

วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น

Academy Journal of Northern

ISSN : 2651 - 1509

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน เมษายน - มิถุนายน 2563

การศึกษาการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานในรายวิชา เทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ดวงพร ไพบ่ประเสริฐ.....1

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

รัตนา สิกขิอ้อม และคณะนัก พกทศสาโรช..... 9

พลของ“หลักนิติธรรมแบบไทย”ต่อระบบกฎหมายและการเมืองภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2549

นวกักร ไตรสุวรรณ และจาตุรงค์ สุภาวัน.....21

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโฆษณาเครื่องสำอางจากเว็บเพจ

ปรีชารัตน์ ศรีชัยวงศ์.....29

การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศด้วยเทคนิคปิ่นโต (PINTHO Model)

วิทยา พิพนเมธาดา , คุณาพิชฌน์ แซ่มสีมว่ง และสิริกร ชุ่มเมษ40

การพัฒนาระบบการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยรหัสคิวอาร์สำหรับกลุ่มสหกรณ์นครชัยวราร

ปาริชาติ อำนวยพรเลิศ และบุญญรัตน์ อ่ำสุรา.....50

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) ที่มีต่อการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์
เรื่องระบบนิเวศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ณัฐวิ เจริญสุข และวาริรัตน์ แก้วอุไร62

การศึกษาปัจจัยเสี่ยงในการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชีย กรณีศึกษา บริษัท เอบีซี จำกัด มหาชน

วราภรณ์ เกษอวศ์ และ รัฐยา พรหมพิตร.....76

ความรู้ความเข้าใจและการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

จักรชัย พิพนเสน และชนิดา ยารณะ.....87

สารบัญ

หน้า

การศึกษาการเรียนรู้การสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ในรายวิชา เทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	
ดวงพร ไผ่ประเสริฐ.....	1
การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน รัตนา สิทธิอ่วม และคณะนันท พฤทธสาโรช.....	9
ผลของ”หลักนิติธรรมแบบไทย”ต่อระบบกฎหมายและการเมืองภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2549	
นวกัทร โตสุวรรณ และจาตุรงค์ สุทววัน.....	21
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโฆษณาเครื่องสำอางจากเว็บเพจ ปริยารัตน์ ศรีชัยวงศ์.....	29
การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศด้วยเทคนิคปิ่นโต (PINTHO Model)	
วิทยา พัฒนเมธาดา , คุณาพิชฌน์ แซ่มสีม่วง และสิริกร ชุ่มเขย	40
การพัฒนาระบบการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยรหัสคิวอาร์สำหรับกลุ่มสหกรณ์ นครเข็ญราย	
ปาริชาติ อำนวยพรเลิศ และบุญญรัตน์ อ่ำสุรา.....	50
ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) ที่มีต่อการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
ดุชนฎี เจริญสุข และวาริรัตน์ แก้วอุไร	62

วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น ISSN 2651-1509

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การศึกษาปัจจัยเสี่ยงในการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชีย กรณีศึกษา บริษัท เอบีซี จำกัด มหาชน	
วรพจน์ เกษอาจค์ และ รัฐยา พรหมหิตาทร.....	76
ความรู้ความเข้าใจและการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	
จักรชัย พิณเสนาะ และชนิดา ยาระณะ.....	87

การศึกษาการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
ในรายวิชา เทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

A Study of learning and teaching using Creativity-based learning Model
in the course of Techniques for creating digital interaction media,
Information Technology faculty, Thepsatri Rajabhat University

ดวงพร ไม่ประเสริฐ¹

Doungporn Maiprasert

Received: 4 April 2020; Revised: 25 April 2020; Accepted: 8 May 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการเรียนการสอนจากการใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานในรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานในรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีมีเดีย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล จำนวน 40 คน ด้วยวิธีการสุ่มเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วยเทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานและแบบประเมินการใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ผลวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีทักษะการเรียนรู้ ทำงานในการสร้างชิ้นงานและวิจัยนี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้สนุกและเพลิดเพลิน 2) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : สร้างสรรค์เป็นฐาน, สื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล

¹ ดร., คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี E-mail : maiprasert2517@gmail.com โทรศัพท์ 095-590-1769

ABSTRACT

This research aims to 1) study of learning and teaching using creativity-based learning Model in the course of techniques for creating digital interaction media. 2) To evaluate the students' satisfaction toward the use of Creativity-based learning Model in the course of technology for creating digital interaction media. The sample is Multimedia Technology Students, Information Technology Faculty, Thepsatri Rajabhat University. The sample has 40 students enrolled in the technology for creating digital interaction media course with random method. The instruments used in the study included creativity - based learning model and a satisfaction assessment model using creativity-based learning model. The research found that student have skills in learning, thinking, working and this research focuses on learners have fun and enjoy. 2) The result of the satisfaction assessment of the learners, Creativity-based learning Model, at the high level.

Keywords : Creativity-based, digital interaction media

บทนำ

รายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล (วท 6004446) เป็นวิชาที่นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีมัลติมีเดียชั้นปีที่ 1 ทุกคนต้องเรียน ซึ่งเนื้อหาจะเกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบและผลิตสื่อเชิงปฏิสัมพันธ์ในงานด้านมัลติมีเดียโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ หลักการออกแบบการใช้งานในลักษณะของ GUI วิธีการปฏิสัมพันธ์ในระบบ และการประยุกต์ใช้งานในการติดต่อโต้ตอบกับผู้ใช้งานในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้สคริปต์ในการควบคุม

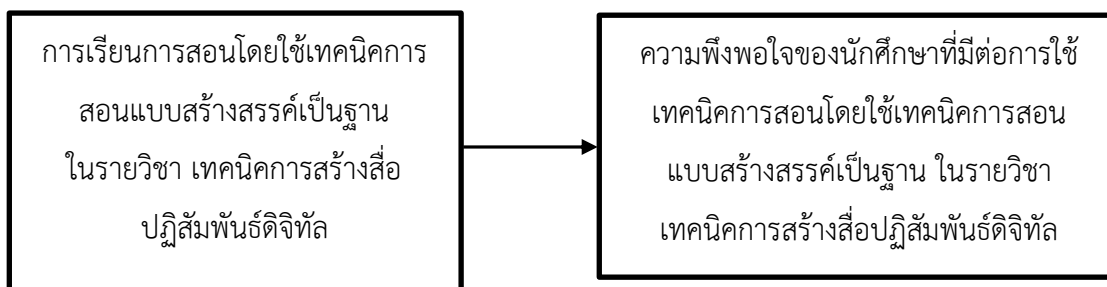
จากการเรียนการสอนในรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล(วท 6004446) ในช่วงแรกที่ผ่านมามีพบว่า นักศึกษายังขาดทักษะ ความรู้ ความสร้างสรรค์ในการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล นักศึกษายังไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่ดี

จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล (วท 6004446) ใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning Model) ให้นักศึกษาได้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีให้กับผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเรียนรู้การสอนจากการใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning Model) ในรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning Model) ในรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีมีเดีย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีมีเดีย ชั้นปีที่ 1 หมู่เรียน 621244401 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล(วท 6004446) จำนวน 40 คน ด้วยวิธีการสุ่มเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning Model)
2. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning Model)
3. ศึกษาแผนการสอนในรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล (วท 6004446)
4. สร้างแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของการวัดและประเมินผลให้เหลือ 30 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยหาค่า IOC กำหนดคะแนนความคิดเห็น

6. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบที่ได้ทำไว้ก่อนเรียน

7. ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน

8. ใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning Model) ในรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล ซึ่งรูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ประกอบด้วยกระบวนการ (Process) และบรรยากาศ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 กระตุ้นความสนใจ ขั้นตอนที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ขั้นตอนที่ 3 ค้นคว้าและคิด ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอ และขั้นตอนที่ 5 ประเมินผล

9. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

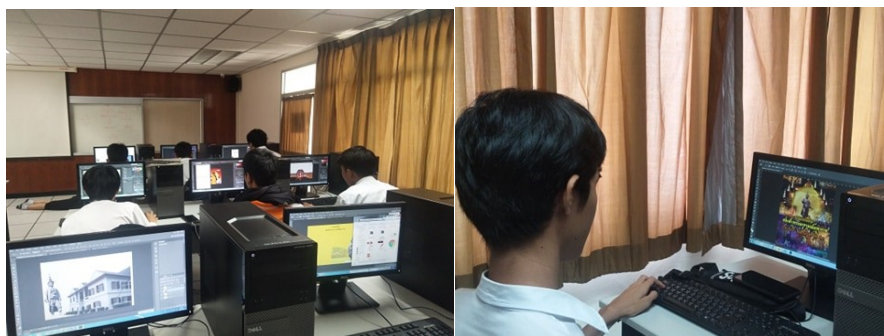
10. ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อเทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning Model) ในรายวิชาเทคนิคการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ดิจิทัล

ผลการวิจัย

ผลจากการเรียนรู้การใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

พฤติกรรมขณะเรียน

ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในการออกแบบโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์งานแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราชด้วยความคิดสร้างสรรค์ ดังภาพที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 พฤติกรรมการเรียนรู้การสร้างโปสเตอร์งานแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

จากภาพที่ 1 พฤติกรรมที่ปรากฏ ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติงานจริง และสามารถนำไปใช้งานต่อได้ในการสื่อต่าง ๆ สำหรับงานด้านเทคโนโลยีมีได้ ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินสนุกสนานเวลาเรียน เนื่องจากการเรียนมีการแข่งขันด้านทักษะการออกแบบโปสเตอร์งานแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราชและเกิดความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ๆ ในลักษณะเพื่อนช่วยแนะนำเพื่อน สร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และ ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

ผลประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อเทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (เพศ)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	33	82.5
หญิง	7	17.5
รวม	40	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้เรียนที่เรียนมีเพศชายจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 82.57 และเพศหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5

เกณฑ์การประเมินค่าระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยนำไปเทียบกับเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

- 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
1.ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง	4.68	0.47	มากที่สุด
2.ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม	4.68	0.47	มากที่สุด
3.การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมีแรงบันดาลใจในการสร้างงาน	4.17	0.38	มาก
4. การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมีกระบวนการในการรวบรวมข้อมูลในการสร้างงาน	4.24	0.43	มาก
5.การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมีกระบวนการในการแสดงผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้น	4.37	0.49	มาก
เฉลี่ยโดยรวม	4.43	0.45	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานภาพรวมของการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่ค่าเฉลี่ย 4.43 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 ระดับความพึงพอใจอยู่ระดับมาก สำหรับการประเมิน 3 อันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ 1) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง ที่ค่าเฉลี่ย 4.68 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 2) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม ที่ค่าเฉลี่ย 4.68 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 และ 3) การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมีกระบวนการในการแสดงผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้น ที่ค่าเฉลี่ย 4.37 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัย มีประเด็น 2 ประการคือ

1. สภาพการเรียนรู้การสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning Model) ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติงานจริง และสามารถนำไปใช้งานต่อไปได้ในการสื่อสารต่าง ๆ สำหรับงานด้านเทคโนโลยีมีผลดีได้ ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินสนุกสนานเวลาเรียน เนื่องจากการเรียนมีการแข่งขันด้านทักษะการออกแบบโปสเตอร์งานแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราชและเกิดความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ๆ ในลักษณะเพื่อนช่วยแนะนำเพื่อนสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และ ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานสอดคล้องกับ มงคล เรียงณรงค์ (2558) ที่สรุปขั้นตอนการสอนความคิดสร้างสรรค์ มีดังนี้ 1) ขั้นกระตุ้นให้เกิดการคิด 2) ขั้นตั้งปัญหารายบุคคล 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม 4) ขั้นนำเสนอผลงาน 5) ขั้นประเมินผล

2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning Model) ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ภาพรวมของการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่ค่าเฉลี่ย 4.43 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 ระดับความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า จากการสอนที่เน้นการปฏิบัติให้นักศึกษาเกิดความตื่นตัว เพลิดเพลินและสนุกกับการเรียนรู้ที่ได้รับสอดคล้องกับงานวิจัยของวิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2558 : 31) ว่าการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานเป็นการจัดการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนฝึกทักษะต่าง ๆ ทั้งในทักษะการหาความรู้ ทักษะการทำงานและทักษะความคิด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำเทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning Model) กับรายวิชาอื่น ๆ

2. ควรใช้เทคนิคการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานในการสอนที่นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริงในชุมชน เพื่อเป็นการพัฒนาชุมชนอีกทางหนึ่ง

3.

เอกสารอ้างอิง

เกษมะณี ลาปะ และเพชรรัตน์ จงนิมิตสถาพร. (2559). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบ สร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประคอง กรรณสูต. (2535). สถิติการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- มงคล เรียงณรงค์. (2558). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน(CBL)ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์. (2558). การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน Creativity – based Learning(CBL). วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2558 จาก jliwu.ac.th/countLaodJournal.php?jID=39
- อารี พันธมณี. (2543). คิดอย่างสร้างสรรค์. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ ลติเพรส.
- Torrance, E. Paul. (1971). **Creative Learning and Teaching**. New York: Mead and Company.

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน The Results-Based Management for School Educational Quality Development

รัตนา สิทธิอ่วม¹ และ คณนันท พุทธสาโรช²

Rattana Sittioum¹, and Kananan Pruttasarothe²

Received: 7 April 2020; Revised: 3 May 2020; Accepted: 15 May 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน: กรณีศึกษา โรงเรียนน้ำร้อนวิทยาคม การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน 1) การศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารการศึกษา โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การสร้างแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา 8 คน 3) การทดลองใช้แนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนน้ำร้อนวิทยาคม จำนวน 20 คน 4) การประเมินใช้แนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรในโรงเรียนน้ำร้อนวิทยาคมที่เป็นผู้ปฏิบัติ รวมทั้งสิ้น 8 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารจัดการของโรงเรียน มีการประชุมผู้มีส่วนได้เสียบ่อยครั้งและไม่ได้ชี้แจงถึงบทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โรงเรียนไม่มีแผนการพัฒนากิจการการศึกษาที่ชัดเจน เช่น แผนที่เน้นการพัฒนาคน ครู สถานศึกษา แหล่งการเรียนรู้ยุคใหม่ และการบริหารจัดการยุคใหม่ ในส่วนการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียนไม่มีการประสานขอความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อขอรับคำแนะนำ เพื่อหาจุดอ่อน จุดที่ควรพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

2. ได้แนวทางที่เรียกว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนน้ำร้อนวิทยาคม ด้วยรูปแบบ “Check-in @ น.ร.ว.” ได้นำเอาหลักการของทฤษฎีระบบ (System Theory) มาใช้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ปัจจัยนำเข้า เรียกว่า “โดย น.ร.ว.” น.น้อยมน,

¹อาจารย์, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรสุพรรณบุรี E-mail: i_ammoly@hotmail.com เบอร์โทร: 095-6355625

²ผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนน้ำร้อนวิทยาคม

ร.ร่วมมือ, ว.วิธีการ 2) ปัจจัยกระบวนการ เรียกว่า “Check-in” มี 6 ขั้นตอน และ 3) ปัจจัยผลผลิต เรียกว่า “เพื่อ น.ร.ว.” น.นักเรียนคุณภาพ, ร.โรงเรียนคุณภาพ, ว.วิธีชุมชนพัฒนา

3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน มีความเข้าใจและสามารถนำแนวทางสู่การปฏิบัติ สร้างเป็นแผนพัฒนาการศึกษา, แผนปฏิบัติการประจำปี, โครงการ/กิจกรรม, แผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือปฏิบัติราชการ คิดเป็นร้อยละ 100

4. ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำแนวทางดังกล่าวไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ด้านความเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.78, S.D. = 0.29) และด้านความเป็นไปได้ ($\bar{X}$ = 4.64, S.D. = 0.38)

คำสำคัญ : การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์, คุณภาพการศึกษา, การพัฒนาโรงเรียน

Abstract

The purpose of this research was to develop the results-based management for school educational quality development: case study Namronwittayakom school. The research was undertaken 4 steps, as follows: 1) to study background, management for educational quality development related to the evaluation use of document analysis. 2) to develop the model for results-based management for school educational quality, examine this model by 8 experts 3) to implement the results-based management model with 20 teachers in Namronwittayakom school. 4) to assess the results-based management model by 8 participants the statistics used for data analysis were mean, percentage, standard deviation, content analysis for quality data.

The results were as follows.

1. School management has a fill meeting for stakeholders and did not explain the roles and responsibilities for them and school do not have educational management plan such as the human development plan, the teachers development plan, the school development plan, the new Learning resources development plan ,and the new management methods. In the part of Internal quality assurance, school do not coordinate with agencies for to know about suggestion for finding the weak point and how to develop school.

2. Has the new method called the Results-Based Management for School Educational Quality development in Namronwittayakom school by “Check-in @ Nor-Raw-Woa” . It uses the system theory to explain model. 1) Input Component are “induced”, “Collaborate”, and “Method” 2) Process Components are “Check-in” for 6 steps 3) Output components are “Student Quality” “School Quality” and “the community development”

3. All Teachers understand and can used the model implement to practices and making the educational management plan, projects/Activities, the learning management plan, and the manual for work.

4. The results-based management for school educational quality development model had sustainability at the highest level ($\bar{X}$ =4.41, S.D.=0.54) and possibility at the highest level ($\bar{X}$ = 4.64, S.D. = 0.38).

Keywords : Results Based Management, Educational Quality, School Development

บทนำ

ในปัจจุบัน เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สังคม ชุมชน ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตเดิม การสื่อสารรวดเร็ว ไร้พรมแดน เชื่อมโยงโลกเข้าไว้ด้วยกัน การแข่งขันทวีความรุนแรงมากขึ้น ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาที่ท้าทายเพื่อก้าวให้ทันกับกระแสโลกจึงมีผลกระทบต่อศักยภาพของคน ชุมชน ท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน จำเป็นต้องมีกลไกรองรับและเสริมศักยภาพของประเทศให้พร้อมต่อบริบทของการเปลี่ยนแปลงและซับซ้อนเพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการไทย. 2561, 1)

ในการเข้าสู่ Thailand 4.0 ประเทศไทยต้องมีการสร้างนวัตกรรมเป็นของตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาต่างชาติเหมือนแต่ก่อน โดยมีเป้าหมายคือ การขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่ “มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน” ซึ่งการทำให้ประเทศไทยมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพสูง นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีความจำเป็นที่สุด เพราะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ การที่จะพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว ระบบการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนและก้าวสู่ “การศึกษา 4.0” ด้วยเช่นกัน เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของบุคคล (เสาวลักษณ์ พิสิษฐ์ไพบูลย์, 2559: 2; นวรัตน์ รามสูตและบัลลังก์ โรหิตเสถียร, 2559; นพรัตน์ มีศรีและอมรินทร์ เทวตา. 2561: 22) ดังนั้น

สถานศึกษาต้องจัดการเรียนรู้ไปในเชิงสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น โดยการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้

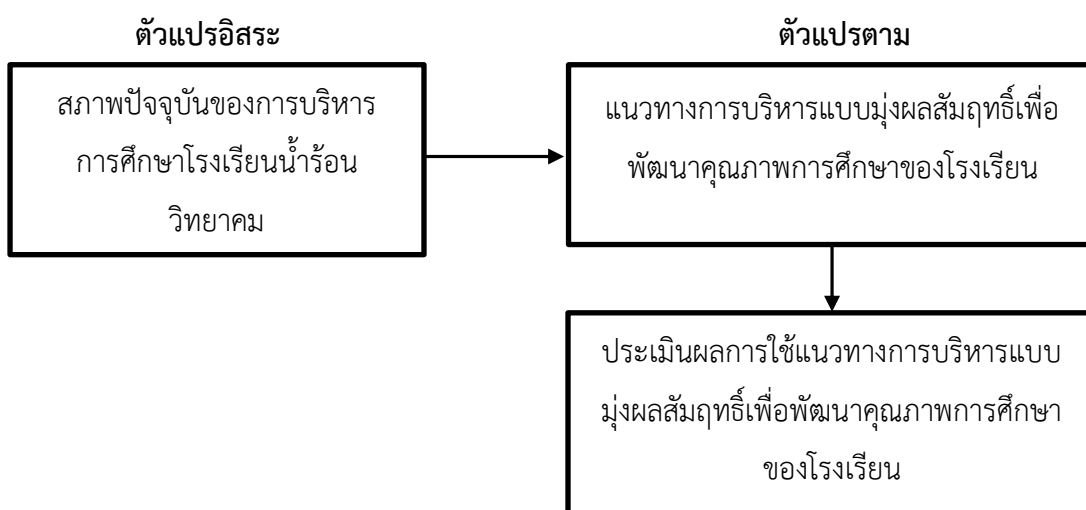
เป้าหมายของการบริหารราชการ คือการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจภาครัฐ โดยใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาระบบราชการคือ การนำการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ โดยจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ รวมทั้งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน สามารถประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรมและต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติงานรายปีเผยแพร่ต่อสาธารณชน

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปสอดคล้องกับแนวทางปฏิรูประบบราชการ โดยสร้างแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนอร์ทเทิร์นวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารการศึกษาโรงเรียนนอร์ทเทิร์นวิทยาลัย
2. เพื่อสร้างแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
3. เพื่อทดลองใช้แนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
4. เพื่อประเมินผลการใช้แนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งแบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารการศึกษาโรงเรียน ศึกษาสภาพปัจจุบันของโรงเรียนน้ำร้อนวิทยาคมโดยการวิเคราะห์องค์กร, แผนพัฒนาการจัดการศึกษา, แผนปฏิบัติการประจำปี, รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี และผลการประเมินคุณภาพภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปถึงการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพภายใน

2. การสร้างแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ศึกษาตำรา งานวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นทำการยกร่างแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของและปรับปรุงโดยกระบวนการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา รวม 8 คน คือ 1) ผู้บริหารการศึกษา 1 คน, 2) ผู้บริหารสถานศึกษา 2 คน 3) ศึกษานิเทศก์ 1 คน 4) ครูและบุคลากรทางการศึกษา 2 คน 5) ผู้นำองค์กรท้องถิ่น 1 คน และ 6) ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา 1 คน

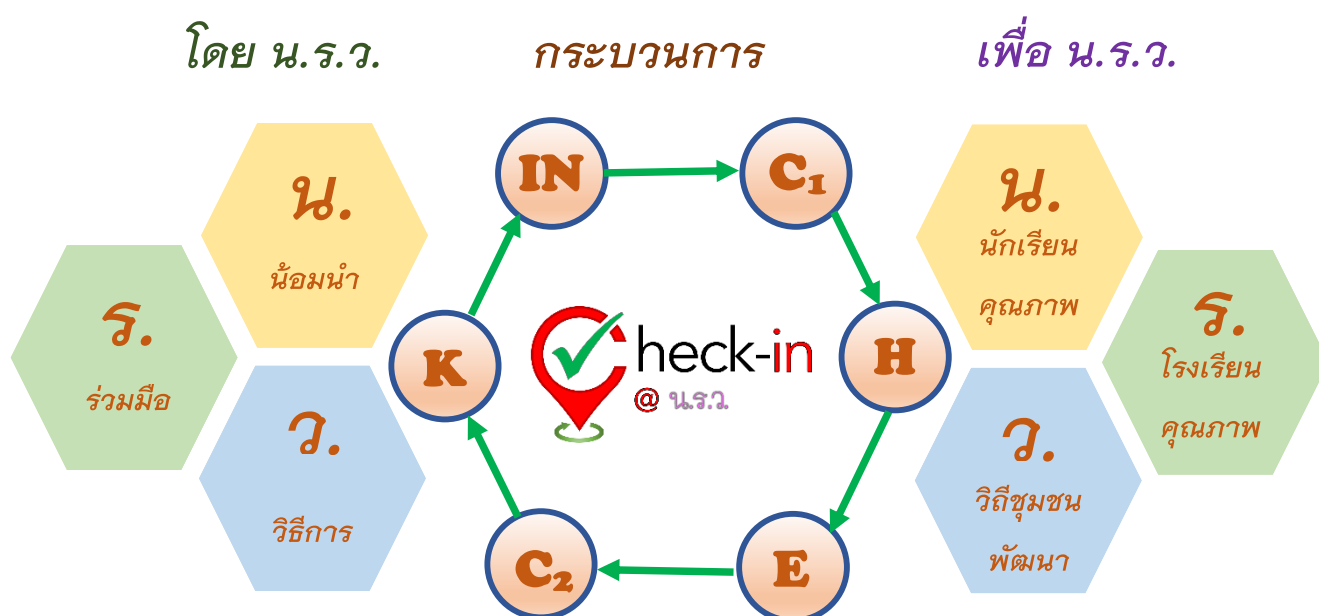
3. การทดลองใช้แนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ทำการประชุม ชี้แจง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนน้ำร้อนวิทยาคม กับครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน จากนั้นฝึกปฏิบัติการนำแนวทางปฏิบัติลงสู่แผนพัฒนาการศึกษา, แผนปฏิบัติการประจำปี, โครงการ/กิจกรรม, แผนการจัดการเรียนรู้และคู่มือปฏิบัติราชการ จากนั้นนำเสนอผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และประเมินผลจากการสังเกต

4. การประเมินผลการใช้แนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ประเมินความเหมาะสม, ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน โดยใช้กระบวนการสนทนากลุ่ม และใช้แบบสอบถามแบบมาตรวัด 5 ระดับ จากผู้ปฏิบัติในโรงเรียน รวม 8 คน คือ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน 2) ผู้ช่วยผู้อำนวยการ/หัวหน้ากลุ่มงาน 2 คน 3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 3 คน 4) คณะกรรมการสถานศึกษา 1 คน และ 5) ผู้นำชุมชน/องค์กรท้องถิ่น 1 คน

ผลการวิจัย

1. การบริหารจัดการของโรงเรียน มีการประชุมผู้มีส่วนได้เสียบ่อยครั้งและไม่ได้ชี้แจงถึงบทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โรงเรียนไม่มีแผนการพัฒนากิจการศึกษาคัดเจน เช่น แผนที่เน้นการพัฒนาคน ครู สถานศึกษา แหล่งการเรียนรู้ยุคใหม่ และการบริหารจัดการยุคใหม่ ในส่วนการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียนไม่มีการประสานขอความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อขอรับคำแนะนำ เพื่อหาจุดอ่อน จุดที่ควรพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

2 แนวทางที่ เรียกว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนน้ำร้อนวิทยาคม ด้วยรูปแบบ “Check-in @ น.ร.ว.” (แสดงดังภาพ 1)

ภาพประกอบที่ 1 การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
ของโรงเรียนน้ำร้อนวิทยาคม ด้วยรูปแบบ “Check-in @ น.ร.ว.”

จากแนวทางดังกล่าวได้นำเอาหลักการของทฤษฎีระบบมาใช้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้า เรียกว่า “โดย น.ร.ว.” มี 3 องค์ประกอบ น.น้อมนำ,ร.ร่วมมือ และ
ว.วิธีการ

ภาพประกอบที่ 2 โดย น.ร.ว. (ปัจจัยนำเข้า)

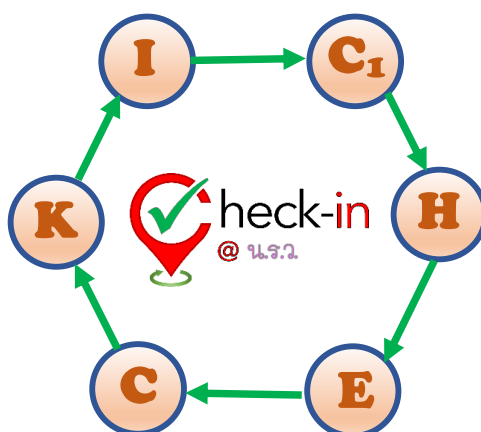
1) “น.น้อมนำ” หมายถึง ปรับฐานความรู้ของบุคลากรให้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง, หลักการทรงงานและศาสตร์พระราชา ร.9 และ พระบรมราโชบายด้านการศึกษา ร.10 มาใช้เป็นหลักคิด สอดแทรกในการทำงานในทุกขั้นตอน

2) “ร.ร่วมมือ” หมายถึง การขอร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อระดมทรัพยากรในการดำเนินงานให้มีความพร้อมทั้ง ด้านบุคลากร, การเงิน, ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารจัดการ จากนั้นแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมมือกันในการวางแผน การทำงาน การตรวจสอบหาแนวทางในการพัฒนาและการแก้ปัญหา เป็นไปด้วยความรอบคอบ รัดกุมและเกิดประสิทธิภาพสูง

3) “ว.วิธีการ” หมายถึง ศึกษาและคัดเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือวิธีในการดำเนินงาน โดยต้องยึดหลักธรรมาภิบาลอีกทั้งนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินงาน

2. ปัจจัยกระบวนการ เรียกว่า “Check-in” มี 6 ขั้นตอน

กระบวนการ

ภาพประกอบที่ 3 กระบวนการ “Check-in”

1) C₁ (Criteria) เกณฑ์ หมายถึง การวิเคราะห์ห้วงทัศน์ ปัญหาข้อเสนอแนะ จุดเน้น ปัจจัยความสำเร็จ เพื่อตั้งเป้าหมาย/เกณฑ์/ตัวชี้วัดในการปฏิบัติงาน

2) H (How to) หนทางสู่ความสำเร็จ หมายถึง การใช้วงจรคุณภาพ PDCA ในการ ปฏิบัติและพัฒนางาน/การใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

3) E (Efficiency) ประสิทธิภาพ หมายถึง การตรวจสอบ กระบวนการที่ได้ผลผลิต/ ผลลัพธ์ ที่มีคุณภาพสูง บรรลุตามเป้าหมาย โดยทำการพิจารณาถึงความคุ้มค่าในทุกมิติ

4) C₂ (Community) สังคมแห่งการเรียนรู้ หมายถึง การระดมความคิดโดยใช้การ จัดการความรู้ (KM) และกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อการพัฒนาองค์กร ยุคใหม่

5) K (Knowledge) องค์ความรู้ หมายถึง การสรุปผล เพื่อนำมาซึ่งองค์ความรู้ใหม่/ แนวทางวิธีปฏิบัติใหม่ โดยผ่านกระบวนการที่เชื่อถือได้เป็นไปตามหลักวิชาการ

6) IN (Innovation) นวัตกรรม หมายถึง การเผยแพร่และขยายผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อให้ได้รับการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญจนเกิดเป็น “นวัตกรรม/เทคโนโลยี”

3. ปัจจัยผลผลิต เรียกว่า “เพื่อ น.ร.ว.” มี 3 องค์ประกอบ น.นักเรียนคุณภาพ, ร.โรงเรียน คุณภาพ และ ว.วิถีชุมชนพัฒนา

ภาพประกอบที่ 4 ปัจจัยผลผลิต (Output) “เพื่อ น.ร.ว.”

1) “น.นักเรียนคุณภาพ” มี 9 ประเด็น คือ 1) รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์ 2) มีสุขภาวะที่ดี 3) รักการอ่าน 4) มีสมรรถนะตามหลักสูตร 5) ทักษะในศตวรรษที่ 21 6) พร้อมต่อการแข่งขัน 7) สื่อสารหลายภาษา 8) ผลประเมินระดับชาติสูงขึ้น และ 9) พร้อมรับภัยคุกคาม

2) “ร.โรงเรียนคุณภาพ” มี 8 ประเด็น คือ 1) มีความรู้ตามสมรรถนะวิชาชีพ 2) มีจรรยาบรรณวิชาชีพ 3) จัดการเรียนรู้ Active Learning 4) ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม 5) หลักสูตรมีมาตรฐาน 6) พัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม 7) มีเครือข่ายความร่วมมือ และ 8) ปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐาน

3) “ว.วิถีชุมชนพัฒนา” มี 3 ประเด็น คือ 1) ชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนดีขึ้น 2) พัฒนาอาชีพให้แก่ชุมชน และ 3) มีทัศนคติที่ดีต่อชุมชน รักบ้านเกิด

3. พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน มีความเข้าใจและสามารถนำแนวทางสู่การปฏิบัติ สร้างเป็นแผนพัฒนาการศึกษา, แผนปฏิบัติการประจำปี, โครงการ/กิจกรรม, แผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือปฏิบัติราชการ คิดเป็นร้อยละ 100

4. พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.54) ด้านที่มีคะแนนสูงสุด ได้แก่ ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเหมาะสม ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการของโรงเรียน มีการประชุมผู้มีส่วนได้เสียบ่อยครั้ง และไม่ได้ชี้แจงถึงบทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โรงเรียนไม่มีแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่ชัดเจน เช่น แผนที่เน้นการพัฒนาคน ครู สถานศึกษา แหล่งการเรียนรู้ยุคใหม่ และการบริหารจัดการยุคใหม่ ในส่วนการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียนไม่มีการประสานขอความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อขอรับคำแนะนำ เพื่อหาจุดอ่อน จุดที่ควรพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องจากสถานศึกษายังไม่ได้รับการสนับสนุนด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกัน งานวิจัยของ ประภา สมาคม (2558, หน้า 149) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผลการวิจัยพบว่า ในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ทางหน่วยงานต้นสังกัด ควรมีการสนับสนุน การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและสร้างความตระหนักถึงการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง หน่วยงานต้นสังกัดจำเป็นต้องมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน และมีการติดตามการจัดทำรายงานประจำปีและนำผลมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาในปีถัดไป

2. จากผลการวิจัย พบว่า ได้แนวทางที่เรียกว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนั้ร้อนวิทยาคม ด้วยรูปแบบ “Check-in @ น.ร.ว.” ได้นำเอาหลักการของทฤษฎีระบบ (System Theory) มาใช้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ปัจจัยนำเข้า เรียกว่า “โดย น.ร.ว.” น.น้อมนำ, ร.ร่วมมือ, ว.วิธีการ 2) ปัจจัยกระบวนการ เรียกว่า “Check-in” มี 6 ขั้นตอน และ 3) ปัจจัยผลผลิต เรียกว่า “เพื่อ น.ร.ว.” น.นักเรียนคุณภาพ, ร.โรงเรียนคุณภาพ, ว.วิถิชุมชนพัฒนา ซึ่งแนวทางนั้นมีความเหมาะสมกับสภาพปัญหา และขั้นตอนการดำเนินงานของโรงเรียน เนื่องการแนวทางดังกล่าวได้วิเคราะห์จากสภาพปัญหา บริบทและความต้องการของสถานศึกษา และวิธีการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัยศักดิ์ ตั้งนิติพิฐจักร และประเสริฐ อินทร์รักษ์ (2561, หน้า 196) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ที่พบว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขึ้นอยู่กับบริบทและวิธีการของปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอนที่หน่วยงานกำหนด และในส่วน ผลการวิจัยที่พบว่า กระบวนการ เรียกว่า “Check-in” มี 6 ขั้นตอน คือ 1) เกณฑ์ 2) หนทางสู่ความสำเร็จ 3) ประสิทธิภาพ 4) สังคมแห่งการเรียนรู้ 5) องค์ความรู้ 6) นวัตกรรม ซึ่งมีขั้นตอนตอนที่สอดคล้องและคล้ายคลึงกับ งานวิจัยขององค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งเกาหลี (KOICA) ที่ศึกษาวิจัยถึงวิธีการจัดผลของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามโครงการให้คำปรึกษาด้านการพัฒนาเชิงลึกที่ พบว่า สมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย ทำให้ต้องมีการปฏิรูป จึงแนะนำให้บริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ 2) การกำหนดตัวชี้วัด 3) การตั้งเป้าหมาย 4) ผลการตรวจสอบ 5) การรายงานผล 6) การประเมินผลเชิงบูรณาการ และ 7) การใช้ข้อมูลผลการดำเนินการ จากข้อค้นพบดังกล่าวจึงเป็นข้อยืนยันว่า แนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนั้ร้อนวิทยาคม ซึ่งให้ความสำคัญทางด้านกระบวนการ (Process) หากสถานศึกษาดำเนินการแล้วจะส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ด้านคุณภาพการศึกษาได้มากขึ้น

3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน มีความเข้าใจและสามารถนำแนวทางสู่การปฏิบัติ สร้างเป็นแผนพัฒนาการศึกษา, แผนปฏิบัติการประจำปี, โครงการ/กิจกรรม, แผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือปฏิบัติราชการ คิดเป็นร้อยละ 100 พัฒนา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แนวทางทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนั้ร้อนวิทยาคม ได้สังเคราะห์มาจากสภาพปัญหา บริบทและความต้องการของสถานศึกษา และวิธีการปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่ผู้ปฏิบัติอยู่เดิม ทำให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินการได้ตั้งแนวทางที่ตั้งไว้ อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยกระตุ้นให้ครูได้ปฏิบัติงานให้สำเร็จตามที่ตั้งไว้ โดยใช้การนิเทศ กำกับติดตามผลอย่างใกล้ชิด ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติทุกคนสามารถปฏิบัติได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มินูติน

(Minudin. 1987 : 2403-A) ได้ศึกษาบทบาททางวิชาการของผู้บริหารในรัฐชาบาร์ มาเลเซีย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีหน้าที่หลักคือ การประเมินโครงการของโรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ร่วมมีการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนชัดเจน ควบคุมโครงการและกิจกรรมอื่น ๆ ทั้งหมดของโรงเรียน

4. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำแนวทางดังกล่าวไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ด้านความเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.78, S.D. = 0.29) และด้านความเป็นไปได้ ($\bar{X}$ = 4.64, S.D. = 0.38) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในขั้นตอนการตรวจสอบดังกล่าว ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการศึกษาเป็นผู้ให้ความเห็น จึงทำให้แนวทางดังกล่าวมีความสมบูรณ์เป็นไปตามหลักวิชาการก่อให้เกิดประโยชน์ในการทางปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยงยุทธ ทรัพย์เจริญ (2561 หน้า 11) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ที่พบว่า การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการเป็นผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ ข้อเสนอแนะที่ได้รับจะมีการเชื่อมโยงในแต่ละองค์ประกอบเป็นไปตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และปัจจัยความสำเร็จนำไปสู่การปฏิบัติได้

เอกสารอ้างอิง

- เฉลิมพงศ์ มีสมนัย. (2547, ก.ค. 2547). การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์. วารสารการจัดการสมัยใหม่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ. 2(2), 131-139.
- ชัยศักดิ์ ตั้งนิตพิฐจักร และ ประเสริฐ อินทร์รักษ์. (2561, 1 พฤษภาคม). การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา. วารสาร วิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 9(2), 191-198.
- ประภา สมาคม. (2558). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- มูลนิธิยุวสถิรคุณ. (2560). พระบรมราโชบายด้านการศึกษาในหลวงรัชกาลที่ 10. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=jO-9YJqKUEs> (วันที่ค้นข้อมูล: 2 มีนาคม 2562).

- ยงยุทธ์ ทรัพย์เจริญ. (2561, 1 มกราคม). **การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา**. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. 12 (1), 11-13.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2559). **ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี> (วันที่ค้นข้อมูล : 2 มีนาคม 2562)
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการไทย. (2556). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2556-2561)**. กรุงเทพฯ : วิชั่น พรินท์ แอนด์ มีเดีย.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.(2561). **23 หลักการทรงงาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในหลวง รัชกาลที่ 9**. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2562 จาก http://www.ops.moe.go.th/ops2017/สารนาฐ/1863-23-หลักการทรงงาน-พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว-ในหลวง-รัชกาลที่-9?fb_comment_id=2022688164468987_3160557104015415
- เสาวลักษณ์ พิสิษฐ์ไพบูลย์.(2559). **ขับเคลื่อนการศึกษาไทยสู่ไทยแลนด์ 4.0**. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2562 จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/33499%-ขับเคลื่อนการศึกษาไทยสู่%ไทยแลนด์ %204.0.html>
- KOICA. (2013). **Research on means of results -based management (RBM) for the development consulting project “DEEP”**. Korea: Gyeonggi-do.
- Minudin, Othman Osman Bin. (1987, January). **The Role of the Secondary School Principals as Perceived by Secondary School Principals in Sabah Malaysia**. Ph.D. Dissertation Southern Illinois University at Carbondale.

ผลของ”หลักนิติธรรมแบบไทย”

ต่อระบบกฎหมายและการเมืองภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2549

The effect of "Thai Rule of Law" on the legal
and political systems after the 2006 coup

นวัพร โตสุวรรณ¹ จาตุรงค์ สุทวณ²

Nawaphat Tosuwan Jaturong Sutawan

Received: 6 April 2020; Revised: 28 April 2020; Accepted: 5 May 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่อง ผลของ”หลักนิติธรรมแบบไทย”ต่อระบบกฎหมายและการเมืองภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2549 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร บทความ วารสาร รวมไปถึงวิเคราะห์ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์ใกล้ชิดกับผู้ที่เกี่ยวข้องเหตุการณ์ และผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องอีกด้วย หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือการวิจัยคือกำหนดประเด็นคำถามที่มีการยึดโยงกับวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดประเด็นคำถามที่เด่นชัดและอยู่ในกรอบของกระบวนการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า

(1) รัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายนั้นไม่สอดคล้องกับจารีตกฎหมายของไทยจึงถูกทำลายได้ง่าย ทั้งที่เป็นกฎหมายสูงสุด (2) การผลักดันให้สถาบันชนชั้นนำเป็นอำนาจหนึ่งในระบบการเมืองไทย โดยเป็นเบื้องบนของสถาบันการเมืองอื่นๆ อำนาจนำเหล่านี้เพิ่มพูนมากขึ้นไปอีกในปัจจุบัน คำว่า ‘เหนือการเมือง’ ตามหลักนิติศาสตร์แบบไทย ไม่ใช่อยู่นบนหรือไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองอีกต่อไป แต่หมายถึงอำนาจของชนชั้นนำที่จะแทรกแซงการเมืองได้ (3) หลักนิติธรรม The Rule of Law ในนิติศาสตร์แบบไทย สถานะขององค์อธิปัตย์ (The Sovereign) ที่อยู่เหนือรัฐธรรมนูญและเป็นเบื้องบนเหนือระบบการเมืองทั้งหลาย จะถือว่าอยู่ใต้กฎหมายหรืออยู่เหนือกฎหมาย ถ้าหากกล่าวตามหลักการของ Legal State และ The Rule of Law ที่ว่ากฎหมายต้องเป็นใหญ่สุด ใครหรือกลไกใด

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

Email : jaturong230329@gmail.com โทร 082-5295514

ทำหน้าที่ตรวจสอบอำนาจของชนชั้นนำภายใต้นิติศาสตร์แบบไทย อาจจะถูกกล่าวหาว่าเป็นการคิดร้ายต่อรัฐ

ข้อเสนอแนะ งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาถึง ผลของ ”หลักนิติธรรมแบบไทย” ต่อระบบกฎหมายและการเมืองภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2549 ในประเด็นสำคัญเพียง 3 ประเด็นในข้างต้น ทำให้เชื่อว่ายังมีประเด็นที่น่าสนใจหลงเหลือที่ยังไม่ได้รับการศึกษาอีกหลายประเด็นด้วยกัน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลแบบปฐมภูมิ ซึ่งอาจจะยังขาดข้อมูลในเชิงลึกได้

คำสำคัญ: หลักนิติธรรม, กฎหมาย , การรัฐประหาร

Abstract

The purpose of this research To study the subject The effect of the "Thai Rule of Law" on the legal and political systems after the 2006 coup. This research is a qualitative research. Is a descriptive research which studies from books, documents, articles, journals, including news analysis from newspapers There will also be close interviews with those involved in the event. And those with expertise in relevant issues as well After that, the information is analyzed for various related issues. The research tool is to define the questions that are linked to the objectives. In order to make the question clear and in the framework of the research process And analyze descriptive data. The result of the research shows that

(1) The constitution that is a law that is inconsistent with the Thai traditional law can therefore be easily destroyed despite being the supreme law. (2) The push for elite institutions to be one of the powers in the Thai political system Which is above all other political institutions These powers have increased even more. At present, the word "above politics" according to Thai law. Is no longer out of stock or no longer involved in politics It refers to the power of the elite to intervene in politics. (3) The Rule of Law in Thai law The Sovereign status is above the constitution and above all political systems. Will be considered under the law or above the law If according to the principles of the Legal State and The Rule of Law, the law must be the largest Who or what mechanism inspects the power of the elite under Thai law. May be accused of being malicious to the state

Recommendations of research were. This research suggestion is a study of The effect of the "Thai Rule of Law" on the legal and political systems after the 2006 coup in just 3 key issues mentioned above. Convinced that there are still many interesting issues that have not been studied yet. Which this study is the primary data study Which may still lack in-depth information.

Keywords: Rule of Law, Law, Coup d'etat

บทนำ

เกือบตลอดช่วงประวัติศาสตร์ของมนุษยชาตินั้น ผู้ปกครองและกฎหมายคือสิ่งเดียวกันอีกนัยหนึ่งก็คือกฎหมายเป็นเพียงเจตจำนงของผู้ปกครองนั่นเอง ก้าวแรกที่น่าพามนุษยชาติให้หลุดพ้นจากการกดขี่ดังกล่าวคือ แนวความคิดที่ว่าผู้ปกครองก็ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและปกครองประเทศอย่างมีคุณธรรมด้วยวิถีทางของกฎหมาย ระบอบประชาธิปไตยไปไกลกว่านั้นด้วยการสถาปนาหลักนิติธรรม แม้ว่าไม่มีประเทศใดหรือระบอบการปกครองใดในโลกที่ปราศจากซึ่งปัญหา ซึ่งหลักนิติธรรมจะทำหน้าที่ปกป้องสิทธิพื้นฐานด้านการเมือง สังคมและเศรษฐกิจ และเตือนเราว่าระบอบทรราช และภาวะไร้ข้อแม้ไม่ใช่ทางเลือกเพียงประการเดียวของมนุษยชาติ

หลักนิติธรรม เป็นหนึ่งองค์ประกอบสำคัญของหลักธรรมาภิบาล คือ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีซึ่งเรารู้จักกันในนาม “Good Governance” ความสำคัญของหลักนิติธรรม คือ การตรากฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับและกติกาต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคมและสมาชิก โดยมีการยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกัน อย่างเสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งนี่คือการให้ความหมายโดยทั่วไปของนักกฎหมายไทยส่วนใหญ่ การแปลความหมาย The Rule of Law ว่า ‘หลักนิติธรรม’ อย่างที่มักทำกันทั่วไปในขณะนี้ ไม่ใช่คำแปลที่ตรงไปตรงมา แต่เป็นการสร้างคำที่แฝงอคติทางการเมือง ดังที่ธงชัย วินิจจะกุล ได้อธิบายไว้คือ

“การปกครองของกฎหมาย” (Rule of Law) เป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้สำหรับการสร้างประชาธิปไตย เพราะจะต้องมีระบบกฎหมายที่ยุติธรรมให้เข้มแข็งควบคู่กันไป หากแยกขาดจากกันก็จะล้มเหลวทั้งคู่”

นับจากวิกฤตการณ์การเมืองปี 2549 เป็นต้นมา บทบาทของสถาบันตุลาการและองค์กรอิสระด้านความยุติธรรมที่ควรทำหน้าที่เป็นกรรมการ แต่กลับกลายเป็นผู้เล่นทางการเมืองคนสำคัญจนส่งผลกระทบต่อระบบกฎหมายและการเมือง (ประมุข บัณฑิตกุล และศิวัช ศรีโกคงกุล.2560). บทบาทความยุติธรรมเกิดขึ้นบ่อยครั้ง แม้กระทั่งการเกิดเหตุการณ์การยุบพรรคการเมืองทั้งก่อน

ก่อนเลือกตั้งและหลังเลือกตั้ง ถึงขนาดที่คณาจารย์และนิสิต นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยจากทั่วประเทศต้องแสดงออกในการต่อต้านเหตุการณ์ดังกล่าวอย่างถึงที่สุด (อนุสรณ์ ธรรมใจ.2563). ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อวิกฤติความเชื่อถือนในระบบกฎหมายและกระบวนการตุลาการอย่างรุนแรงและยังคงต้องอาศัยเวลาฟื้นฟูแก้ไขเป็นเวลานานไม่ต่างจากวิกฤติในระบบบริหารและระบบการเมืองเช่นเดียวกัน (ปิยบุตร แสงกนกกุล 2562)

ปัญหาดังกล่าวได้กลายเป็นประเด็นสำคัญของระบบกฎหมายและการเมือง โดยปัญหาดังกล่าวมิใช่เพียงการวิพากษ์วิจารณ์ว่ารัฐบาลที่ใช้กฎหมายอย่างไม่เป็นธรรม สองมาตรฐานหรือไร้มาตรฐาน ซึ่งการวิจารณ์ในลักษณะนี้เป็นเรื่องที่คุณคนส่วนใหญ่ต่างมีตระหนักรู้ดีอยู่แล้ว แต่ประเด็นในการศึกษา เป็นการตั้งคำถามว่า “หลักนิติธรรม หรือ Rule of Law” ในบริบทประเทศไทยมีลักษณะอย่างไรบ้าง หรือว่า ในประเทศไทยไม่เคยมี The Rule of Law เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมเลย ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้น ก็อาจสร้างให้เกิดคำถามในมุมของภาพกว้างว่า ในระบบกฎหมายและนิติศาสตร์ของไทยในระบบการเมืองมีลักษณะที่แท้จริงอย่างไร เหตุใดจึงถูกตั้งคำถามว่า อาจมีส่วนเอื้ออำนวยต่อความอยุติธรรม ซึ่งสังคมได้สร้างประเด็นคำถามจากการศึกษาวิจัยมากมายในบริบทการศึกษาของกฎหมายและการเมือง นักนิติศาสตร์ไทยในบริบทการเมืองการเมืองส่วนใหญ่หลายท่านมักกล่าวว่า

“ระบบกฎหมายของไทยค่อนข้างดีอยู่แล้ว แต่ปัญหาอยู่ที่การใช้อย่างผิดเพี้ยนเป็นกรณีๆ หรืออยู่ที่คนใช้ยังไม่ดีพอ เราต้องหาทางให้ได้คนดีเป็นผู้บังคับใช้ ชัดแจ้งแล้วว่าคำตอบนี้ไม่น่าพอใจอีกต่อไป เพราะความอยุติธรรมดาตขึ้นทุกวันนี่ก็ด้วยฝีมือ ‘คนดี’ ทั้งนั้น”

คำตอบในลักษณะนี้พบได้ทั่วไปในสังคมไทยรวมทั้งจากนักนิติศาสตร์ คำตอบลักษณะนี้ยังพ้องว่าระบบและสถาบันทางกฎหมายอ่อนแอ จนไม่สามารถจำกัดความเสียหายอันเกิดจาก “คนไม่ดี หรือจนกระทั่งคนไม่ดีที่ครองอำนาจสามารถปู้ยี่ปู้ยำกระบวนการยุติธรรมจนเลอะเทอะ” อีกทั้งน่าจะทำให้เกิดประเด็นต่อไปว่า ระบบและสถาบันด้านกฎหมายเองเป็นปัจจัยเอื้ออำนวยแก่ความผิดเพี้ยนจนเกิดความเสียหาย ดังนั้น เราควรต้องขบคิดหาคำอธิบายในแง่ระบบหรือสถาบัน ไม่ใช่พอใจกับคำตอบแบบลักษณะง่ายๆ ของหลักนิติธรรมแบบไทยๆ อีกต่อไป (ธงชัย วินิจจะกุล.2561)

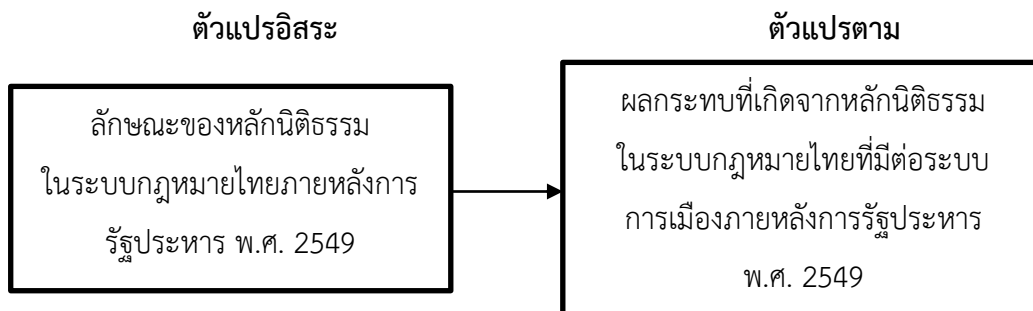
จากประเด็นในข้างต้น จึงน่าจะทำการศึกษาได้แก่ที่ว่า ความอยุติธรรมผิดเพี้ยนมีรากฐานมาจากแวดวงนิติศาสตร์และหลักนิติธรรมในระบบกฎหมายสมัยใหม่ของไทยที่มีใช้ “The Rule of Law หรือ การปกครองของกฎหมาย” ซึ่งความเป็นนิติศาสตร์แบบบรรทัดฐานในสากลโลกเกิดขึ้นในบริบทประวัติศาสตร์ของยุโรปและอเมริกัน (Ran Hirschl .2008) แต่นิติศาสตร์สมัยใหม่ของไทยเกิดขึ้นและพัฒนาขึ้นในบริบททางประวัติศาสตร์ของไทยซึ่งต่างออกไปอย่างมาก ผลก็คือระบบกฎหมายที่มีคุณสมบัติผิดแผกผิดเพี้ยนไปจาก The Rule of Law แบบบรรทัดฐานหลายประการ ซึ่งเป็นส่วนน้อย

ที่ศึกษาคุณสมบัติที่ผิดแผกของระบบกฎหมายที่ส่งผลต่อระบบการเมืองภายหลังการรัฐประหารในปี 2549 (วรเจตน์ ภาคีรัตน์.2558) ในประเด็นปัญหาดังกล่าวจึงควรค่าต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพื่อนำประโยชน์จากการวิจัยดังกล่าวพัฒนากระบวนการประชาธิปไตยที่เราต้องการให้ประเทศนี้มีสันติธรรม ต้องการให้ประเทศนี้มีระบอบประชาธิปไตยที่มั่นคงก้าวหน้า เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลายสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ประชาชนมีพื้นที่ของตัวเอง รัฐสภาเป็นพื้นที่เปิดกว้าง สำหรับความหลากหลายทางการเมือง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และประเทศนี้เป็นของประชาชน โดยสร้างความเชื่อมั่นและไม่ละทิ้งความตั้งใจอันดีงามต่อประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะของหลักนิติธรรมในระบบกฎหมายไทยภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ. 2549
2. เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากหลักนิติธรรมในระบบกฎหมายไทยที่มีต่อระบบการเมืองภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ. 2549

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการศึกษา

การศึกษาและวิจัยในเรื่องของ ผลของ”หลักนิติธรรมแบบไทย”ต่อระบบกฎหมายและการเมืองภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2549 คือ The Rule of Law กฎหมายแบบบรรทัดฐานยึดถือว่าหลักการว่ารัฐธรรมนูญและรัฐสภาเป็นอำนาจสูงสุด (The Supremacy of the Constitution; The Supremacy of the Parliament) แต่ในนิติศาสตร์แบบไทย สถานะขององค์อธิปัตย์ (The Sovereign) จะอยู่เหนือรัฐธรรมนูญและเป็นเบื้องบนเหนือระบบการเมือง

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของ”หลักนิติธรรมแบบไทย”ต่อระบบกฎหมายและการเมืองภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2549 เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร บทความ วารสาร รวมไปถึงวิเคราะห์ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์ใกล้ชิดกับผู้ที่เกี่ยวข้องเหตุการณ์ และผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องอีกด้วย หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้ทราบถึงลักษณะหลักนิติธรรมแบบไทยที่ส่งผลกระทบต่อระบบกฎหมายและการเมือง ภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ. 2549

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของหลักนิติธรรม และผลกระทบทางการเมืองในระบบกฎหมายไทยภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ. 2549 มีลักษณะสำคัญอยู่ 3 ประการคือ

- รัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายนั้นไม่สอดคล้องกับจารีตกฎหมายของไทยจึงถูกทำลายได้ง่าย ทั้งที่เป็นกฎหมายสูงสุด ในทางตรงข้าม กฎหมายที่ผูกพันกับการค้าทุนสถาบันชนชั้นนำและรัฐ เช่น กฎหมายเศรษฐกิจ กฎการศึกษา กฎหมายความมั่นคง จึงมีความสำคัญที่ต้องบังคับใช้อย่างจริงจังและยืนยงกว่ารัฐธรรมนูญ

- การผลักดันให้สถาบันชนชั้นนำเป็นอำนาจหนึ่งในระบบการเมืองไทย โดยเป็นเบื่องบนของสถาบันการเมืองอื่นๆ อำนาจนำเหล่านี้เพิ่มพูนมากขึ้นไปอีกในปัจจุบัน คือสามารถมีอำนาจโดยตรงเหนือกองกำลังอาวุธและมีอำนาจจัดการทรัพย์สินมากที่สุดนับแต่การปฏิวัติ 2475 เป็นต้นมา นับจากจุดเริ่มต้นนี้ไปคำว่า ‘เหนือการเมือง’ ตามหลักนิติศาสตร์แบบไทย ไม่ใช่อยู่พ้นหรือไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองอีกต่อไป แต่หมายถึงอำนาจของชนชั้นนำที่จะแทรกแซงการเมืองได้

- หลักนิติธรรม The Rule of Law แบบบรรทัดฐานยึดถือหลักการว่ารัฐธรรมนูญและรัฐสภาเป็นอำนาจสูงสุด (The Supremacy of the Constitution; The Supremacy of the Parliament) แต่ในนิติศาสตร์แบบไทย สถานะขององค์อธิปัตย์ (The Sovereign) ที่อยู่เหนือรัฐธรรมนูญและเป็นเบื่องบนเหนือระบบการเมืองทั้งหลาย ถ้าหากกล่าวตามหลักการของ Legal State และ The Rule of Law ที่ว่ากฎหมายต้องเป็นใหญ่สุด ใครหรือกลไกใดทำหน้าที่ตรวจสอบอำนาจของชนชั้นนำภายใต้นิติศาสตร์แบบไทย อาจจะถูกล่าว่าเป็นก่อกบฏ หรือเป็นถูกกล่าวหาตามวาทกรรมแบบ “ชิงชาติ”ต่อไป

อภิปรายผล

“หลักนิติธรรม” ในบริบทการเมืองไทยหลังการรัฐประหาร พ.ศ. 2549 จนถึงปัจจุบัน เป็นเพียงหลักการที่ห่อหุ้มของความเป็นนิติศาสตร์แบบไทยในทางการเมือง เป็นการอำพรางนิติศาสตร์แบบอำนาจนิยมให้ดูน่าเชื่อถือด้วยกฎหมายและการใช้ธรรมะเพื่อเอื้อประโยชน์ในทางการเมือง หลักนิติธรรมแบบไทยส่งผลต่อระบบกฎหมายและการเมืองอย่างมาก ความเพื่องฟูของหลักการดังกล่าวในทศวรรษหลัง มีผลต่อระบอบรัฐของไทยเพราะทำให้สถานะของสถาบันพระมหากษัตริย์ และรัฐธรรมนูญกับการเมือง รวมไปถึงกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเมืองมีความเปลี่ยนไปในทางที่ทำให้เกิดปัญหา ประเด็นแรกคือ พระมหากษัตริย์คือรัฐธรรมนูญของไทยหรือไม่ ประเด็นที่สอง “อำนาจที่อยู่เหนือเหนือการเมือง” มีเปลี่ยนความหมายไป ประเด็นที่สาม อำนาจสูงสุดอาจไม่ใช่อยู่ที่รัฐธรรมนูญตามความหมายในทางสากล

ลักษณะดังกล่าวอาจกลายตรรกะที่ย้อนแย้งว่าระบบกฎหมายของไทยได้มาตรฐานสากลแล้ว แต่ปัญหาอยู่ที่การบังคับใช้ ทำให้รัฐธรรมนูญจึงเขียนอย่างสง่างามแต่ให้ความหมายที่กันตรงข้ามกับความเป็นจริง ซึ่งอาจมองในแง่ที่อาจคิดว่าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อของรัฐหรือไม่ หรืออาจเป็นการพูดอย่างทำอย่าง (hypocrisy) จนกลายเป็นลักษณะทางกฎหมายและการเมืองประจำชาติ หรือเป็น Double speak หมายถึงศัพท์สำนวนที่มีความหมายตรงข้ามกับตัวอักษร เช่น การปกป้องรัฐธรรมนูญหมายถึงการรัฐประหารฉีกรัฐธรรมนูญ เป็นต้น (ธงชัย วินิจจะกุล.2563)

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาถึง ผลของ”หลักนิติธรรมแบบไทย”ต่อระบบกฎหมายและการเมืองภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ.2549 ในประเด็นสำคัญเพียง 3 ประเด็นในข้างต้น ทำให้เชื่อว่ายังมีประเด็นที่น่าสนใจหลงเหลือที่ยังไม่ได้รับการศึกษาอีกหลายประเด็นด้วยกัน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลแบบปฐมภูมิ ซึ่งอาจจะยังขาดข้อมูลในเชิงลึกได้ จากประเด็นปัญหาทางกฎหมายของการเมืองของไทยยังมี แนวคิด ทฤษฎีที่ต้องการที่จะศึกษาอีกจำนวนมาก ทั้งในเรื่องบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้อง รากเหง้าของลักษณะกฎหมายไทย จึงน่าจะมีการต่อยอดเพื่อให้เกิดการพัฒนาให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ธงชัย วินิจจะกุล. (2561). **เมื่อสยามพลิกผัน: ฟ้าเดียวกัน**. กรุงเทพฯ

ธงชัย วินิจจะกุล. (2563). ปาฐกถาพิเศษ ป่วย อังภากรณ์ ครั้งที่ 17 **เรื่องนิติรัฐอภิสิทธิ์ ราชนิติธรรม ประวัติศาสตร์ภูมิปัญญา rule by law** 9 มีนาคม 2563 ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต.

ประมุข บัณฑิตกุล และศิวัช ศรีโกลางกุล. (2560). บทบาทของศาลรัฐธรรมนูญท่ามกลางความขัดแย้งทางการเมือง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปิยะบุตร แสงกนกกุล. (2562). ศาลรัฐประหาร : ตุลาการ ระบอบเผด็จการ และนิติรัฐประหาร. ฟาเดียวกัน. กรุงเทพฯ

วรเจตน์ ภาคีรัตน์. (2558). ด้วยกฎหมายและอุดมการณ์. กรุงเทพฯ. shine publishing.

อนุสรณ์ ธรรมใจ. (2563). ความเห็นต่อกรณียุบพรรคอนาคตใหม่และการรณรงค์แก้ไขรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ : มติชน

Ran Hirschl, “The New Constitution and the Judicialization of Pure Politics Worldwide,” Fordham Law Review 75, 2 (2006) : 721-53; Ran Hirschl, The Judicialization of Mega-Politics and the Rise of Political Courts,” Annual Review of Political science 11 (2008) :93-118.

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโฆษณาเครื่องสำอางจากเว็บเพจ

English for communication in cosmetic advertisements from web pages

ปริยารัตน์ ศรีชัยวงศ์¹

Preeyarut Srichaiwong

Received: 9 April 2020; Revised: 2 May 2020; Accepted: 19 May 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ปรากฏในโฆษณาเครื่องสำอางด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโน้มน้าวใจ และการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ โดยศึกษาจากภาษาอังกฤษที่ใช้ในโฆษณาในเว็บเพจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสุ่มตัวอย่างจากโฆษณาเครื่องสำอาง 10 ยี่ห้อจำนวน 30 ผลิตภัณฑ์จากเว็บเพจ การศึกษาครั้งนี้ได้รับการออกแบบเป็นงานวิจัยแบบผสม ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กรอบข้อมูลของการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการเขียนเชิงโน้มน้าว ภาษาเชิงเปรียบเทียบอุปมาอุปไมยและหาค่าความถี่ในรูปแบบร้อยละของคำที่ใช้ซ้ำกันในแต่ละโฆษณา

ผลการศึกษาพบว่าคุณสมบัติของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย 2 รูปแบบโฆษณาเครื่องสำอาง ส่วนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการเขียนเชิงโน้มน้าวมากกว่าครึ่งหนึ่งของการเขียนเชิงอุปมาอุปไมยและข้อมูลได้แสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ทั้งคู่โดยแบ่งเป็นร้อยละ ดังนั้นโฆษณาเครื่องสำอางมีการใช้การเขียนเชิงโน้มน้าว ร้อยละ 83.33% และในโฆษณาเครื่องสำอางมีการใช้ภาษาเชิงอุปมาอุปไมยเพียงแค่ร้อยละ 16.67%

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, โฆษณาเครื่องสำอาง, เว็บเพจ, ภาษาเชิงโน้มน้าว, ภาษาเชิงเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย

¹ อาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง E-mail: pkapunya@hotmail.com เบอร์โทรศัพท์ 085-8902992

Abstract

This study is focused on English for communication in cosmetic advertising from the web page. The purposes of the research were to study the use of English for advertising communication in English, the persuasive English language in cosmetic advertisements and to study the figurative language in cosmetic advertisements. The data analyzed in this study were 30 products advertisements from 10 cosmetic brands randomly selected from web pages. This study was designed as a mix method (qualitative and quantitative) research. The data were analyzed in the frame of the English for communication in persuasive writing, figurative language and percentage of frequency was used to analyses data.

The results reveal that there are two styles of English for communication features used in the collected data. Most cosmetic advertisements employed the English for communication in persuasive language more than half of the advertisements. The results also show that the data analysis selected use both persuasive language and figurative language form. 83.33% of cosmetic advertisement use persuasive writing and 16.67% are figurative language.

Keywords: English for communication, cosmetic advertisement, web-page, persuasive language, figurative language

บทนำ

ทุกวันนี้ผู้คนมักจะกังวลกับรูปร่างหน้าตาและสุขภาพ ในสมัยก่อนมีคนใช้เครื่องสำอางน้อยลงซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่ใช้เครื่องสำอางในโอกาสพิเศษ อย่างไรก็ตามในศตวรรษที่ 21 ผู้คนแม้แต่ผู้ชายก็ยังชอบที่จะได้รับการดูแลตนเองเป็นอย่างดีแม้แต่ในที่สาธารณะเพื่อให้ภาพลักษณ์ดูดีตลอดทั้งวัน (Kanappati Poompuang, 2005)

เครื่องสำอางเป็นสารที่ใช้เสริมรูปลักษณ์หรือกลิ่นของร่างกายมนุษย์ มักจะผสมกันของสารประกอบทางเคมี บางชนิดนำมาผลิตจากวัตถุดิบจากแหล่งธรรมชาติ ปัจจุบันเครื่องสำอางถูกสังเคราะห์ให้เป็นผลิตภัณฑ์เสริมความงาม มีวางจำหน่ายอย่างกว้างขวางจากผู้ค้าปลีกทางอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะรวมถึงห้างสรรพสินค้าหลักและร้านค้าปลีก แม้ว่าโดยทั่วไปแล้วการแต่งหน้าในสมัยก่อนจะมีการใช้เครื่องสำอางเป็นหลัก และผู้ชายจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่ใช้เครื่องสำอางเพื่อความ

เหมาะสมกับใบหน้าของตนเอง ดังนั้นแบรนด์เครื่องสำอางกำลังเปิดตัวผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่ออกแบบมาโดยเฉพาะสำหรับผู้ชายและผู้ชายใช้ผลิตภัณฑ์จึงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น (วิกิพีเดีย, 2020)

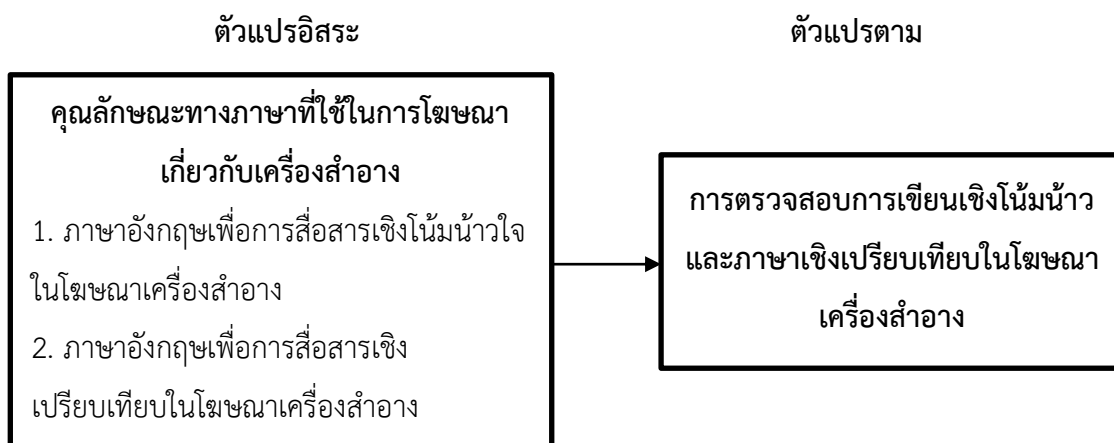
อุตสาหกรรมเครื่องสำอางเป็นที่นิยมอย่างมากและสร้างรายได้สูง ส่วนใหญ่ผู้บริโภคเครื่องสำอางซื้อน้ำหอมและผลิตภัณฑ์ที่มีสีสันทาจากต่างประเทศเพราะมีราคาถูกกว่า อย่างไรก็ตามผู้บริโภคไม่เคยรู้เกี่ยวกับการมาถึงของเครื่องสำอางใหม่จากแต่ละยี่ห้อ ดังนั้นแต่ละแบรนด์ต้องแจ้งให้ลูกค้าทราบ วิธีที่ดีที่สุดในการดึงดูดความสนใจของลูกค้าคือการสร้างโฆษณา (Mr.Kanappati Poompuang, 2005) ผลิตภัณฑ์ส่งเสริมความงามใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโฆษณาเพื่อแนะนำการซื้อใหม่ก่อนที่จะวางตลาด โฆษณาทางโทรทัศน์วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และเว็บไซต์มีประโยชน์มากกว่าโดยเฉพาะในหน้าที่ผู้คนทั่วไปสามารถดูและอาจมีข้อมูลเพิ่มเติมเช่นชื่อ บริษัท ชื่อของการซื้อใหม่ ลักษณะของเครื่องสำอางและขนาดของภาชนะบรรจุที่มีราคาเป็นทางเลือก นอกจากนี้ลูกค้ายังสามารถค้นหาผ่านอินเทอร์เน็ตได้อย่างง่ายดาย มีหลายยี่ห้อบนเว็บ มันอาจเป็นวิธีที่เร็วที่สุดและเป็นวิธีที่เข้าถึงได้ง่ายที่สุดในการรับข้อมูลเครื่องสำอาง ดังนั้นลูกค้าบางรายได้รับข้อมูลใหม่โดยใช้อินเทอร์เน็ต

การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตปัจจุบันนี้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและการให้ข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สำคัญเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ในทางกลับกันโฆษณาในนิตยสารหรือโฆษณาทางโทรทัศน์ไม่ได้ให้ข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ดังนั้นการโฆษณาบนเว็บไซต์จึงมีบทบาทสำคัญในการซื้อของลูกค้า โฆษณามักจะมีชื่อของเครื่องสำอาง แต่ไม่มีข้อมูลอื่น ๆ ที่อธิบายถึงน้ำหอมและส่วนผสมของเครื่องสำอาง การใช้คำในการโฆษณาบนเว็บไซต์เป็นสิ่งสำคัญในการแสดงให้เห็นถึงความได้เปรียบและประโยชน์ของผลิตภัณฑ์หรือเครื่องสำอาง เห็นได้ชัดว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถโน้มน้าวใจลูกค้าต้องลองใช้เครื่องสำอาง หากโฆษณาขาดคำเหล่านั้นมันจะหมายถึงโฆษณานั้นไม่มีความสนใจอย่างต่อเนื่อง ทุกอย่างมีวิธีที่จะแสดงว่ามันเป็นอย่างไร ดังนั้นเรากำลังศึกษาวิธีการใช้ภาษาอังกฤษในโฆษณาเครื่องสำอาง การเขียนเชิงโน้มน้าวและภาษาเชิงเปรียบเทียบจะเน้นไปที่การศึกษา การเขียนเชิงโน้มน้าวใจคือการชักชวนให้ผู้บริโภคเพิ่มความสนใจของลูกค้าในเครื่องสำอางรวมถึงภาษาเชิงเปรียบเทียบกำลังเปรียบเทียบระหว่างสองสิ่งเพื่อให้ผู้บริโภคมีภาพลักษณ์กับผลิตภัณฑ์จริง ดังนั้นเราจะรู้จักเครื่องสำอางอย่างลึกซึ้งจากคำโฆษณาและตัดสินใจที่จะบริโภคเครื่องสำอางเหล่านั้นอย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงโน้มน้าวใจในโฆษณาเครื่องสำอาง
2. เพื่อศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงเปรียบเทียบในโฆษณาเครื่องสำอาง
3. เพื่อตรวจสอบการเขียนเชิงโน้มน้าวและภาษาเชิงเปรียบเทียบในโฆษณาเครื่องสำอาง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการเขียนเชิงโน้มน้าวและภาษาเชิงเปรียบเทียบกรณีศึกษานี้จะช่วยให้เข้าใจถึงคุณลักษณะทางภาษาที่ใช้ในการโฆษณาเกี่ยวกับเครื่องสำอางโดยมุ่งเน้นที่หน้าเว็บไซต์

ข้อมูลนี้มาจากสิ่งพิมพ์โฆษณาเครื่องสำอาง 10 ชนิด ซึ่งใช้วิธีการสุ่มจากอินเทอร์เน็ต A- สิ่งพิมพ์โฆษณาแบรนด์เครื่องสำอางที่รวบรวมได้มีดังนี้

1) CHANEL	2) LANCÔME	3) CLINIQUE	4) CHRISTIAN DIOR
5) ESTÉE LAUDER	6) NARS	7) KATE	8) BOBBI BROWN
9) REVLON	10) MAC B- มีการค้นหาเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อค้นหาและเลือก		

โฆษณาเครื่องสำอาง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลจะถูกสุ่มเลือก 10 สิ่งพิมพ์โฆษณาเครื่องสำอางยอดนิยมบนหน้าเว็บซึ่งจะถูกเลือก 3 ผลิตภัณฑ์จาก 1 แบรนด์ และ 1 ประโยคสำหรับแต่ละผลิตภัณฑ์ มี 30 ประโยคที่ต้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสิ่งพิมพ์โฆษณาเครื่องสำอางจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไปนี้:

- 1) วิเคราะห์โครงสร้างของโฆษณาแต่ละรายการด้วยตนเอง
- 2) แบ่งหมวดหมู่ออกเป็นกลุ่มที่เหมาะสม การเขียนเชิงโน้มน้าวและภาษาเชิงเปรียบเทียบ
- 3) ค้นหาความถี่ในการใช้การเขียนเชิงโน้มน้าวและภาษาเชิงเปรียบเทียบ
- 4) ใช้วิธีการร้อยละ
- 5) เขียนรายงานขั้นสุดท้าย; ผลสรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาหลังจากวิเคราะห์โฆษณาเครื่องสำอาง 30 รายการจาก 10 แบรินด์แล้ว การวิเคราะห์ส่วนใหญ่ศึกษาสองประเด็นหลักคือการเขียนเชิงโน้มน้าวและภาษาเชิงเปรียบเทียบ

1. การศึกษาคุณสมบัติทางภาษาเพื่อการสื่อสารระดับคำและวลี ดังข้อมูลผลลัพธ์จะแสดงในตารางด้านล่างและข้อมูลเฉพาะอธิบายตามการค้นพบจากแต่ละตาราง

ตารางที่ 1 การสื่อสารเชิงโน้มน้าวใจ

การสื่อสารเชิงการโน้มน้าวใจในโฆษณาเครื่องสำอางแต่ละรายการจากหน้าเว็บ

วลีการโน้มน้าวใจ	แบรนด์ผลิตภัณฑ์
VITALUMIÈRE AQUA LE BLANC DE CHANEL ROUGE ALLURE	By CHANEL
GÉNIFIQUE EYE RÉNERGIE LIFT MULTI-ACTION	By LANCÔME
Dermatologist-developed 3-Step Even Better Eyes Dark Circle Corrector High Impact Extreme Volume Mascara	By CLINIQUE
MULTI-PERFECTION EMULSION ONE ESSENTIAL ULTRA-DETOX	By CHRISTIAN DIOR
Perfectionist Invisible Fluid Makeup PURE COLOR NAILS	By ESTÉE LAUDER
Youthful luminosity Pure Radiant Tinted Moisturizer Eyeliner Stylo	By NARS
MINERAL BB GEL CREAM ART DIAL MASCARA	By KATE
Desert Twilight Eye Palette LONG-WEAR EVEN FINISH FOUNDATION Soothing Cleansing Oil	By BOBBI BROWN
JUST BITTEN KISSABLE	By REVLON
VIVA GLAM NICKI POWDER BLUSH NAIL LACQUER	By MAC

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมทั้งหมดมีแนวโน้มที่จะมีข้อความโน้มน้าวใจในการโฆษณาแต่ละรายการ แต่ละโฆษณามีข้อความโน้มน้าวใจในแต่โฆษณา

ตารางที่ 2 ตัวอย่างแสดงการสื่อสารเชิงโน้มน้าวใจในรูปแบบย่อหน้าและตัวอักษรประเภทตัวหนาแสดงถึงรูปแบบการเขียนที่โน้มน้าวใจจากโฆษณาในเว็บเพจ

การสื่อสารเชิงโน้มน้าวใจในรูปแบบย่อหน้า	แบรนด์ผลิตภัณฑ์
VITALUMIÈRE AQUA FRESH AND HYDRATING CREAM COMPACT MAKEUP SPF15 FOUNDATION Complexion perfection in a wide range of flattering shades, coverages and finishes	From CHANEL
LIFT, FIRM, TIGHTEN Our new multi-action lifting & firming effect. All facial zones are visibly tightened. RÉNERGIE LIFT MULTI-ACTION LIFTING AND FIRMING CREAM	From LANCÔME
See the cleanest, freshest, Healthiest version of your skin. Dermatologist-developed 3-Step. Stand out – why not? NEW High Impact Extreme Volume Mascara. In Black and Extreme Black.	From CLINIQUE
See the cleanest, freshest, Healthiest version of your skin. Dermatologist-developed 3-Step. Works on dark circles. Results you can see. NEW Even Better Eyes Dark Circle Corrector	From LANCÔME

ตารางที่ 2 (ต่อ)

การสื่อสารเชิงโน้มน้าวใจในรูปแบบย่อหน้า	แบรนด์ผลิตภัณฑ์
VIVA GLAM NICKI M·A·C and hip-hop diva Nicki Minaj join forces to create VIVA GLAM Nicki, a scene-stealing Lipstick. Every cent from the sale goes toward helping women, men and children living with and affected by HIV and AIDS. Limited Edition.	From MAC

จากตารางด้านบนมีคำบางคำในย่อหน้าที่โน้มน้าวใจเช่น 'ใหม่' และ 'รุ่นที่ จำกัด ' คำสองคำนี้ฟังดูน่าสนใจยิ่งขึ้นและเป็นที่เข้าใจง่าย หากลูกค้าได้ยินคำว่า 'ใหม่' พวกเขาคิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นมาถึงใหม่และพวกเขาควรมีความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับว่ามันใหม่อย่างไร ตัวอย่างเช่น 'มาสคาร่า ปริมาณสูงกระแทบใหม่สูงและ' สัญญาณใหม่ที่มีมองเห็นได้ สำหรับคำว่า 'Limited Edition' เช่น 'DESERT TWILIGHT, COLLECTION Limited Edition' และ 'MAC และนักร้องฮิปฮอป Nicki Minaj ร่วมมือกันเพื่อสร้าง VIVA GLAM Nicki ลิปสติกรุ่น Limited Edition' ลูกค้าจะคิดว่าผลิตภัณฑ์นี้จะเปิดตัวในช่วงเวลา จำกัด ดังนั้นจึงเป็นหนึ่งในจุดแข็งของการโน้มน้าวใจที่จะดึงดูดความสนใจของลูกค้า ลูกค้าบางรายกำลังมองหาเครื่องสำอางที่สามารถปกปิดผิวของคุณได้โดยไม่ทิ้งร่องรอยตลอดทั้งวันและตลอดเวลาดังนั้นพวกเขาก็อาจมองหาผลิตภัณฑ์ที่มองเห็นเช่น Invisible Fluid Makeup โดย ESTÉE LAUDER มันเป็นเพราะมีประโยชน์โน้มน้าวใจในโฆษณาได้จากการจินตนาการ

รู้สึกว่าการไม่มีการแต่งหน้าใหม่ Invisible Fluid Makeup Estée Lauder คิดค้นการแต่งหน้าที่สมบูรณ์แบบกับผิวของคุณโดยไม่ทิ้งร่องรอย โฆษณาเครื่องสำอางบางประเภทมักจะอธิบายถึงเครื่องสำอางโดยการเพิ่มภาพลักษณ์ของแบรนด์ลงในเครื่องสำอางเช่น ROUGE ALLURE VELVET จาก CHANEL:

การสื่อสารภาษาเชิงอุปมาอุปไมย Figurative language

รูปแบบภาษาที่เป็นรูปเป็นร่างถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการอธิบายสิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การใช้ภาษาเป็นรูปแบบอุปมาอุปไมยในโฆษณาเครื่องสำอาง

การสื่อสารภาษาเชิงเปรียบเทียบ	ผลิตภัณฑ์
La vie est belle	By LANCÔME
INTENSIVE NIGHT RESTORATIVE CREME	By CHRISTIAN DIOR
REAL CREATE EYES	By KATE
REVLON COLORBURST	By REVLON
COLORSTAY	By REVLON

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมทั้งหมดมีแนวโน้มที่จะมีข้อความที่เป็นรูปเป็นร่างในผลิตภัณฑ์ 5 รายการจาก 4 แบรินด์โฆษณาเครื่องสำอาง

ตารางที่ 4 การใช้ภาษาเป็นรูปแบบย่อหน้าอุปมาอุปไมยในโฆษณาเครื่องสำอาง

รูปแบบย่อหน้าอุปมาอุปไมย	ผลิตภัณฑ์
New La vie est belle Choose your own path to happiness. Life is beautiful	By LANCÔME
NEW INTENSIVE NIGHT RESTORATIVE CREME Dior Science can now shine new light on the skin's Night-time activity, thanks to a major discovery in the chronobiology of stem cells. Capture Totale Intensive Night Restorative Crème triples the skin's ability to Regenerate itself. It's as if time is turned back whilst you sleep...	By CHRISTIAN DIOR
REAL CREATE EYES Deep and real. Clear colors for naturally contoured large eyes.	By KATE
REVLON COLORBURSTTM LIPGLOSS	By REVLON

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รูปแบบย่อหน้าอุปมาอุปไมย	ผลิตภัณฑ์
NEW SHADES for your ESCAPISM look! Lips that shine with killer color. This weightless gloss makes lips pop with 5X more shine than patent leather	By REVLON
REVLON® COLORSTAY™ LONGWEAR NAIL ENAMEL Gel-Like shine and up to 11 days of shatterproof color*. *When worn with Colorstay™ base & top coats	By REVLON

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของโฆษณาเครื่องสำอางที่เลือกพบว่าโฆษณาเครื่องสำอางทั้งหมดที่เลือกใช้ทั้งรูปแบบการเขียนเชิงโน้มน้าวใจและรูปแบบภาษา โฆษณาเครื่องสำอาง 83.33% ใช้การเขียนเชิงโน้มน้าวใจและมีเพียง 16.67% ที่เป็นภาษาเชิงเปรียบเทียบอุปมาอุปไมย

อภิปรายผล

อุตสาหกรรมเครื่องสำอางมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากจำนวนผู้หญิงที่เพิ่มขึ้นและรวมถึงผลจากการโฆษณาที่อธิบายผลิตภัณฑ์เป็นอย่างมาก การใช้ชั้นเชิงในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการแข่งขันระหว่างกัน ภาษาใช้เพื่อแสดงจินตนาการและกลิ่นหอมเพื่อเป็นศูนย์กลางของผู้บริโภคกับผลิตภัณฑ์ คนส่วนใหญ่ซื้อเครื่องสำอางจากห้างสรรพสินค้าชั้นนำและตอนนี้พวกเขาสนใจที่จะซื้อจากหน้าเว็บ เพราะสะดวกในการขนส่ง ผู้บริโภคที่อาศัยอยู่ในประเทศอื่น ๆ สามารถซื้อได้เพียงคลิกจากร้านค้าหน้าเว็บ มันเป็นวิธีที่น่าสนใจในการอธิบายถึงประโยชน์ของเครื่องสำอางแต่ละชนิด ในกรณีนี้มีการสุ่มเลือกผลิตภัณฑ์ 30 รายการจาก 10 โฆษณบนหน้าเว็บเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษในโฆษณาเครื่องสำอาง มีสองรูปแบบที่เน้นในการศึกษานี้

รูปแบบแรกคือการเขียนโน้มน้าวใจ ปัจจัยสำคัญของการโน้มน้าวใจคือความสามารถในการให้เหตุผลเช่นเดียวกับการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ มันมุ่งเน้นไปที่วัตถุประสงค์ของการเปลี่ยนความคิดเห็น การชักชวนในการโฆษณาเป็นกำลังหลักในกระบวนการทั้งหมด ข้อความโน้มน้าวใจไม่ชัดเจนมาก ข้อความสามารถเข้าถึงจิตใจของลูกค้าผ่านรูปแบบของบรรทัดที่สี่ชื่อผลิตภัณฑ์โลโก้ ฯลฯ รูปแบบที่สองเป็นภาษาที่เป็นรูปเป็นร่าง เป็นที่น่าสนใจว่าความสามารถของภาษาสามารถอธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมบางอย่างที่เป็นสิ่งที่จับต้องได้โดยการเปรียบเทียบหมวดหมู่ที่แตกต่างกันสอง

ประเภท มีหลายรูปแบบของภาษาที่เป็นรูปเป็นร่างที่จะได้รับการพิจารณาเช่นการอุปมาอุปมัยตัวตน พาดพิงและขาดก จุดของการโน้มน้าวใจและเป็นรูปเป็นร่างคือการสร้างคำที่มีความหมายอื่นจาก แหล่งที่มา

จากบทวิเคราะห์ข้อมูลและผลลัพธ์พบว่าโฆษณาเครื่องสำอางส่วนใหญ่บนหน้าเว็บ มีการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อโน้มน้าวใจ นอกจากนี้มากกว่าครึ่งหนึ่งของผลการวิจัยประกอบการเขียนโน้มน้าวใจ มีภาษาเป็นรูปเป็นร่างในโฆษณาเครื่องสำอางบางรายการ

เอกสารอ้างอิง

- วิกิพีเดีย. (2020). การโฆษณา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%82%E0%B8%86%E0%B8%A9%E0%B8%93%E0%B8%B2> (วันที่ค้นข้อมูล : 15 กุมภาพันธ์ 2563).
- Chimombo, M. P. F. and Roseberry, R. K. (1998). **The power of discourse: An Introduction to discourse analysis**. New Jersey: Lawrence Elbaum.
- Emilija A. Sakadolskis. 2003. **The use of figurative language in the construction of musical meaning: a case study of three sixth grade general music classes**. The Faculty of the Graduate School of the University of Maryland at College Park.
- French, J. R. P. and Raven, B. H. (1959). **The bases of social power**. In: D. Cartwright Ed., *Studies in social power*. Ann Arbor: University of Michigan Press: 118-149.
- Gibbs, R. W. and Jr. (1993) . **Process and products in making sense of tropes**. In A. Ortony (Ed.), *Metaphor and thought* (2nd ed.) (pp. 252-276). Cambridge: Cambridge University Press.
- Noam Chomsky. (1968). *Language and Mind publ.* Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1968. 3rd ed. Cambridge. Cambridge : Cambridge University Press.
- Lasswell, H. D. (1948). **The structure and function of communication in society**. In: L. Bryson Ed., *Communication of ideas*. New York: Harper.
- Littlewood. (1998). *Communicative Language Teaching*. 18 th ed. Cambridge : Cambridge University Press.
- Mac Cormac, E. R. (1985). **A cognitive theory of metaphor**. Cambridge, MA: The MIT Press.

- M. J. Manfredo. (1992). **Influencing Human Behavior: Theory and Applications in Recreation and Tourism** (pp 1– 27). Champaign, IL: Sagamore Publishing.
- Poompuang, Kanappati. (2005). **English Usage in Perfume Advertising from the Web page**. English for Business and Industry, King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok.
- Surin, Benjamat. (2005). **An Analysis of English Usage in Cosmetic Advertisement Headlines**. English for Business and Industry. King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok. 2
- Tangsiwong, Chathalai. 2003. **An Analysis of English Sales Talk: A Case study of Communication strategies at Khao Sarn Road**, English for Business and Industry. King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok.
- Toris, C. C. M., White, P. and Hughes D. (1994), November. **Figurative language use in physician training groups**. Poster presented at the Society of Southeastern Social Psychologists, Wake Forest University, Winston-Salem, NC.
- Verbrugge, R. and McCarrel N. (1977). **Metaphoric comprehension: Studies in reminding and resembling**. Cognitive psychology, 9, 494-533.

การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศ
ด้วยเทคนิคป็นโต (PINTHO Model)

Development of Strategic School Administration Model
toward Excellence Using PINTHO Model

วิทยา พัฒนเมธาดา¹, คุณาพิชฌ์ แซ่มสีมวง², สิริกร ชุ่มเชย³

Witthaya patthanameethada, Cunaphit Saemsimuang, Sirikorn Chumchoei

Received: 10 April 2020; Revised: 22 April 2020; Accepted: 7 May 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้าง/พัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพื่อศึกษาผลการใช้และผลกระทบต่อนักเรียน ครู ผู้บริหาร และสถานศึกษาภายหลังการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศฯ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 22 คน ผู้มีส่วนได้เสีย โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 487 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและการบริหารสถานศึกษา 17 คน ผู้มีส่วนได้เสียโรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม จำนวน 1,495 คน โดยใช้วิธีการวิจัยคือ 1) การศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา 2) การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศฯ 3) การศึกษาผลการใช้และผลกระทบต่อการใช้รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศฯ

ผลการวิจัยได้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศ ป็นโต โมเดล (PINTHO Model) ที่มีคุณภาพเพียงพอต่อการนำไปใช้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ผลการใช้และผลกระทบต่อรูปแบบฯ พบว่าผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 สูงกว่าผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2559 สูงกว่า 2 ระดับคุณภาพ 8 ตัวบ่งชี้ สูงกว่า 1 ระดับคุณภาพ 42 ตัวบ่งชี้ และเท่าเดิม 15 ตัวบ่งชี้ ส่งผลให้สถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และนักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลสูง โดยได้รับรางวัลระดับชาติ คือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา 2

¹ ผู้อำนวยการโรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 34

E-mail : witthaya2502@gmail.com เบอร์โทร : 0843789807

² รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี

³ นักวิชาการศึกษานำนุการ กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2

รางวัล ครู 30 รางวัล นักเรียน 35 รางวัล และสถานศึกษา 3 รางวัล และเกียรติบัตรรางวัลระดับเขต
จังหวัด และระดับภาคอีกจำนวนหนึ่ง

คำสำคัญ : รูปแบบ ,การบริหารองค์กรเชิงกลยุทธ์, ปิ่นโต โมเดล

Abstract

The purposes of this research were to (1) study school administration based quality assurance (2) design and develop strategic school administration model toward excellence based standards and indicators of basic education standards and (3) study the use and effect for students, teachers, administrators, and school after using strategic school administration model. The subjects of this study were 22 school directors in Doitao District, Chiang Mai, 487 stakeholders at Sanpayangwittayakom School, Mae-Taeng District, Chiang Mai, 17 experts in educational administration and school administration, 1,495 stakeholders at Doitaowittayakom School, Chiang Mai. The processes of this research were the (1) study of school administration based quality assurance (2) design and development strategic school administration model toward excellence based standards and indicators of basic education standards and (3) the study of the use and effect for students, teachers, administrators, and school after using strategic school administration model.

Research results revealed that (1) PINTHO Model was the result of the strategic school administration toward excellence. This model is good enough for applying in school administration, basic education. (2) The use and effect of strategic school administration model, PINTHO Model found that the quality assurance result of Doitaowittayakom School, academic year 2018 is higher than the quality assurance result in academic year 2017, higher than two standards for eight indicators, higher than one standard for 42 indicators and as equal as for 15 indicators. As a result of using PINTHO Model, the school, administrators, teachers, and students have higher academic achievements in national level competition, two awards for school directors, 30 awards for teachers, 35 awards for students, and three awards for school. Besides, the certificates at the secondary service area, provincial and regional level competition are apart of the academic achievements.

KEY WORDS : Model , Strategic Management , PINTHO Model

บทนำ

เจตนารมณ์ในการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นให้มีกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการที่ดีตามที่ปรากฏในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545 มาตรา 39 บัญญัติให้กระทรวงศึกษาธิการ กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการและงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไปไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงและพบ.ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 มาตรา 44 บัญญัติไว้ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการและเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ.2546 เพื่อเพิ่มอำนาจทางการตัดสินใจให้กับสถานศึกษาในการปฏิบัติงานได้มากขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น และจะต้องใช้พลังความรู้ความสามารถ ความคิดจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วนได้เสียกับการศึกษา ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน ครู – อาจารย์ นักเรียนพ่อแม่ผู้ปกครองตลอดจนชุมชนท้องถิ่นมากขึ้น การปฏิรูปการศึกษานี้ แนวโน้มจึงมุ่งเน้น ให้โรงเรียนเป็นฐานในการบริหารสถานศึกษา (School – Based Management : SBM) มากกว่าการบริหารแบบเดิมที่บริหารภายใต้การสั่งการของผู้บังคับบัญชาจากกระทรวงศึกษาธิการ (External Control Management)

ถวิล มาตรการเหลื่อม (2544, หน้า 41 – 43) ได้ให้ความหมายของโรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ (SBM) ว่าหมายถึง การบริหารจัดการโรงเรียนที่สอดคล้องกับคุณลักษณะและความต้องการของโรงเรียน อันได้แก่ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครองตลอดจนสมาชิกชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ที่มาร่วมพลังกันอย่างเต็มที่ รับผิดชอบต่อการใช้ทรัพยากรและแก้ปัญหา ตลอดจนดำเนินการเพื่อ พัฒนากิจกรรมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยมีกรอบดำเนินงาน 4 ด้านด้วยกัน คือ

1. หลักดุลยภาพ (Principle of Equifinality) เป็นวิธีการหรือแนวทางที่หลากหลายในการดำเนินการสู่เป้าหมายอย่างยืดหยุ่น (Flexibility)
2. หลักการกระจายอำนาจ (Principle of decentralization) การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพมากที่สุด อันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนในท้ายสุด
3. หลักการบริหารจัดการตนเอง (Principle of self-management system)
4. หลักการริเริ่ม (Principle of human initiative) ของสมาชิกในโรงเรียนทุกภาคส่วน เพื่อเป็นพลังสร้างคุณภาพการศึกษาและพัฒนาโรงเรียน ทั้งนี้เชื่อว่าหลักการทั้ง 4 ประการ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการบริหารสถานศึกษาแบบเดิม ที่เคยบริหารจากการบริหารภายนอกหรือจาก

กระทรวง (External Control Management) ไปสู่การบริหารจัดการด้วยตนเองภายใต้การใช้โรงเรียนเป็นฐานการจัดการ (SBM)

กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้การเปลี่ยนแปลงของโลกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งด้านวิทยาการ สังคม เศรษฐศาสตร์ฐานความรู้ (Knowledge – based economy) และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) อย่างหลากหลายทั้งในและนอกสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษาต้องปรับเปลี่ยนบทบาทตนเอง ไปสู่แนวทางการบริหารจัดการที่เน้นการใช้ความรู้เป็นฐาน (knowledge-based process) ในการสอนและการเรียนรู้การบริหารจัดการสถานศึกษา ผลลัพธ์ของการจัดการสถานศึกษา (Ultimate Outcomes) ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการสมัยใหม่ มาตรฐานคุณภาพ จะเป็นผลลัพธ์ที่มีการกำหนด รวมถึงการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของการรับรองมาตรฐาน จะเข้ามาเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของการจัดการสมัยใหม่ นอกจากนั้น การเปรียบเทียบคุณภาพของผลลัพธ์ของการบริหารจัดการศึกษา จะมีการเปรียบเทียบตั้งแต่ท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับโลก

ในศตวรรษที่ 21 การเชื่อมโยงของประชาคมโลกจะมีมากขึ้น การจัดการศึกษาก็ต้องคำนึงถึงทิศทางและจุดเน้นในการพัฒนาคนเพื่อสู่ความเป็นสากล ซึ่งผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ ได้สรุปผลการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า การจัดการศึกษาของไทยต้องให้ความสำคัญกับประเด็น ต่อไปนี้ในการจัดการเรียนการสอน

1. ต้องให้ความสำคัญกับประเด็นสิทธิมนุษยชน (Human rights)
2. ส่งเสริมให้มีธรรมาภิบาลและคุณธรรม ตั้งแต่ระดับบุคคล สังคม โรงเรียน องค์กร
3. ให้ตระหนักถึงความมั่นคงของอาหารและน้ำ ในด้านความมั่นคง ความปลอดภัย ความคุ้มค่า
4. การสร้างพลังงานทดแทน การใช้และอนุรักษ์พลังงาน
5. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล
6. การสร้างความสามารถในการแข่งขัน การขับเคลื่อนของเศรษฐกิจด้านความรู้และการใช้การวิจัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและพึ่งพาตนเอง (สภาการศึกษาแห่งชาติ)

การพัฒนาสถานศึกษา ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ของ พรบ.การศึกษาแห่งชาติ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการนำเสนอและประสบความสำเร็จหลากหลายรูปแบบที่พอจะนำไปประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของการบริหารโรงเรียนดังต่อไปนี้

รูปแบบการบริหารโรงเรียนคุณภาพ โดยใช้ PISUT Model (PISUT Model to Quality School) ของโรงเรียนบ้านท่าอุเทน ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลท่าอุเทน อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ดร.พิศุทธิ์ กิตติศรีวรพันธุ์ ที่นำแนวทางการบริหาร P-D-C-A มาใช้เป็นแนวทางในการบริหารโรงเรียน โดยมีกลยุทธ์ในการดำเนินงานคือ ดังนี้

P (Participative Management) ให้โอกาสทุกคนมีส่วนร่วม

I (Information Management) ใช้ข้อมูลสารสนเทศถูกต้อง ทันสมัย ในการบริหาร

S (Strategic Management) ใช้การบริหารเชิงกลยุทธ์ในการบริหารคุณภาพ

U (Unit Management) บริหารงานทั้งหน่วยงานเป็นการบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM)

T (Team Work) ทำงานเป็นทีมทั้งนี้โดยใช้ PISUT Model ในขั้นตอนของ D (Do) ในการบริหารแผน PDCA ปรากฏว่าได้ผลดีจนได้รับยกย่องว่าเป็นสถานศึกษายอดเยี่ยมในการบริหารจัดการของสถานศึกษาขนาดใหญ่ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2557

นงลักษณ์ เรือนทอง (2550 : 164-174) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพพบว่าองค์ประกอบของโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 1) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 2) ผู้บริหารและครูเป็นมืออาชีพ 3) การประกันคุณภาพและการตรวจสอบได้และความน่าเชื่อถือ 4) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 5) การมีวิสัยทัศน์และจุดประสงค์ร่วมกัน 6) เน้นการเรียนการสอน 7) การสอนที่มีวัตถุประสงค์ 8) มีความคาดหวังต่อนักเรียนสูง

จรรยา จัปปัง (วารสารบัณฑิตศึกษา ม.บูรพา เมษายน 2555 – 2556 หน้า 59-70) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม พบว่ารูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ตามยุทธศาสตร์หลักของ สพฐ. ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ คือ

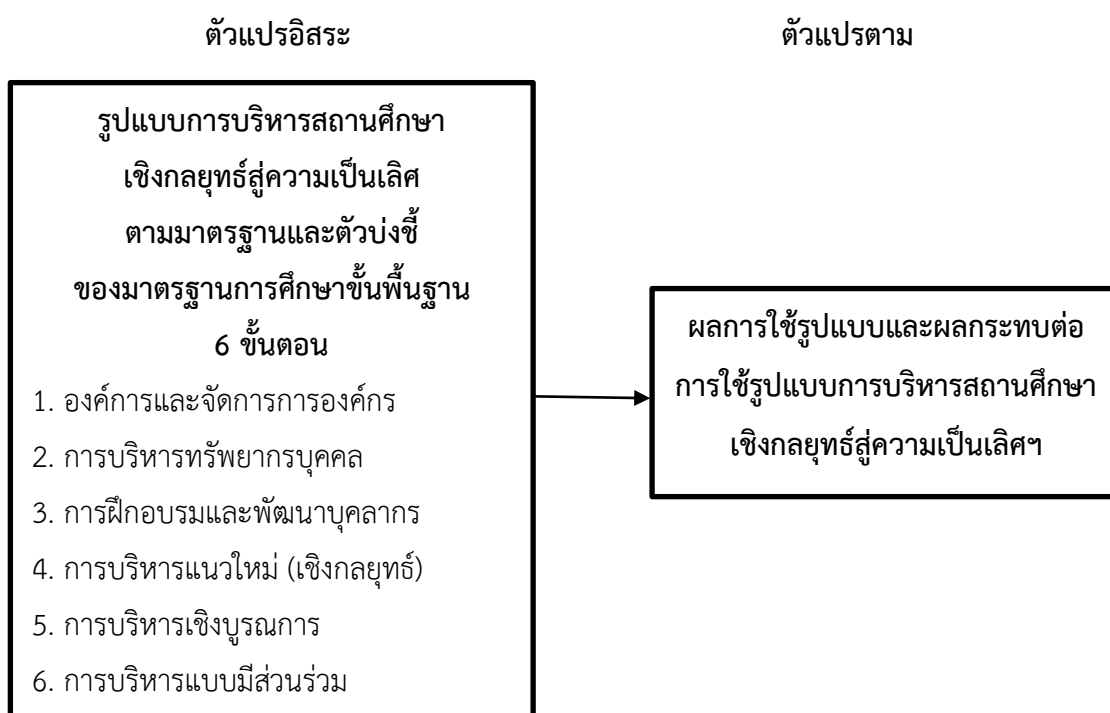
1. พัฒนาระบบวางแผนและการบริหารจัดการ
2. พัฒนาระบบการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา
3. เสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งของโรงเรียน
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา โดยมีรูปแบบคือการพัฒนาคนในด้านความชำนาญในทักษะด้านสารสนเทศ การสร้างขวัญกำลังใจ การพัฒนาโครงสร้างการทำงานที่เหมาะสม การพัฒนาระบบงานในด้านการผลิตสื่อ การใช้สื่อและเทคโนโลยี

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา มีความประสงค์จะทำการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพสูงขึ้นสู่ความเป็นเลิศ ตามความคาดหวังของหลักสูตรและเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงสร้างรูปแบบเพื่อใช้ในการบริหารสถานศึกษา สู่ความเป็นเลิศโดยยึดแนวทางการบริหารเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดโดยใช้ยุทธวิธีทั้ง 4 กลยุทธ์ในการบริหารตามรูปแบบที่ควรจะเป็น เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ จึงประสงค์จะใช้แนวคิดทฤษฎีการบริหารสถานศึกษาตามแนวทางการพัฒนารูปแบบที่โรงเรียนต่าง ๆ ที่ได้พัฒนาขึ้นไว้ เป็นฐานในการศึกษาครั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบและผลกระทบต่อการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศฯ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้มีส่วนได้เสียของโรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2560 ดังนี้

1. ครู บุคลากรทางการศึกษา	จำนวน	40	คน
2. นักเรียน	จำนวน	720	คน
3. ผู้ปกครอง	จำนวน	720	คน
4. คณะกรรมการสถานศึกษา	จำนวน	15	คน
รวม	จำนวน	1,495	คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 แบบ คือ

1. แบบสอบถามการบริหารสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 (A1) = ตระหนักรู้แต่ยังไม่ปฏิบัติ

ระดับที่ 2 (A2) = ตระหนักรู้และได้ลงมือปฏิบัติแต่ยังไม่บังเกิดผล

ระดับที่ 3 (A3) = ตระหนักรู้และได้ลงมือปฏิบัติเห็นผลเชิงประจักษ์

ระดับที่ 4 (A4) = ตระหนักรู้และได้ลงมือปฏิบัติจนเกิดผลเชิงประจักษ์และเป็นแบบอย่างได้

2. แบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิดสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทราบแนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนอย่างละ 1 ฉบับ

3. แบบประเมินคุณภาพการศึกษาของ สมศ. รอบที่ 3 จำนวน 1 ชุด

4. แบบตรวจสอบรายการเพื่อศึกษาผลกระทบ 1 ฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยการเทียบเคียงกับเกณฑ์ที่กำหนด ใช้ค่าร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย (X) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS For Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศ ตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งมีรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศฯ ซึ่งมีองค์ประกอบของรูปแบบดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 องค์การและจัดการการองค์กร

O- organization Management

ขั้นตอนที่ 2 การบริหารทรัพยากรบุคคล

H - Human Resource Management

ขั้นตอนที่ 3 การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร

T - Training and Development และ Knowledge Management

ขั้นตอนที่ 4 การบริหารแนวใหม่ (เชิงกลยุทธ์)

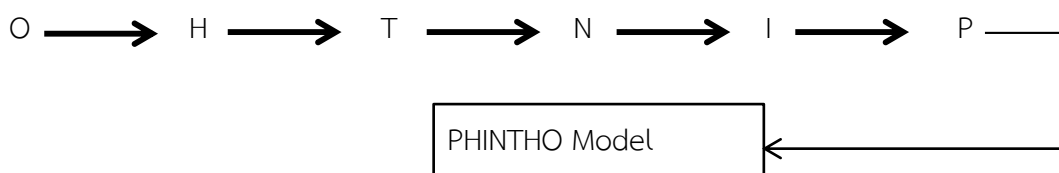
N - New Management (Strategies Management)

ขั้นตอนที่ 5 การบริหารเชิงบูรณาการ

I - Integration Management

ขั้นตอนที่ 6 การบริหารแบบมีส่วนร่วม

P – Participation Management

ประสิทธิภาพของรูปแบบจากการใช้ ณ โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏว่าคุณภาพการจัดการศึกษา ตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบที่ 3 จำนวน 5 ด้าน 15 มาตรฐาน 65 ตัวชี้วัด สูงขึ้นจากเดิม 2 ระดับคุณภาพ 8 ตัวบ่งชี้ สูงขึ้น 1 ระดับคุณภาพ 42 ตัวบ่งชี้ คุณภาพเท่าเดิม 15 ตัวบ่งชี้

2. ผลกระทบต่อการใช้รูปแบบฯ ณ โรงเรียนดอยเต่าวิทยาคม อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2560 ปรากฏว่า

2.1 สถานศึกษา

ได้รับรางวัลระดับชาติ	3	รางวัล
ได้รับระดับเขตพื้นที่/จังหวัด/ภาค	4	รางวัล

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา

ได้รับรางวัลระดับชาติ	2	รางวัล
ได้รับรางวัลระดับจังหวัด/เขตพื้นที่/ภาค	2	รางวัล

2.3 ครู

ได้รับรางวัลระดับชาติ	30	รางวัล
ได้รับรางวัลระดับจังหวัด/เขตพื้นที่/ภาค	90	รางวัล

2.4 นักเรียน

ได้รับรางวัลระดับชาติ	35	รางวัล
ได้รับรางวัลระดับจังหวัด/เขตพื้นที่/ภาค	150	รางวัล

อภิปรายผล

รูปแบบการบริหารแบบ PINTHO Model ที่ได้เป็นไปตามแนวทางการจัดการศึกษาที่ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 คาดหวังไว้ นำบทบาทในการบริหารจัดการ มาพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามที่ ถวิล มาตรฐาน (2545: 12-33) ได้กล่าวไว้และรูปแบบการ

บริหารแบบ PINTHO Model ยังสอดคล้องกับแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดทุกประการ

รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศด้วยเทคนิค PINTHO Model ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นราวัลย์ สุรงค์สุริยกุล (2555) ที่กำหนดองค์ประกอบ 7 ด้าน อันได้แก่ การมีส่วนร่วมของทีมงาน (P) ด้านการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (T) ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ (H) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี (I) ด้านการวางแผนกลยุทธ์ (N) และด้านการจัดการศึกษาสู่ความเป็นสากล (N) เพียงแต่ลำดับขั้นตอนการบริหารแตกต่างกันเท่านั้น

นอกจากนั้น PINTHO Model ยังช่วยเสริมให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) การพัฒนาวางแผนและการบริหารจัดการ 2) การพัฒนาระบบการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา 3) การเสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งของโรงเรียน 4) การส่งเสริมความมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาครู การบริหารจัดการผู้เรียน และคุณภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นได้

องค์ประกอบของ PINTHO Model ยังสอดคล้องกับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ ดิษย์ชัย แก่นท้าว (2556) ได้ศึกษาไว้คือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารและการจัดโครงสร้างองค์กร (O – Organization Management) การประกันคุณภาพการศึกษาและธรรมาภิบาล (N – New Modern Management) การบูรณาการและการมีส่วนร่วม (I และ P) Integration and Participation Management การพัฒนาบุคลากรและบรรยากาศขององค์กร (H&T)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนารูปแบบของการจัดการองค์การสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนเอกชนตามผลการวิจัยของ สุนิสา วิทยานุกุล (2554) และอุดม ชูลีวรรณ (2558) ที่วิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาระบบการบริหารคุณภาพโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล ตามองค์ประกอบหลักของการบริหารคุณภาพ ทั้ง 7 องค์ประกอบ คือ 1) การนำองค์กร 2) การวางแผนกลยุทธ์ 3) การมุ่งเน้นผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นบุคลากร 6) การมุ่งเน้นการปฏิบัติ และ 7) ผลลัพธ์ด้านผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

หากผู้บริหารสถานศึกษาจะนำรูปแบบ การบริหารสถานศึกษาเชิงกลยุทธ์ฯ ด้วยเทคนิค PINTHO Model ไปใช้ในสถานศึกษาของตนเอง ต้องทำการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ทุกภาคส่วนในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการบริหารนี้ให้ตรงกัน และร่วมมือกันในการวางแผนพัฒนาและจัดทำคู่มือการบริหารหรือคู่มือคุณภาพ หรือคู่มือนโยบายเพื่อเป็นเครื่องมือและทิศทางให้ทุกคนได้ใช้เป็นแนวทางในการบริหารต่อไป และที่สำคัญต้องพยายามให้การบริหารหลักสูตร บริหาร

ห้องเรียน และบริหารสถานศึกษา ต้องใช้รูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มุ่งเป้าหมายไปที่ระดับคุณภาพที่สูงขึ้นของทุกตัวบ่งชี้เป็นเป้าหมายการทำงานของตนเสมอ

และหากจะทำการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัญหาอุปสรรคของการบริหารที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ตาม PINTHO Model โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการทำงานเชิงกลยุทธ์ของครู และการเรียนรู้เชิงกลยุทธ์ของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- จรรยา จีบบัง. (2556). “รูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กด้านกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของ สพฐ”. วิทยานิพนธ์สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพาวารสารการบริหารการศึกษา ม.บูรพา ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 เมษายน – กันยายน 2555 หน้า 60.
- ดิษฐ์ชัย แก่นท้าว. (2556). “การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด”. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาการศึกษา ม.ราชภัฏสกลนคร.
- ถวิล มาตรการ. (2545). “การปฏิรูปการศึกษา : โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ”. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์สมานธรรม กรุงเทพฯ
- นงลักษณ์ เรือนทอง. (2550). “รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผล”. ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย.
- นราวัลย์ สุรงค์สุริยกุล. (2555). “รูปแบบการจัดการคุณภาพโดยรวมในสถานศึกษา”. บทความวิจัย วารสารบริหารการศึกษา ม.ศ.ว. ฉบับ 16 มกราคม – มิถุนายน 2555 หน้า 26
- สุนิสา วิทยานุกรณ์. (2557). “การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนเอกชน”. บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา (วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 ตุลาคม 2553 – มีนาคม 2554) อ้างใน http://www.tci.thaijo.org/index.php/Eduadm_buu/article/view/13308/11968 เข้าถึง 25 มิถุนายน 2558
- อุดม ชูลีวรรณ. (2558). “รูปแบบการพัฒนาระบบการบริหารคุณภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษาสู่ความเป็นเลิศระดับสากล”. บทความวิจัย ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การพัฒนาระบบการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยรหัสคิวอาร์
สำหรับกลุ่มสหกรณ์นครเชียงราย

The Development of the presentation community product systems
on QR Code of Chiang Rai City Cooperative Limited

ปาริชาติ อำนวยพรเลิศ¹, บุญญรัตน์ อ่ำสุรา²
Parichat Amnuaipornlert, Bunyarat Umsura

Received: 20 April 2020; Revised: 2 May 2020; Accepted: 9 May 2020

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์ชุมชนสำหรับกลุ่มสหกรณ์นครเชียงราย ตามแผนงานวิจัย แนวทางการสร้างความเข้มแข็งของสหกรณ์นครเชียงราย จำกัด โดยได้ทำการศึกษา รวบรวมปัญหาและความต้องการใช้งานในระบบงานในการนำเสนอรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุมชนและการส่งเสริมการตลาดผ่านระบบ QR Code โดยการใช้โปรแกรม Microsoft Visual Studio ภาษาโปรแกรมมิ่ง ภาษา C# ในการพัฒนาระบบ และใช้งานคู่กับ Library QRCodeGenerator และจัดการฐานข้อมูลด้วย Microsoft SQL Server ซึ่งจะช่วยในการบริหารจัดการการนำเสนอผลิตภัณฑ์ให้กับกลุ่มสหกรณ์นครเชียงราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจในการใช้งานระบบ โดยทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและร้อยละ ผลการศึกษาและพัฒนาพบว่า การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้งานทั้งหมด 22 คน สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ปรึกษา กลุ่มพนักงานประจำสหกรณ์ และกลุ่มตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 3.90 ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในช่วง 3.50 – 4.49

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่าระบบการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์ชุมชนสำหรับกลุ่มสหกรณ์นครเชียงราย สามารถช่วยในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการตลาดผ่านระบบ QR Code และทำให้การจัดเก็บข้อมูลของสหกรณ์มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งานระบบ

คำสำคัญ: การนำเสนอ, ผลิตภัณฑ์ชุมชน, รหัสคิวอาร์

¹อาจารย์ประจำหลักสูตรระบบสารสนเทศทางธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย E-mail: parichatam@gmail.com เบอร์โทร : 081-8835743

² อาจารย์ประจำหลักสูตรระบบสารสนเทศทางธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย

Abstract

The objective of this study aims to develop the development of the presentation community product systems on QR Code of Chiang Rai City Cooperative Limited according to the research plan guidelines for strengthening of Chiang Rai City Cooperatives Limited by studying to compile problems and requirement of the system. The development system by using the Microsoft Visual Studio, C# programming language, Library QRCodeGenerator and Microsoft SQL Server in manage database by developing the systems for assisting Chiang Rai City Cooperative Limited management. Questionnaire used as a research tool of the user satisfaction by analyzing the average and percentage. The results that questionnaires responded by 22 users separated into 3 groups such as the consultants, cooperative employee and product distributor with the highest satisfaction scale was set the average at 3.90, which translates into a rang of 3.50 – 4.49.

The results from this study indicates the development of the presentation community product systems on QR Code is able that's appropriate to present, marketing promotion via QR Code and store information match the requirements of the user.

Keywords: Presentation, Community Product, QR Code

บทนำ

ปัจจุบันนโยบายของภาครัฐที่ต้องการช่วยเหลือประชาชนกลุ่มรากหญ้าเพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนพร้อมกับให้ความรู้สมัยใหม่และให้ความช่วยเหลือเพื่อผลักดันให้ผลิตภัณฑ์สามารถเชื่อมโยงชุมชนกับตลาดทั้งในและต่างประเทศเพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

สหกรณ์นครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมให้มีการกระจายผลิตภัณฑ์จากชุมชนท้องถิ่นและหน่วยงานช่วยเหลือกลุ่มผู้สูงอายุ โดยมีการผลักดันให้สหกรณ์สร้างศูนย์กระจายสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม และเพื่อให้เกิดการสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มและชุมชนที่พัฒนาผลิตภัณฑ์

ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจึงมีส่วนร่วมในการสนับสนุนและผลักดันให้โครงการดังกล่าวดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสหกรณ์ฯ คณะ

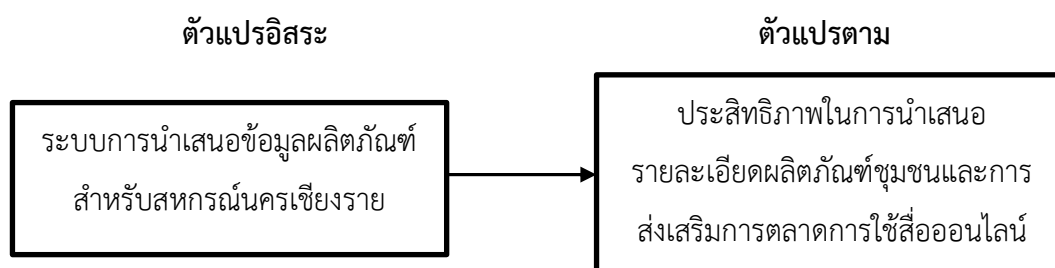
ผู้จัดทำจึงได้นำเสนอโครงการพัฒนาระบบการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์สำหรับสหกรณ์นครเข็ญราย เพื่อเป็นการขับเคลื่อนระบบการบริหารและการกระจายผลิตภัณฑ์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอข้อมูลให้ถึงมือกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

การส่งเสริมการตลาด (Marketing Promotion) เป็นกิจกรรมต่างๆ ทางการตลาดที่ นอกเหนือจากการโฆษณา การประชาสัมพันธ์มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดการซื้อหรือเพิ่ม ยอดขายของกิจการรวมถึงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของคนกลางในการจัดจำหน่าย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการนำเสนอรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุมชนและการส่งเสริมการตลาดผ่านระบบ QR Code
2. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนำเสนอรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุมชนและการส่งเสริมการตลาดการใช้สื่อออนไลน์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาระบบ
 - 1.1 เครื่องคอมพิวเตอร์ประกอบด้วยเครื่องมือที่ทำหน้าที่สำหรับออกแบบระบบ พัฒนา โปรแกรม ทดสอบโปรแกรม และจัดทำเอกสารประกอบการใช้งาน
 - 1.2 สมาร์ทโฟนที่ทำหน้าที่สแกนรหัสคิวอาร์
 - 1.3 ซอฟต์แวร์ในการพัฒนาระบบ ประกอบด้วยระบบปฏิบัติการ Windows 10 โปรแกรมที่ใช้ในการพัฒนา Microsoft Visual Studio ภาษาที่ใช้ C# และโปรแกรมที่ใช้สำหรับจัดการฐานข้อมูล Microsoft SQL Server
 - 1.4 แอปพลิเคชันในการสร้างช่องทางการนำเสนอข้อมูล ประกอบไปด้วย Facebook และ Youtube, แอปพลิเคชันในการสำรวจความพึงพอใจในการใช้งานระบบ Google Form และ

ใช้สำหรับวิเคราะห์และแปลผลความพึงพอใจการใช้งานระบบคือ Microsoft Excel, แอปพลิเคชันในการจัดทำเอกสารประกอบการใช้งาน Microsoft Word

2. วิธีการศึกษา การกำหนดความต้องการของระบบ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาข้อมูล รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ความต้องการของระบบ ได้ดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลผลิตภัณฑ์ชุมชน

ทีมผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลของผลิตภัณฑ์ชุมชน สำหรับกลุ่มสหกรณ์นครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบานที่เข้าร่วมกลุ่มสหกรณ์ฯ และถูกนำมาจำหน่ายส่วนใหญ่ ประกอบไปด้วย 5 หมวดหมู่ ได้แก่ 1) อาหาร 2) เครื่องดื่ม 3) ผ้า เครื่องแต่งกาย 4) ของใช้ ประดับ ตกแต่ง และ 5) สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ซึ่งข้อมูลจำเพาะของสินค้า ที่สหกรณ์ฯ จำเป็นต้องจัดเก็บเพื่อใช้ในการบริหารจัดการสินค้า

2.2 ศึกษาข้อมูลการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์หรือสินค้า

การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าของสหกรณ์ฯ เนื่องจากสหกรณ์ยังอยู่ในช่วงเริ่มเปิดกิจการอย่างเป็นทางการ ดังนั้นจึงยังไม่มีช่องทาง หรือสื่อการประชาสัมพันธ์ ทั้งในส่วนของสหกรณ์ฯ เอง และผลิตภัณฑ์ภายในสหกรณ์ การประชาสัมพันธ์อาจกล่าวได้ว่า เป็นส่วนหนึ่งของการตลาดที่เน้นด้านการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจทั้งต่อองค์กรและผลิตภัณฑ์ ส่วนการตลาด ก็เป็นศาสตร์แห่งการสร้างคุณค่าให้เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์จนเกิดความต้องการจากกลุ่มคนที่เป็นลูกค้า ทั้งสองส่วนจึงเป็นเหมือนส่วนเติมเต็มกันและกัน แต่ดูเหมือนว่าข้อได้เปรียบของการประชาสัมพันธ์คือ การบอกเล่าเรื่องราวธุรกิจและผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้าได้รู้จักและเกิดความต้องการแบบไม่ยัดเยียด มีความรู้สึกเป็นมิตรมากกว่าการทำการตลาดโดยตรงโดยขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ประกอบไปด้วย 1) กำหนดวัตถุประสงค์การทำประชาสัมพันธ์ 2) เลือกวิธีการเครื่องมือและช่องทาง 3) ลงมือดำเนินการประชาสัมพันธ์ 4) ประเมินผลการประชาสัมพันธ์ ทีมผู้วิจัยจึงได้ทำการขึ้นเลือกช่องทางการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของสหกรณ์ฯ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสหกรณ์คือ ต้องการนำเสนอได้หลากหลายรูปแบบ และสื่อสารกันได้ทุกกลุ่มคน ทุกช่วงวัย เป็นทางการใช้ Content เพื่อนำเสนอโดยผ่าน Social Network

2.3 ศึกษาการพัฒนาระบบคิวอาร์โค้ด

รหัสคิวอาร์โค้ด (QR Code : Quick Response Code) คือ บาร์โค้ดสองมิติ (Two-Dimensional Bar Code) ชนิดหนึ่ง ที่ถูกพัฒนามาจากบาร์โค้ด (Bar code) ภายใต้นวัตกรรมเพื่อให้บาร์โค้ดอ่านง่ายและเร็วต่อการตอบสนอง (Quick response) ซึ่งตัว QR Code สามารถแบ่งเป็นเวอร์ชัน ตั้งแต่ เวอร์ชัน 1 จนถึง เวอร์ชัน 40 ซึ่งแต่ละเวอร์ชันมีความแตกต่างกันในการกำหนดค่าของโมดูล (Module configuration) โดยโมดูล คือ จุดสีขาว และสีดำ ที่ประกอบกันเป็นสัญลักษณ์ QR Code การกำหนดค่าของโมดูลเป็นการอ้างอิงถึงจำนวนของโมดูลที่สามารถบรรจุอยู่ใน QR Code

ในแต่ละด้านยกตัวอย่าง เช่น เวอร์ชัน 1 (21 x 21 โมดูล) ขยายไปถึงเวอร์ชัน 40 (177 x 177 โมดูล) ซึ่งหมายเลขเวอร์ชันที่สูงขึ้นแต่ละระดับหมายถึงการเพิ่มจำนวนโมดูลเข้าไปในแต่ละด้านจำนวน 4 โมดูลจากเวอร์ชันก่อนหน้า

ภาพที่ 2 การเพิ่มจำนวนโมดูลในแต่ละเวอร์ชันของ QR Code อ้างอิงจากงานวิจัยเรื่อง ความหลากหลายของคิวอาร์โค้ด ณัฐวุฒิ บุญโรจน์วงศ์ และกชกร พระพรตระกูล

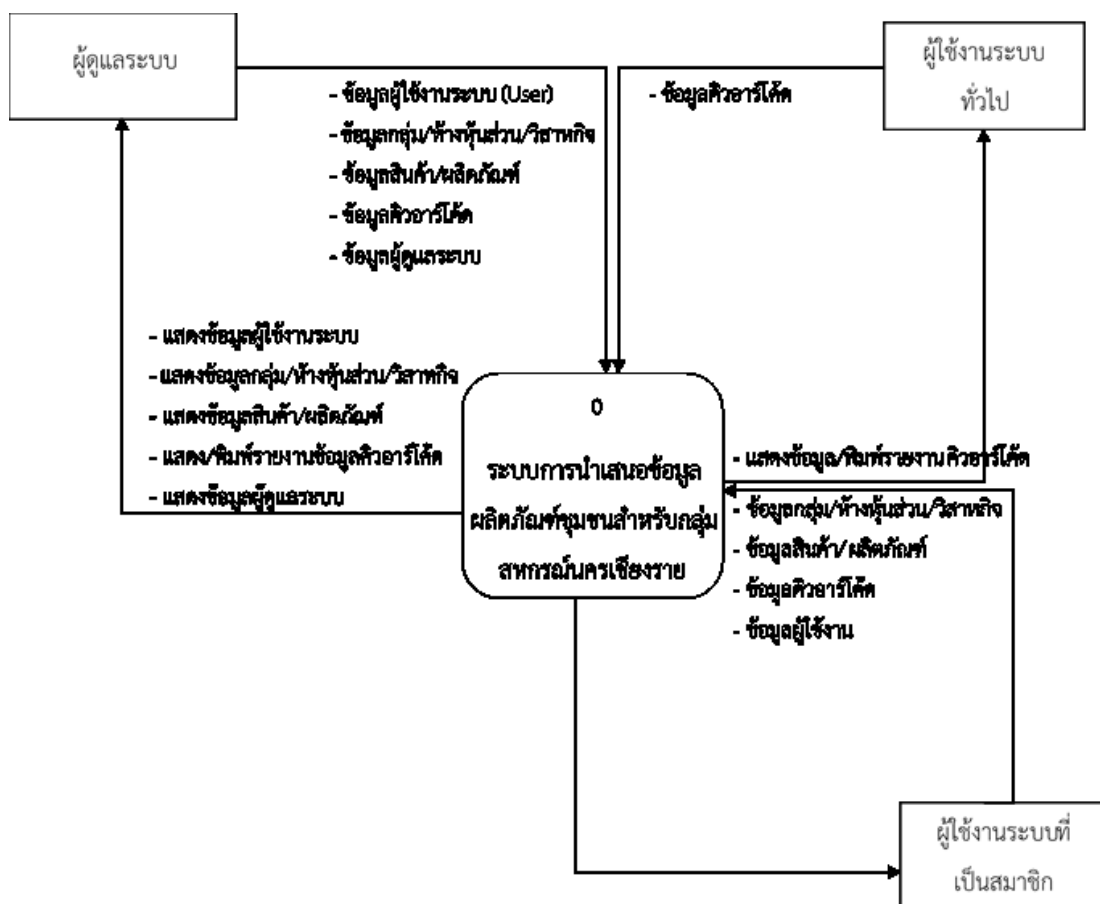
QR Code มีหลักการทำงานคล้ายๆ กับ Barcode ที่อยู่บนกล่องหรือผลิตภัณฑ์ทั่วไป แต่การอ่าน Barcode จะต้องใช้เครื่องสแกนยิงเลเซอร์ จากนั้นเครื่องสแกนก็จะแปลง Barcode เป็นข้อมูลสินค้าขึ้นนั้นๆ ซึ่ง QR Code นั้นสะดวกกว่า เพราะว่าใช้แค่เพียงโทรศัพท์มือถือทำการ QR Code จากนั้นโปรแกรมจะประมวลผล QR Code เป็นข้อมูลต้นฉบับ เช่น ชื่อเว็บไซต์ เบอร์โทรศัพท์ หรือข้อความ แล้วแสดงผลบนโทรศัพท์มือถือได้โดยตรงทันที โดยที่ QR Code สำหรับการประยุกต์ใช้งานกับธุรกิจจุดประสงค์คือให้อ่านสามารถสแกน ดูข้อมูลต่างๆ ที่ถูกสร้างไว้ในบาร์โค้ดเป็นสัญลักษณ์แทนข้อมูลขึ้นมา ในการวิจัยครั้งนี้ ทีมผู้วิจัยเลือกใช้ภาษาโปรแกรมมิ่ง ภาษา C# ในการพัฒนาระบบ ซึ่งทำงานเป็น Web page และใช้งานคู่กับ Library QRCodeGenerator ที่เป็นเวอร์ชันฟรีสำหรับนักพัฒนา นำไปต่อยอดพัฒนาระบบต่อ และจัดการฐานข้อมูลด้วย Microsoft SQL Server

2.4 ผู้ใช้งานที่เกี่ยวข้องกับระบบ ประกอบด้วย

- 1) ผู้ดูแลระบบ หมายถึง ผู้ดูแลระบบที่สามารถ เพิ่ม ลบ แก้ไขข้อมูล ทั้งหมดในระบบ
- 2) ผู้ใช้งานระบบที่เป็นสมาชิก หมายถึง ผู้ที่ใช้งานที่สามารถเพิ่ม ลบ แก้ไขข้อมูลกลุ่ม/ ห้างหุ้นส่วน/วิสาหกิจ, ข้อมูลผลิตภัณฑ์สินค้า, ข้อมูลคิวอาร์โค้ด ได้เท่านั้น
- 3) ผู้ใช้งานระบบทั่วไป หมายถึง ผู้ใช้งานที่สามารถเพิ่ม แก้ไขข้อมูลคิวอาร์โค้ด ได้เท่านั้น

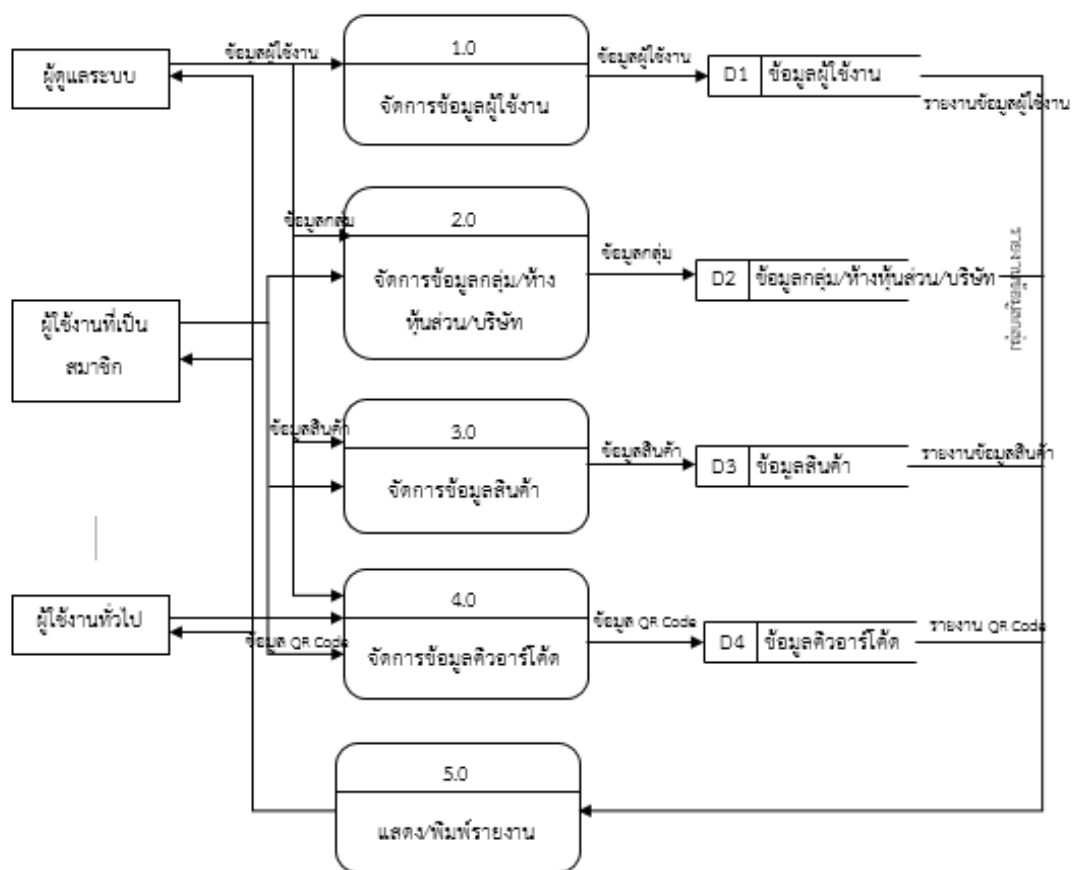
2.5 การออกแบบระบบ

1) แผนผังบริบท (Context Diagram)

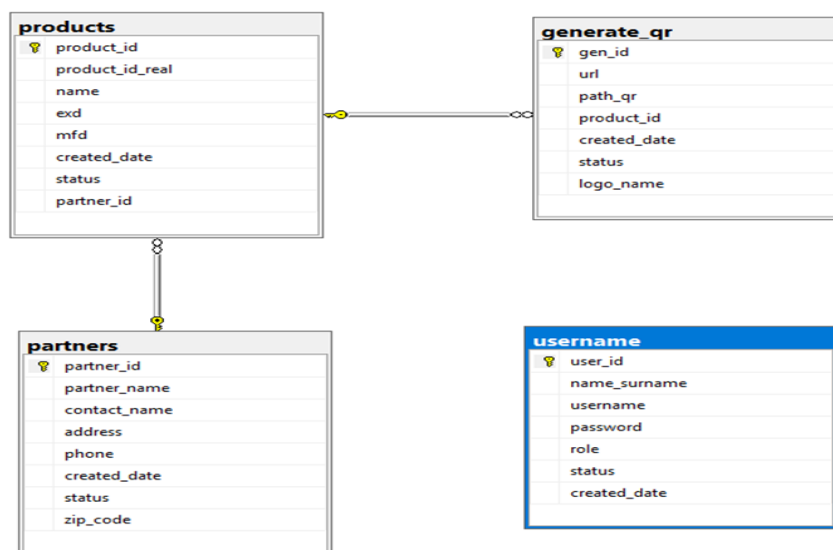
ภาพที่ 3 แผนผังบริบท (Context Diagram)

2) แผนผังกระแสข้อมูล (Data Flow Diagram) เป็นแผนผังที่ใช้แสดงการไหลของข้อมูลในระบบระหว่างกระบวนการต่างๆ จากแผนผังบริษัท แผนผังกระแสข้อมูลระดับที่ 0 แสดงให้เห็นการไหลของข้อมูลในระบบไหลผ่านกระบวนการทำงานหลักๆ ดังแสดงในภาพที่ 2

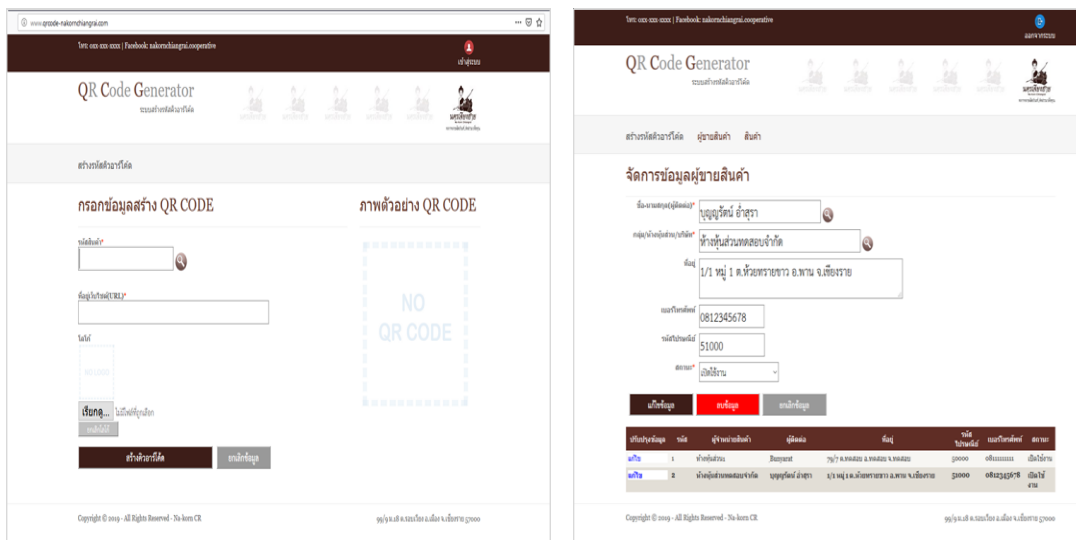
ภาพที่ 4 แผนผังกระแสข้อมูลระดับ 0 (Data Flow Diagram)

3) การออกแบบระบบฐานข้อมูลของระบบ

ภาพที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างเอนทิตีของฐานข้อมูล

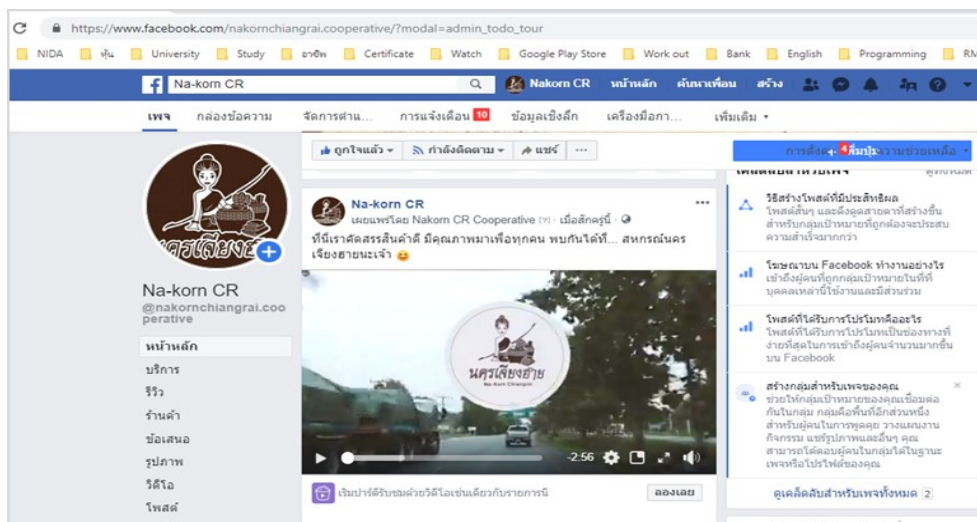
4) ส่วนการออกแบบส่วนติดต่อผู้ใช้ระบบ

ภาพที่ 6 แสดงส่วนการใช้งานของผู้ใช้ระบบ

ภาพที่ 7 แสดงส่วนการสร้างคิวอาร์โค้ด

ภาพที่ 8 ส่วนแสดงผลตามช่องทางการนำเสนอผลิตภัณฑ์

2.6 การเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือและวิธีการ ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยเกณฑ์การให้คะแนนของแบบสอบถามในการประเมินคุณภาพและความพึงพอใจ กำหนดเกณฑ์ตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert) โดยประกอบด้วยมาตราอันดับเชิงคุณภาพ (Rating Scale) 5 อันดับ ได้แก่ ระดับ 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก ระดับ 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจระดับน้อย และระดับ 1 หมายถึงระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด และเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้ ค่าเฉลี่ยระดับ 5.00-4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด, ค่าเฉลี่ยระดับ 4.49-3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก, ค่าเฉลี่ยระดับ 3.49-2.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง, ค่าเฉลี่ยระดับ 2.49-1.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย, ค่าเฉลี่ยระดับ 1.49-0.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด สถิติที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจต่อระบบ คือ การหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

จากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 63.63 และเพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้ โดยเป็นกลุ่มของตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์มากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมาเป็นกลุ่มพนักงานประจำสหกรณ์/เทศบาล จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.63 กลุ่มที่ปรึกษาสหกรณ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54 และกลุ่มอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 โดยผู้ตอบแบบประเมินมีระดับการศึกษา ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 59.09 รองลงมาในระดับปริญญาตรี 7 คน คิดเป็นร้อยละ 31.81 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินการใช้งานระบบ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ความพึงพอใจ
ความพึงพอใจด้านการออกแบบระบบ		
1. ระบบมีความทันสมัย/น่าสนใจ	4.27	มาก
2. รูปแบบหน้าจอต่อการใช้งาน	3.91	มาก
3. การจัดหมวดหมู่เมนูต่างๆ ของระบบ	3.73	มาก
4. ความซับซ้อนของระบบ	3.68	มาก
5. รูปแบบการแสดงผลรายงานมีความชัดเจน สมบูรณ์	3.95	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการออกแบบระบบ	3.91	มาก
ความพึงพอใจด้านฟังก์ชันของระบบ		
6. ระบบป้องกันข้อผิดพลาด/แจ้งเตือน	3.55	มาก
7. ความเร็วในการประมวลผลของระบบ	3.82	มาก
8. ความถูกต้องในการแสดงผลลัพธ์/รายงาน	3.86	มาก
9. การรักษาความปลอดภัยของระบบ	3.95	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านฟังก์ชันของระบบ	3.80	มาก
ความพึงพอใจด้านการใช้งานระบบ		
10. ความสะดวกในการจัดการกับข้อมูล (เพิ่ม/ลบ/แก้ไข/ค้นหาข้อมูล)	3.82	มาก
11. ความเหมาะสมของข้อความที่ให้อธิบาย	3.91	มาก
12. การวางตำแหน่งของเครื่องมือต่างๆ สอดคล้องกับการใช้งาน	4.00	มาก
13. คู่มือประกอบการใช้งานเข้าใจง่ายและปฏิบัติตามได้ทันที	4.05	มาก
14. ระบบมีความครอบคลุมกับการใช้งานจริง	4.09	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการใช้งานระบบ	3.97	มาก
สรุปผลการประเมินโดยรวม	3.90	มาก

ผลการประเมินระบบการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์สำหรับกลุ่มสหกรณ์นครเขื่อนขันธ์ พบว่าความพึงพอใจในภาพรวมต่อการใช้งานระบบมีค่าเฉลี่ย 3.90 ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในช่วง 3.50 – 4.49

ซึ่งหมายถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้อยู่ในเกณฑ์มาก และลักษณะการใช้งานที่มีความพึงพอใจมาก แสดงว่าระบบช่วยจัดการในการนำเสนอรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุมชนและการส่งเสริมการตลาดผ่านระบบ QR Code ได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผล

การพัฒนาระบบการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์สำหรับกลุ่มสหกรณ์นครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน ออกแบบระบบ และพัฒนาฟังก์ชันของระบบรวมถึงการพัฒนาแบบการใช้งานที่มีความเหมาะสมกับระบบที่นำไปใช้ในการดำเนินงานการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์สำหรับกลุ่มสหกรณ์นครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เวลาในการศึกษารวบรวมและวิเคราะห์เพื่อหาความต้องการของผู้ใช้งานระบบ อย่างแท้จริง ก่อนที่จะทำการออกแบบและพัฒนาระบบ รวมทั้งได้มีการทดสอบระบบให้ครอบคลุมทุกฟังก์ชันการทำงานเพื่อให้ระบบสามารถรองรับกับการใช้งานจริง

ในด้านการประเมินผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ พบว่าระบบมีความครอบคลุมความต้องการของผู้ใช้งานระบบเพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถใช้งานระบบได้ง่าย และมีความถูกต้องในการประมวลผลและการแสดงผลของระบบการพัฒนาระบบการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์สำหรับกลุ่มสหกรณ์นครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน ดังนั้นผลจากการศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้งานระบบ พบว่ามีความพึงพอใจในการพัฒนาระบบการนำเสนอข้อมูลผลิตภัณฑ์สำหรับกลุ่มสหกรณ์นครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน ที่ได้ทำการพัฒนาขึ้น ซึ่งปัญหาในการพัฒนาระบบอยู่ในขั้นตอนของการเก็บข้อมูลของผลิตภัณฑ์มีความยุ่งยาก เนื่องจากความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ โดยในอนาคตควรมีการพัฒนาระบบให้ครอบคลุมกับผลิตภัณฑ์ทุกประเภท เพื่อให้รองรับกับผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายมากขึ้นและควรมีการเชื่อมต่อกับระบบอื่นๆ เช่น ระบบการซื้อขาย หรือ ระบบจัดการสินค้าคงคลัง ซึ่งสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์และสามารถนำมาวางแผนงานได้

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญจุฑา คำบรรลือและคณะ. (2560). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคิวอาร์โค้ด เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับศูนย์รวบรวมสายพันธุ์กล้วยเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกำแพงเพชร. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 มกราคม – มีนาคม 2560.
- จุฑารัตน์ โถชัย และณัฐวี อดุลย์. (2558). ระบบจัดการครุภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีคิวอาร์โค้ดบน แอนดรอยด์ โฟน . The Eleventh National Conference on Computing and Information Technology. NCCIT2015.
- ชัยนันท์ นันทพันธ์. (2528). ประชาสัมพันธ์อย่างไรจึงได้ผล. บพิธการพิมพ์: กรุงเทพฯ.

- ณัฐพัชร อภิรุ้งเรืองสกุล และประสพชัย พสุนนท์. (2561). การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการทำธุรกรรมทางการเงินผ่าน QR Code ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารปัญญาภิวัฒน์ ปีที่ 10 ฉบับพิเศษ ประจำเดือนกรกฎาคม 2561.
- นราธิป ปุณเกษมและ จันทร์จนา ศิริพันธ์วัฒนา. (2561). การพัฒนาสื่อต้นแบบนำเสนอข้อมูลอาหาร : ผลิตภัณฑ์จากโฮมเบเกอรี่. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.tci-thaijo.org/index.php/sduhs/article/view/186351/130942>. (พฤษภาคม 2561)
- ประมะ สตะเวทิน. (2541). การสื่อสารมวลชน : กระบวนการและทฤษฎี. ภาพพิมพ์: กรุงเทพฯ.
- ไพรรินทร์ ยานะ. (2553). สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวของสวนสัตว์เชียงใหม่. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. เชียงใหม่.
- สุธาทิพย์ นิธิศิริพงศ์. (2558). อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการใช้แอปพลิเคชันสแกนรหัสคิวอาร์ซื้อสินค้าจากร้านค้าเสมือน. การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ) สาขาวิชาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพิจิตร. (2561). **หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์(OTOP)**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://phichit.cdd.go.th/services/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B6%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%95%E0%B8%B3%E0%B8%9A%E0%B8%A5%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B6%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%9C%E0%B8%A5%E0%B8%B4%E0%B8%95%E0%B8%A0%E0%B8%B1%E0%B8%93%E0%B8%91>. (วันที่ค้นข้อมูล 30 กรกฎาคม 2561).
- ออฟฟิศแมนเนอร์. (2558). ความหมายของรหัสคิวอาร์โค้ด. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://officemanner.com/2014/07/23/qr-code-%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3/>. (วันที่ค้นข้อมูล 1 มิถุนายน 2561).

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) ที่มีต่อการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Effect of learning using 7E inquiry cycle about ecology to enhance scientific literacy of Mathayomsuksa 3 students

ศุภฎี เจริญสุข¹ และวาริรัตน์ แก้วอุไร²

Dusadee Charoensuk and Wareerat Kaewurai

Received: 24 April 2020; Revised: 13 May 2020; Accepted: 21 May 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อศึกษาการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) 2) เพื่อเปรียบเทียบการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองหูล้าง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) เรื่องระบบนิเวศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ สถิติที่ใช้ทดสอบ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีระดับการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) อยู่ในระดับต่ำทั้ง 3 สมรรถนะและในภาพรวม ส่วนหลังเรียนนักเรียนมีระดับการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นจัดอยู่ในระดับสูงทั้ง 3 สมรรถนะและในภาพรวม 2) การรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ทั้ง 3 สมรรถนะและในภาพรวม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: วัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E), การรู้เรื่องวิทยาศาสตร์, ระบบนิเวศ

¹ นิสิตหลักสูตร กศ.ม. หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร E-Mail: KruMai2016@gmail.com
เบอร์โทร: 0910270991

² รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร E-Mail: wareerat@nu.ac.th เบอร์โทร: 0818884889

Abstract

This study aims as follows 1) To study scientific literacy of Grade 9 Students in both before and after learning using 7Es Inquiry 2) To compare students' scientific literacy of Grade 9 Students in both before and after learning with inquiry process using 7Es Inquiry. The samples of the study are seventeen Grade 9 Students of Bannonghuchang School in the second semester of 2018 academic year. The samples are selected as purposive sampling. The research instruments are lesson plan of Grade 9 using 7Es Inquiry Cycle on the topic of ecology and scientific literacy rating scale. The results are analyzed using mean, standard deviation, and t-test dependent. The results of this study are 1) Before learning with 7Es Inquiry Cycle, students have low scientific literacy in three competencies and overall progress. After learning with 7Es Inquiry Cycle, students have higher scientific literacy in three competencies and overall progress. 2) Scientific literacy in three competencies and overall progress of Grade 9 Students using 7Es Inquiry learning method is significantly higher than before studying at the level of .05.

Keywords: 7E Inquiry Cycle, Scientific Literacy, Ecology

บทนำ

ผลจากการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจ สังคม ส่งผลให้ทุกประเทศทั่วโลกกำหนดทิศทางการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศตนให้มีทักษะและสมรรถนะระดับสูง มีความสามารถเฉพาะทางมากขึ้น ส่วนความต้องการกำลังแรงงานที่ไร้ฝีมือ และมีทักษะต่ำจะถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มากขึ้น การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคนดังกล่าว โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 15-16) วิทยาศาสตร์จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต เพราะวิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ดังนั้นทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติและเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และมีคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 92)

โครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ ริเริ่มโดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพของระบบการศึกษาในการเตรียมความพร้อมให้ประชาชนมีศักยภาพหรือความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง การประเมินของ PISA ไม่เน้นการประเมินความรู้ตามหลักสูตรในโรงเรียน แต่เน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนในการใช้ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตจริงหรือที่เรียกว่า “การรู้เรื่อง” ใน 3 ด้าน ได้แก่ การรู้เรื่องการอ่าน การรู้เรื่องคณิตศาสตร์ และการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ แต่จากผลการประเมินการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตั้งแต่ปี 2000–2006 พบว่า มีคะแนนลดลงอย่างต่อเนื่อง (สุนีย์ คล้ายนิล และ คณะ, 2551, หน้า 83) ในปี 2009–2012 จะเห็นว่ามีคะแนนเพิ่มขึ้น แต่ก็ยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่ OECD กำหนด และในปี 2015 มีคะแนนลดลงจนเท่ากับการประเมินในปี 2006 ที่วิทยาศาสตร์เป็นวิชาหลัก (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2560, หน้า 1-4)

จากความสำคัญของวิทยาศาสตร์ตลอดจนผลการประเมิน PISA ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ผ่านมาไม่สามารถนำพาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการศึกษาวิทยาศาสตร์ของประเทศ ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนความเชื่อและค่านิยมเกี่ยวกับธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ ปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน ทำความเข้าใจบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนระหว่างการจัดการเรียนรู้ โดยที่ผู้สอนจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างทางปัญญาให้ผู้เรียนได้เข้าไปสัมผัสและสัมพันธ์กับสิ่งที่เรียนรู้ ผู้สอนพึงทำความเข้าใจว่าการสอนที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือกระทำมากกว่าการบอกเล่าทฤษฎี ซึ่งการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมความเข้าใจธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ และยังเป็นกระบวนการที่นำพาผู้เรียนไปสู่คุณลักษณะของผู้ที่ใฝ่รู้ในยุคโลกาภิวัตน์ เรียนรู้ที่จะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ด้วยการตั้งคำถาม การค้นคว้าหาคำตอบ และการใช้วิจารณ์ญาณเพื่อตัดสินใจ มีหัวใจนักปราชญ์ สร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต รู้จักตนเอง ปรับความคิด ยอมรับกติกาของกลุ่ม ลงมือตรวจสอบหาความรู้ด้วยตนเอง และถ้อยโยงการเรียนรู้ด้วยปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน กล่าวได้ว่า การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ไม่ใช่เป็นเพียงการนำเสนอข้อสรุปของนักวิทยาศาสตร์เมื่อมีการค้นพบความรู้ใหม่เท่านั้นหรือที่เรียกว่า “rhetoric of conclusions” สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนไม่เห็นกระบวนการของวิทยาศาสตร์ เพียงแต่เห็นผลลัพธ์อันเกิดจากงานทางวิทยาศาสตร์ ด้วยเหตุนี้ นักการศึกษาวิทยาศาสตร์จึงได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ และผลักดันให้เป็นรูปธรรมผ่านห้องเรียนวิทยาศาสตร์ เพื่อเตรียมเยาวชนให้มีความพร้อมที่จะสามารถเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นวิธีการที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เข้าถึงความรู้อย่างเป็นขั้นตอน (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2558, หน้า 135-137)

Eisenkraft (2003) ได้ขยายการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ สืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น เป็น 7 ขั้น ดังนี้ 1) ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม 2) ขั้นสร้างความสนใจ 3) ขั้นสำรวจ

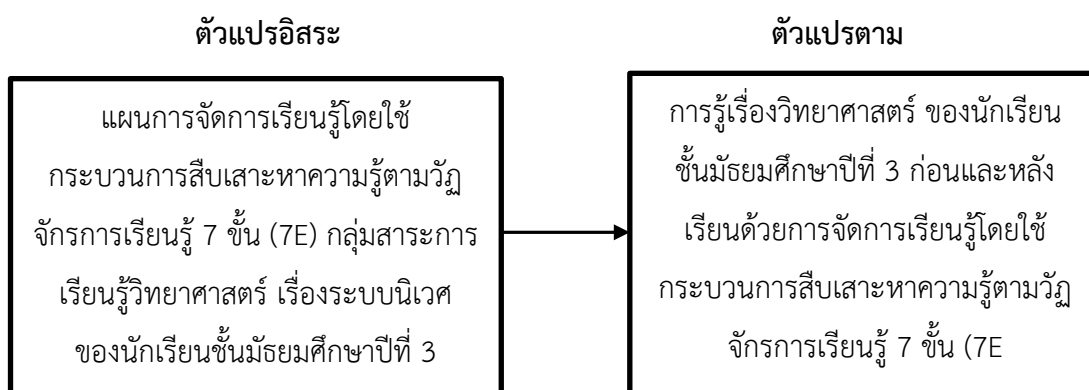
ค้นหา 4) ชั้นอธิบาย 5) ชั้นขยายความรู้ 6) ชั้นประเมินผล และ 7) ชั้นนำความรู้ไปใช้ เพื่อมุ่งเน้นการถ่ายโอนการเรียนรู้และให้ความสำคัญเกี่ยวกับการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้สอนค้นพบว่าผู้เรียนต้องเรียนรู้อะไรเสียก่อน ก่อนที่จะเรียนรู้ในเนื้อหาบทเรียนนั้น ๆ อีกทั้งยังสร้างเสริมคุณลักษณะความเป็นนักวิทยาศาสตร์ให้เกิดแก่ผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองเต็มตามศักยภาพและเข้าใจธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนเพื่อการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์

จากเหตุผลและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาผลของการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) เรื่องระบบนิเวศ ว่าจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ อันเป็นทักษะที่มีความสำคัญที่จะต้องได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่รู้เรื่องวิทยาศาสตร์สูงขึ้น อันจะนำพาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการศึกษาวิทยาศาสตร์ของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E)
2. เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) ที่มีต่อการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองหูล้าง อำเภोजิรขารมี จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักการ จุดมุ่งหมาย มาตรฐาน และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษา และวิเคราะห์เนื้อหาตามตัวชี้วัดวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องระบบนิเวศ ซึ่งสามารถแบ่งเนื้อหาที่ใช้สอนในแต่ละแผน รวม 6 แผน แบบวัดก่อนเรียนและหลังเรียน รวมเวลาทั้งหมด 14 ชั่วโมง

1.3 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) ตามแนวคิดของ Eisenkraft (2003)

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาในด้านความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา ตรงตามจุดประสงค์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เวลา และความเหมาะสมของภาษา จากนั้นจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมแล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลความหมายข้อมูลตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) โดยกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.51 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 คะแนน จึงจะถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม จากผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$)

1.6 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ตามกรอบโครงสร้างการประเมินผลความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ของ PISA 2015 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เกี่ยวกับการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ในด้านการให้คำนิยาม องค์ประกอบ เกณฑ์การให้คะแนน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์

2.2 ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์

2.3 สร้างแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ โดยกำหนดลักษณะแบบวัดเป็นแบบอัตนัย จำนวน 6 สถานการณ์ เพื่อนำไปใช้จริง จำนวน 4 สถานการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบโครงสร้างการประเมินผลความรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ของ PISA 2015 ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ ได้แก่ 1) การอธิบายปรากฏการณ์ในเชิงวิทยาศาสตร์ 2) การประเมินและออกแบบกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และ 3) การแปลความหมายข้อมูลและการใช้ประจักษ์พยานในเชิงวิทยาศาสตร์

2.4 โดยกำหนดสถานการณ์ในแต่ละประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องระบบนิเวศ

2.5 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ โดยให้คะแนนไว้ทุกข้อคำถาม หนึ่งข้ออาจจะมีคำตอบให้หลายคำตอบก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามคำตอบที่รวบรวมได้ทั้งหมด และได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

2.6 นำแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์และเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสม

2.7 นำแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจน ถูกต้อง และความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับสมรรถนะด้านการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 249) จากผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์กับสมรรถนะด้านการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ พบว่า แบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ทุกข้อในแต่ละสถานการณ์สอดคล้องกับสมรรถนะด้านการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์

2.8 นำแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวชิรบรรพิตพิทยาคม จำนวน 30 คน นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน จากนั้นนำผลที่ได้มาปรับปรุงด้านภาษาที่ใช้ ความเหมาะสมของเวลา หลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.9 นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์หาดัชนีค่าความง่ายและดัชนีค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรของ Whitney and Sabers โดยกำหนดเกณฑ์คุณภาพสำหรับดัชนีค่าความง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และดัชนีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 199-201) ได้แบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ จำนวน 4 สถานการณ์ ที่มีดัชนีค่าความง่ายระหว่าง 0.40-0.60 และดัชนีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.30-0.80

2.10 นำแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ทั้ง 4 สถานการณ์ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนวชิรบรรพิตพิทยาคม จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99) ได้แบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.9664

2.11 จัดพิมพ์แบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ใช้แบบแผนการทดลองหนึ่งกลุ่ม โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2551, หน้า 138) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

สอบก่อน		ทดลอง	สอบหลัง
T_1		X	T_2
T_1	แทน	การรู้เรื่องวิทยาศาสตร์	
X	แทน	การจัดการจัดการการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E)	
T_2	แทน	การรู้เรื่องวิทยาศาสตร์	

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์

2.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E)

2.3 ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นแบบวัดชุดเดียวกับแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ก่อนเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำคำตอบจากแบบวัดการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์มาวิเคราะห์ให้คะแนนตามเกณฑ์

2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ระหว่างก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) เรื่องระบบนิเวศ โดยการทดสอบค่าที (T-test Dependent)

4. วิเคราะห์การรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามเกณฑ์ ดังนี้

ได้ 9-12 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับสูง

ได้ 5-8 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง

ได้ 1-4 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับต่ำ

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E)

ตารางที่ 1 แสดงระดับการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E)

สมรรถนะด้านการรู้เรื่อง วิทยาศาสตร์	ก่อนเรียน		ระดับ การรู้เรื่อง วิทยาศาสตร์	หลังเรียน		ระดับ การรู้เรื่อง วิทยาศาสตร์
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
การอธิบายปรากฏการณ์ในเชิง วิทยาศาสตร์	4.41	0.62	ต่ำ	10.0 6	1.20	สูง
การประเมินและออกแบบ กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ ทางวิทยาศาสตร์	4.12	0.33	ต่ำ	8.12	1.93	สูง
การแปลความหมายข้อมูลและ การใช้ประจักษ์พยานในเชิง วิทยาศาสตร์	4.24	0.44	ต่ำ	10.1 2	1.50	สูง
ภาพรวม	4.25	0.48	ต่ำ	9.43	1.80	สูง

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีระดับการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) อยู่ในระดับต่ำ ทั้ง 3 สมรรถนะและในภาพรวม ส่วนหลังเรียนนักเรียนมีระดับการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นจัดอยู่ในระดับสูงทั้ง 3 สมรรถนะและในภาพรวม

2. ผลการเปรียบเทียบการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E)

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E)

สมรรถนะด้านการรู้เรื่อง วิทยาศาสตร์	การ ทดสอบ	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (1-tailed)
การอธิบายปรากฏการณ์ในเชิง วิทยาศาสตร์	ก่อนเรียน	12	4.41	0.62	25.00*	0.0000
	หลังเรียน	12	10.06	1.20		
การประเมินและออกแบบ กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ ทางวิทยาศาสตร์	ก่อนเรียน	12	4.12	0.33	8.38*	0.0000
	หลังเรียน	12	8.12	1.93		
การแปลความหมายข้อมูลและ การใช้ประจักษ์พยานในเชิง วิทยาศาสตร์	ก่อนเรียน	12	4.24	0.44	17.78*	0.0000
	หลังเรียน	12	10.12	1.50		
ภาพรวม	ก่อนเรียน	36	12.76	1.20	19.63*	0.0000
	หลังเรียน	36	28.29	3.80		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ทั้ง 3 สมรรถนะและในภาพรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) มีพัฒนาการของการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ดีขึ้นอย่างมากจากระดับต่ำไปสู่ระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) ซึ่งประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation) ขั้นที่ 2 เြ้าความสนใจ (Engagement) ขั้นที่ 3 สำรวจค้นหา (Exploration) ขั้นที่ 4 อธิบาย (Explanation) ขั้นที่ 5 ขยายความรู้ (Elaboration) ขั้นที่ 6 ประเมินผล (Evaluation) และขั้นที่ 7 นำความรู้ไปใช้ (Extension) นั้นเอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะทั้ง 3 ด้านของการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ อันได้แก่ 1) สมรรถนะด้านการอธิบายปรากฏการณ์ในเชิงวิทยาศาสตร์ โดยการจัดการเรียนรู้ในขั้น ที่ 4 อธิบาย นั้นได้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำเสนอสมมติฐานเพื่อใช้ในการอธิบาย มีการสร้างและใช้

แบบจำลองประกอบการอธิบาย ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้สร้างคำอธิบายหรือพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงในเชิงวิทยาศาสตร์ได้สมเหตุสมผล และสามารถอธิบายถึงศักยภาพของความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถนำไปใช้เพื่อสังคมได้ 2) สมรรถนะด้านการประเมินและออกแบบกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยการจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 สืบค้นหานั้นได้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ระบุปัญหาที่ต้องการสำรวจตรวจสอบ แยกแยะได้ว่าประเด็นปัญหาใดสามารถตรวจสอบได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เสนอและประเมินวิธีสำรวจตรวจสอบปัญหาทางวิทยาศาสตร์ พร้อมทั้งบรรยายและประเมินวิธีการต่าง ๆ ที่นักวิทยาศาสตร์ใช้ในการยืนยันถึงความน่าเชื่อถือของข้อมูล และความเป็นกลางและการสรุปอ้างอิงจากคำอธิบาย และ 3) สมรรถนะด้านการแปลความหมายข้อมูลและการใช้ประจักษ์พยานในเชิงวิทยาศาสตร์ โดยการจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 5 ขยายความรู้ นั้นได้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ และลงข้อสรุป ระบุข้อสันนิษฐาน ประจักษ์พยาน และเหตุผล ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ แยกแยะระหว่างข้อโต้แย้งที่มาจากประจักษ์พยานและทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ กับที่มาจาก การพิจารณาจากสิ่งอื่น พร้อมทั้งประเมินข้อโต้แย้งทางวิทยาศาสตร์และประจักษ์พยานจากแหล่งที่มาที่หลากหลายได้ ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการของการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ดีขึ้น

2. ผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) มีการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะต้องทำหน้าที่ในการตั้งคำถาม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้เดิม คำถามอาจจะเป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นตามสภาพสังคมท้องถิ่น หรือประเด็นข้อค้นพบทางวิทยาศาสตร์ การนำวิทยาศาสตร์มาใช้ในการชีวิตประจำวันและผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ไปยังประสบการณ์ที่ตนมี ทำให้ผู้สอนได้ทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้พื้นฐานเป็นอย่างไร ผู้สอนควรเติมเต็มส่วนใดให้กับผู้เรียน และผู้สอนยังสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 สร้างความสนใจ (Engagement) ขั้นนี้เป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาในบทเรียนหรือเรื่องที่น่าสนใจ ซึ่งอาจเกิดจากความสนใจของผู้เรียน หรือเกิดจากการอภิปรายภายในกลุ่ม เรื่องที่น่าสนใจอาจมาจากเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นหรือเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่ผู้เรียนเพิ่งเรียนรู้ ผู้สอนทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิด แต่ไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนยอมรับประเด็นหรือคำถามที่ผู้สอนกำลังสนใจ ยั่วให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และกำหนดประเด็นที่จะศึกษาแก่ผู้เรียน ในกรณีที่ยังไม่มีประเด็นที่น่าสนใจอาจให้ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร อินเทอร์เน็ต เมื่อผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันระบุประเด็นปัญหาที่ต้องการสำรวจตรวจสอบแล้ว ผู้สอนจึงกระตุ้นให้

ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์เพื่อแยกแยะว่าประเด็นปัญหาใดสามารถตรวจสอบได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เมื่อได้ประเด็นปัญหาดังกล่าวแล้วจึงเข้าสู่ขั้นต่อไป

ขั้นที่ 3 สำรวจค้นหา (Exploration) ในขั้นนี้ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ตั้งแต่การวางแผนการสำรวจ ออกแบบตารางบันทึกผลการสำรวจ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจ แบ่งงานและความรับผิดชอบในกลุ่ม แล้วนำเสนอแผนการสำรวจ จากนั้นจึงออกภาคสนามสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อสนับสนุนข้อสรุปเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่ศึกษา ตัวอย่างเช่น การจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้เรียนสามารถระบุได้ว่าในบริเวณที่สำรวจนั้นประกอบด้วยสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตใดบ้าง สิ่งเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ซึ่งในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้เรียนมีข้อมูลที่มีรายละเอียดถูกต้อง เพื่อนำไปใช้สนับสนุนข้อสรุปเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่ศึกษา ทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ ทศวรรณ สิงห์แผ่น (2555) ที่ได้ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะตามวัฏจักร การเรียนรู้แบบ 7 ขั้น โดยใช้ประเด็นทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการระบุประเด็นทางวิทยาศาสตร์ เรื่องฟิสิกส์นิวเคลียร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า มีสมรรถนะการระบุประเด็นทางวิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขั้นที่ 4 อธิบาย (Explanation) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสำรวจ มาอภิปรายร่วมกันเพื่อเสนอสมมติฐานที่ใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ในเชิงวิทยาศาสตร์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ แปรผล และสรุปผลโดยใช้แบบจำลองประกอบการอธิบาย ไม่ว่าจะเป็นแผนภูมิรูปภาพ แผนภาพ กราฟ หรือสื่ออื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นแนวโน้มหรือความสัมพันธ์ของข้อมูลที่สรุป เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถนำไปใช้เพื่อสังคมได้ ตัวอย่างเช่น การจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ พบว่า ผู้เรียนสามารถนำผลการสำรวจสิ่งมีชีวิตที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม มาอภิปรายร่วมกันเพื่อเสนอสมมติฐานที่ใช้ในการอธิบาย นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ว่าสิ่งมีชีวิตที่สำรวจได้นั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร สิ่งมีชีวิตใดได้ประโยชน์ เสียประโยชน์ หรือไม่ได้ไม่เสียประโยชน์จากความสัมพันธ์ดังกล่าว แปรผลข้อมูล และสรุปผล โดยช่วยกันออกแบบวิธีการนำเสนอประกอบการอธิบาย ไม่ว่าจะเป็นแผนภูมิ รูปภาพ แผนภาพ กราฟ หรือสื่ออื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลที่สรุปได้ชัดเจน และได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อสังคมได้ ทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ สุมิตรา ประชัน (2556) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5Es เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการอธิบายปรากฏการณ์ในเชิงวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารและสมบัติของสาร ผลการวิจัย พบว่า มีสมรรถนะการอธิบายปรากฏการณ์ในเชิงวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขั้นที่ 5 ขยายความรู้ (Elaboration) ในขั้นนี้ผู้สอนจะส่งเสริมให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้และประจักษ์พยานในเชิงวิทยาศาสตร์ที่มีไปใช้ในการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลในสถานการณ์อื่น ๆ ที่ผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่าตนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ได้อย่างสมบูรณ์ในสถานการณ์ใหม่ ๆ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเห็นคุณค่าในสิ่งที่ตนได้เรียนรู้มากยิ่งขึ้น โดยผู้สอนได้ขยายความรู้ของผู้เรียนโดยการนำข่าวที่เกี่ยวข้องกับภาวะโลกร้อนมาให้ผู้เรียนศึกษา จากนั้นผู้สอนตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับข่าวดังกล่าว ตัวอย่างเช่น การจัดการเรียนรู้เรื่อง วัฏจักรของสารในระบบนิเวศ พบว่า ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล และใช้ประจักษ์พยานทางวิทยาศาสตร์ เพื่อลงข้อสรุปได้ว่า ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่เราอาศัยได้รับผลกระทบจากภาวะโลกร้อนอย่างไรบ้าง แล้วจะมีวิธีป้องกันไม่ให้เกิดภาวะโลกร้อนได้อย่างไร ทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ อรพรรณ ธนะขว้าง (2558) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีบริบทร่วมกับกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7E ที่มีต่อสมรรถนะการใช้ประจักษ์พยานทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีบริบทร่วมกับกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7E มีสมรรถนะการใช้ประจักษ์พยานทางวิทยาศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นที่ 6 ประเมินผล (Evaluation) ขั้นนี้เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่าผู้เรียนรู้อย่างไรบ้าง อย่างไร และมากน้อยเพียงใด ขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาประมวลและปรับประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ ได้ ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ใหม่ที่ได้ไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมและสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่

ขั้นที่ 7 นำความรู้ไปใช้ (Extension) ในขั้นนี้ผู้สอนจะต้องมีการจัดเตรียมโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ผู้สอนเป็นผู้ทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้เดิมไปเชื่อมโยงเพื่อสร้างเป็นความรู้ใหม่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การรู้เรื่องวิทยาศาสตร์สามารถพัฒนาได้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) ดังจะเห็นได้จากคะแนนการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประสาธน์ เนืองเฉลิม. (2558). **การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในศตวรรษที่ 21**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2555). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: แฮออฟ เคอร์มิสท์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2560). **สรุปข้อมูลเบื้องต้น PISA 2015**. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สุนีย์ คล้ายนิล และคณะ. (2551). **ความรู้และสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ สำหรับโลกวันพรุ่งนี้**. กรุงเทพฯ: บริษัท เซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด.
- Eisenkraft, A. **Expanding the 5E Model**. Science Education. 5(6) : 56-59 ; September, 2003.

การศึกษาปัจจัยเสี่ยงในการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชีย

กรณีศึกษา บริษัท เอบีซี จำกัด มหาชน

Study of risk factors in the export of marine products to Asia

In case study of ABC Company Limited

วรพจน์ เกษอาจค์¹ และ รัฐยา พรหมหิตาธร²

Worapoj Ket-ang and Rattaya Phromhitathorn

Received: 22 April 2020; Revised: 8 May 2020; Accepted: 19 May 2020

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษปัจจัยเสี่ยงในการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชีย กรณีศึกษา บริษัท เอบีซี จำกัด มหาชน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือพนักงานในส่วนการส่งออกสินค้าประกอบด้วยแผนก Order แผนก Traffic แผนก export แผนก Government แผนก Shipping จำนวน 90 คนโดยใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 73 คน จากการวิเคราะห์ค่าคะแนนความเสี่ยงด้วยการวิเคราะห์ความล้มเหลวและผลกระทบ(FMEA) ผลการศึกษาพบว่าความเสี่ยง 5 อันดับแรกได้แก่ ปัจจัยความเสี่ยงภายในคือ 1. ด้านบุคลากรในการจัดทำเอกสารผิดพลาดมีค่า RPN อยู่ที่ 218.20 คะแนน 2. ด้านการดำเนินงานในการตรวจสอบเอกสารที่ประเทศปลายทาง มีค่า RPN อยู่ที่ 209.71 คะแนน ปัจจัยความเสี่ยงภายนอกคือ 3. การให้บริการของสายเรือ มีค่า RPN อยู่ที่ 121.40 คะแนน จากนั้นทำการเลือกปัจจัยด้านบุคลากรในการจัดทำเอกสารผิดพลาดมาทำการบริหารความเสี่ยง ลำดับแรกทำการหาสาเหตุของความเสียหายโดยใช้วิธีการวิเคราะห์แผนผังและสาเหตุพบว่าพนักงานมีการทำงานที่ไม่ตรงกัน มีบางจุดที่พนักงานทำงานไม่เหมือนกัน เป็นต้น

ผู้ศึกษาได้นำหลักการบริหารความเสี่ยง (Risk management) มาใช้ในการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว โดยความเสี่ยงจากการที่เอกสารในการส่งออกสินค้ามีความผิดพลาด ใช้การลด/ควบคุมความเสี่ยงโดยการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติเพื่อให้ปฏิบัติงานเหมือนกัน เพื่อป้องกันความผิดพลาด โดยในความเสี่ยงที่มีค่าคะแนนอยู่ในลำดับที่ 2 และ 3 ผู้วิจัยไม่สามารถนำมาบริหารความเสี่ยงได้ เนื่องจากเป็นปัจจัยภายนอกไม่สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้

คำสำคัญ : การส่งออก ความเสี่ยง การบริหารความเสี่ยง

¹ นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ E-mail : worapoj1996@hotmail.com
โทรศัพท์ : 095-165-3645

² อาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ E-mail : rphromhitathorn@gmail.com
โทรศัพท์ : 099-413-6339

Abstract

The purpose of this study is to study the risk factors for the export of marine products to Asia, in the case of ABC Company Limited, using questionnaires as a tool to collect demographic data used in the study. Namely, employees in the export of goods, consisting of department, department order, traffic department, export department, government department, shipping department, number of 90 people, using the formulas of Craze and Morgan. In the selection of the sample group, a total of 73 people from the risk score analysis by failure and impact analysis (FMEA). The results showed that the top 5 risks are Internal risk factors are: 1. Personnel in the preparation of wrong documents with RPN is at 218.20 points. 2. The operation in the examination of documents that the destination country has RPN value is 209.71 points. External risk factors are 3. The service of the vessel has RPN at 121.40 points, then selects personnel factors for documenting mistakes to manage risk. First, find the cause of the risk by using the map analysis and the cause. Employees have mismatched work. There are some points that employees do not work for, etc.

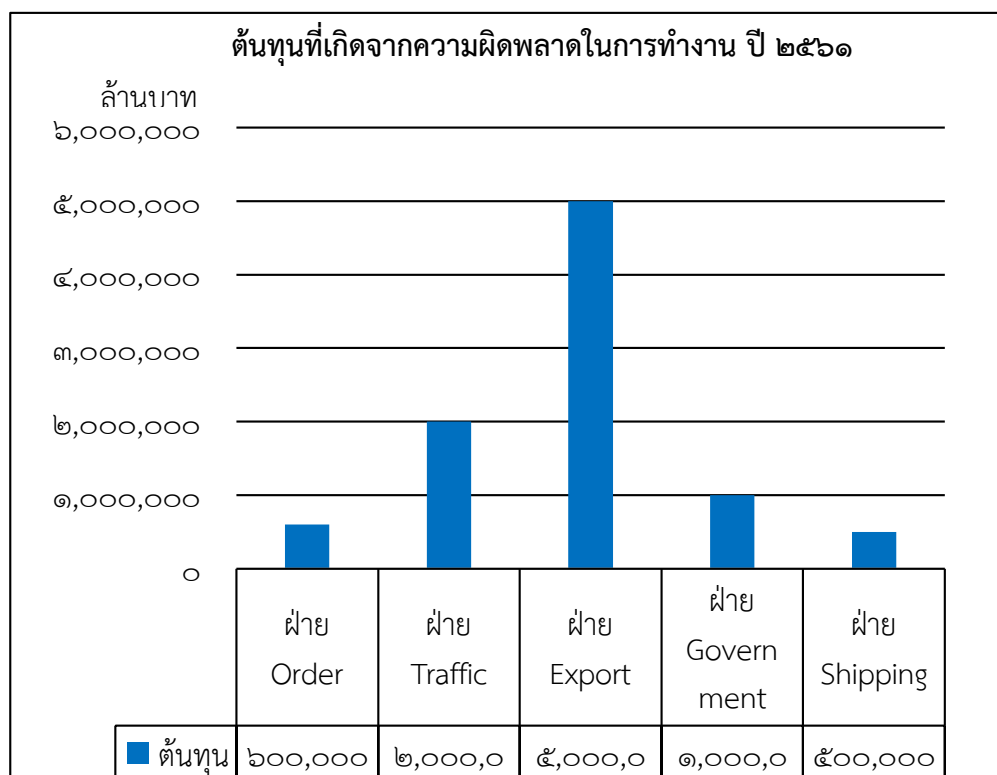
The researcher has implemented the risk management principles in managing such risks, with the risk of document errors in the export of products. Use risk reduction / control by creating a manual in practice to perform the same tasks. To prevent errors In the risk that the score is ranked in the second and the third, the researcher is unable to manage the risk. Because it is an external factor, unable to manage risk

Keyword : Export, Risk, Risk Management

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยถือว่าก้าวเข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 อย่างเต็มตัวจึงทำให้ประเทศมีการพัฒนาในหลายๆด้านมากมาย โดยใน ด้านการส่งออกสินค้าของไทยจากข้อมูลการส่งออกสินค้าของไทยในปี 2561 พบว่ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้น 1.09% ซึ่งถือว่าขยายตัวสูงสุดในรอบเจ็ดปีที่ผ่านมา โดยการส่งออกขยายตัวเกือบทุกตลาดโดยเฉพาะตลาดของประเทศสหรัฐอเมริกาและจีน (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์) ซึ่งถือว่าการส่งออกของไทยมีแนวโน้มการเติบโตที่ดีขึ้นเนื่องจากความได้เปรียบทางทรัพยากรและค่าจ้างแรงงานที่อยู่ในระดับต่ำจึงทำให้การส่งออกของไทยสามารถเข้าสู่การแข่งขันในระดับสากลได้ซึ่งทำให้เห็นว่าธุรกิจด้านการส่งออกมีแนวโน้มการเจริญเติบโตที่สูงมากขึ้นและยังส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มดีขึ้นอีกด้วย โดยการส่งออกอาหารทะเลสด แช่เย็น แช่แข็ง กระป๋อง และแปรรูป ในช่วงเดือนมกราคม – เมษายน ปี 2561 คิดเป็นมูลค่า 1,400.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.03 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาโดยสินค้าส่งออกสำคัญในกลุ่มนี้ คือ ทุ่นกระป๋องและแปรรูป มีมูลค่าส่งออก 682.93 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.58 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ที่มาจากเว็บไซต์กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ)

บริษัท เอปี้ จำกัด มหาชน เป็นบริษัทที่ดำเนินกิจการเป็นผู้ผลิตและส่งออกอาหารทะเลแช่แข็งไม่ว่าจะเป็นอาหารคนหรืออาหารสัตว์ ซึ่งบริษัทจะมีการส่งออกสินค้าเป็นประจำทุกวันโดยที่บริษัทจะเป็นผู้ดำเนินการพิธีการต่างๆด้านการส่งออกเองไม่มีการจ้างตัวแทนในการขนส่งสินค้า (freight forwarder) ซึ่งในการส่งออกสินค้าแต่ละครั้งพบว่า มีอยู่หลายครั้งที่เกิดความเสียหายต่างๆที่จะทำให้การส่งออกนั้นหยุดชะงักได้ ไม่ว่าจะเป็น เอกสารมีความผิดพลาด เอกสารไม่ครบตามกำหนดของแต่ละประเทศ สินค้าไม่ได้คุณภาพตามที่กำหนดไว้ บรรจุภัณฑ์มีความผิดพลาด และอีกมากมาย ความเสี่ยงดังข้างต้นที่กล่าวมานี้ทำให้เห็นว่าความเสี่ยงเหล่านี้จะทำให้การส่งออกของบริษัทนั้นหยุดชะงักและอาจร้ายแรงถึงขั้นที่ลูกค้าปฏิเสธไม่รับสินค้าอีกด้วย ซึ่งจากสถิติต้นทุนที่เกิดจากความเสียหายจากความผิดพลาดเหล่านี้ถือว่าเป็นต้นทุนที่สูงและยังทำให้ลูกค้าไม่ประทับใจบริการของบริษัทอีกด้วย ดังภาพที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 แสดงต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการส่งออกสินค้าในปี 2561

จากภาพที่ 1 ในปี 2561 พบว่าฝ่าย Order มีต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน 600,000 บาท ฝ่าย Traffic มีต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน 2,000,000 บาท ฝ่าย Export มีต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน 5,000,000 บาท ฝ่าย Government มีต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน 100,000 บาท ฝ่าย Shipping มีต้นทุนที่เกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน 500,000 บาท

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการส่งออกสินค้า ของบริษัท ไทยยูเนี่ยนกรุ๊ป จำกัด มหาชน เพื่อจะได้นำแนวทางไปสู่การพัฒนาหรือจัดการการบริหารความเสี่ยงของส่วนงาน ให้สามารถลดปัญหาซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือและต้นทุนในการดำเนินธุรกิจต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการส่งออกสินค้าไปทวีปเอเชีย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงในการส่งออกสินค้าไปทวีปเอเชีย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัยความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการส่งออกสินค้าไป

ทวีปเอเชีย

1. เอกสารผิดพลาด
2. เอกสารไม่ครบตามประเทศปลายทางกำหนด
3. QC ปลอมสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ
4. Packaging ผิดพลาด
5. พนักงานทำงานไม่ทัน
6. พนักงานปล่อยงานหลุด
7. จองเรือไม่ทัน จองเรือไม่ได้
8. โรงงานผลิตสินค้าไม่ทัน
9. การประสานงานที่ผิดพลาดภายในบริษัท
10. การล้มต่ออายุใบอนุญาตในการส่งออก
11. การดำเนินงานของราชการ
12. การดำเนินงานของสายเรือ การเลื่อนเรือเข้า
13. การเลื่อนการส่งออกจากลูกค้า
14. การดำเนินงานของธุรกิจรับจัดการขนส่งสินค้า
15. การเสียหายของสินค้า
16. การสูญหายของสินค้า
17. การใช้ตู้คอนเทนเนอร์ที่ไม่ได้มาตรฐาน
18. อัคคีภัย
19. การเปลี่ยนแปลงพิธีการศุลกากรของประเทศปลายทาง
20. การขนถ่ายสินค้า
21. กฎหมายระหว่างประเทศ
22. ภัยธรรมชาติ

แนวทางในการบริหารจัดการ
ความเสี่ยงในการส่งออกสินค้า
ไปทวีปเอเชีย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ข้อมูลปฐมภูมิ

1.1. ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนในการส่งออกของบริษัท เอปซี จำกัด มหาชน มีดังนี้

1.1.1 เริ่มต้นที่กระบวนการส่งออกที่ฝ่าย Order เมื่อลูกค้ามีการตกลงซื้อขายเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นฝ่าย Order จะทำการคีย์ข้อมูลต่างๆของลูกค้า เอกสารที่ลูกค้าต้องการและความต้องการทั้งหมดของลูกค้า เพื่อให้ทุกๆฝ่ายงานรู้ขอบเขตของงานที่จะต้องทำอะไรในการส่งออกสินค้าบ้าง และประสานงานกับทางโรงงานในเรื่องของวัตถุดิบและตัวสินค้า

1.1.2 เมื่อฝ่าย Order ทำการคีย์ข้อมูลต่างๆมาเรียบร้อยแล้วหลังจากนั้นจะเข้าสู่ฝ่าย Traffic เพื่อประสานงานกับสายเรือในการจองพื้นที่ระวางบนเรือขนส่งสินค้า ซึ่งจากสถิติพบว่าบริษัทจะใช้สายเรือ ONE, OOCL และ APL เป็นหลัก

1.1.3 เมื่อฝ่าย Traffic ทำการจองระวางเรือเรียบร้อยแล้ว จากนั้นจะเข้าสู่ฝ่าย Export และฝ่าย Government ในเรื่องของการจัดทำเอกสารที่ต้องใช้ในการส่งออกสินค้า เช่น Bill Of Lading, Certificate of fisheries เป็นต้น

1.1.4 หลังจากนั้นจะเข้าสู่ฝ่าย shipping ในเรื่องของการเดินพิธีการในการส่งออกไปยังประเทศต่างๆ ซึ่งแต่ละประเทศจะมีการกำหนดพิธีการต่างๆที่แตกต่างกันออกไป จึงต้องให้ฝ่าย shipping ทำการจัดการในเรื่องของการเดินพิธีการต่างๆเพื่อให้ลูกค้าสามารถออกของที่เรือปลายทางได้ตามความต้องการ

1.2 ทำการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการส่งออก ประกอบไปด้วย

1. คุณนริศรา อุปริย์	ตำแหน่ง	พนักงานฝ่ายประสานงานราชการ
2. คุณจิราพรรณ ทองดาซ	ตำแหน่ง	พนักงานฝ่ายชิปปิง
3. คุณพิชญสินี นาแก้ว	ตำแหน่ง	ผู้จัดการฝ่ายออเดอร์
4. คุณกาญจนา เลชะจิต	ตำแหน่ง	พนักงานฝ่ายจัดซื้อ

1.3 เมื่อทราบถึงขั้นตอนของการส่งออกสินค้าและทำการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการส่งออกสินค้าของบริษัท เอปซี จำกัด มหาชน เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ทำการสรุปปัจจัยความเสี่ยงที่ส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงในการส่งออกสินค้า ดังตารางที่ 1.

ตารางที่ 1 ปัจจัยความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์

ปัจจัยความเสี่ยง
1. เอกสารผิดพลาด
2. เอกสารไม่ครบตามประเทศปลายทางกำหนด
3. QC ปลอยสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ
4. Packaging ผิดพลาด
5. พนักงานทำงานไม่ทัน
6. พนักงานปล่อยงานหลุด
7. จองเรือไม่ทัน จองเรือไม่ได้
8. โรงงานผลิตสินค้าไม่ทัน
9. การประสานงานที่ผิดพลาดภายในบริษัท
10. การล้มต่ออายุใบอนุญาตในการส่งออก
11. การดำเนินงานของราชการ
12. การดำเนินงานของสายเรือ การเลื่อนเรือเข้า
13. การเลื่อนการส่งออกจากลูกค้า
14. การดำเนินงานของธุรกิจรับจัดการขนส่งสินค้า
15. การเสียหายของสินค้า
16. การสูญหายของสินค้า
17. การใช้ตู้คอนเทนเนอร์ที่ไม่ได้มาตรฐาน
18. อัคคีภัย
19. การเปลี่ยนแปลงพิธีการศุลกากรของประเทศปลายทาง
20. การขนถ่ายสินค้า
21. กฎหมายระหว่างประเทศ
22. ภัยธรรมชาติ

จากตารางที่ 1 คือปัจจัยความเสี่ยงที่ทำการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์แบบไม่โครงสร้างกับพนักงานในแผนก Order แผนก Traffic แผนก Export แผนก Government แผนก Shipping

2. ข้อมูลทุติยภูมิ

1. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องขององค์กร เพื่อศึกษานโยบายขององค์กร กระบวนการดำเนินงานในภาพรวมของ บริษัท เอปซี จำกัด มหาชน และวิเคราะห์ปัญหาในด้านที่ส่งผลกระทบต่อ การสร้างความเสี่ยงในการส่งออกสินค้า พร้อมศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เช่น การส่งออก (Export) การวิเคราะห์ความล้มเหลวและผลกระทบ (Failure Mode and Effect Analysis : FMEA) แผนผังสาเหตุและผล (Cause and Effect Diagram) และ PEST Analysis เป็นต้น

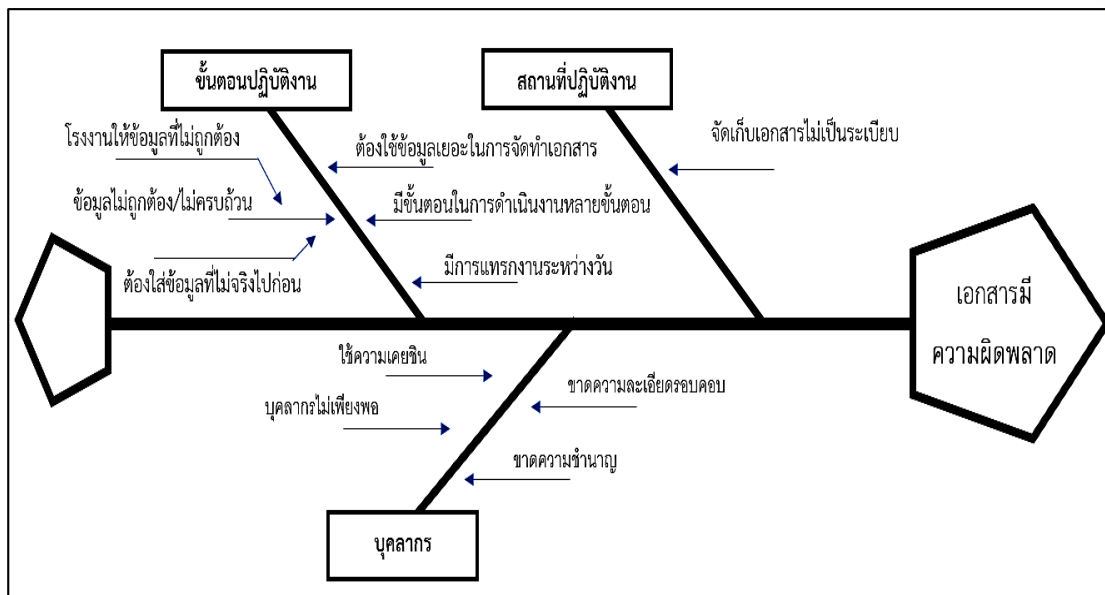
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความเสี่ยงในการส่งออกสินค้า ของบริษัท เอปซี จำกัด มหาชน โดยเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย

2.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของนวัตกรรมและแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC) ใช้เพื่อเก็บข้อมูล จัดทำ IOC หาค่าเที่ยงตรง โดยการจัดทำ IOC นั้นจะจัดทำ ในช่วงที่ได้ปัจจัยเสี่ยงมาจากการสัมภาษณ์พนักงานที่บริษัทแล้ว โดยจะใช้บุคคลประเมิน IOC จำนวน ทั้งหมด 7คน คือผู้เชี่ยวชาญที่มีความชำนาญในเรื่องของการส่งออกสินค้าจำนวน 7 คน

2.2 แบบสอบถาม จัดทำแบบสอบถามแบบเป็นคำถามปลายปิด โดยมีทั้งหมด 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ อายุ อายุการทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ และส่วนที่ 2 จะเป็นส่วนของการให้คะแนนความเสี่ยงโดยมีลำดับการให้คะแนนอยู่ที่ 1-10 โดยดูในเรื่องของความรุนแรง โอกาสที่จะเกิดขึ้น และการตรวจพบ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปให้พนักงานรวมถึงผู้ที่ เกี่ยวข้องในการส่งออกสินค้าของบริษัท เอปซี จำกัด มหาชน จากจำนวน 90 คน ใช้จำนวนประชากร ให้คะแนนจำนวนทั้งหมด 73 คน

2.3 การวิเคราะห์ความล้มเหลวและผลกระทบ (Failure Mode and Effect Analysis : FMEA) นำผลคะแนนที่ได้มาจากการแจกแบบสอบถาม โดยนำปัจจัยที่ได้จากการสรุป ปัจจัยความเสี่ยง นำจัดมาใส่ในตาราง FMEA เพื่อใช้ในการหาสาเหตุความรุนแรงของความเสี่ยง โอกาสในการเกิดความเสี่ยง และการควบคุมความเสี่ยงที่ใช้ในปัจจุบันได้ซึ่งข้อมูลเบื้องต้นรวบรวมได้ จากแบบสอบถามโดยมีการให้คะแนนจากฝ่าย Order ฝ่าย Traffic ฝ่าย Export ฝ่าย Government ฝ่าย Shipping บริษัท เอปซี จำกัด มหาชน

3. นำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากเครื่องมือทั้งหมดมาทำการหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา โดยใช้แผนผังสาเหตุและผล (Fish bone Diagram)

ภาพประกอบที่ 2 การวิเคราะห์แผนผังสาเหตุและผล

จากการวิเคราะห์แผนผังสาเหตุและผลจากความเสี่ยงในส่วนของเอกสารมีความผิดพลาดพบว่า มีสาเหตุที่ก่อให้เกิดดังนี้

1. บุคลากร (พนักงานระดับปฏิบัติการ)
 - พนักงานขาดความชำนาญ
 - พนักงานขาดความละเอียดรอบคอบ
 - บุคลากรไม่เพียงพอ
 - พนักงานใช้ความเคยชินในการทำงาน
2. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
 - ต้องใช้ข้อมูลจำนวนมากในการจัดทำเอกสาร
 - มีขั้นตอนในการดำเนินงานหลายขั้นตอน
 - มีการแทรกงานระหว่างวัน
 - มีการได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง/ ไม่ครบถ้วน
 - โรงงานให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง
 - ต้องใส่ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องไปก่อน
3. สถานที่ปฏิบัติงาน
 - การจัดเก็บเอกสารไม่เป็นระเบียบ

จากนั้นทำการประเมินความเสี่ยงในการส่งออกสินค้าของบริษัท ไทยยูเนี่ยนกรุ๊ป จำกัด มหาชน ว่าควรจะมีการยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptation) การลด/การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction) การกระจายความเสี่ยง หรือการโอนความเสี่ยง (Risk Sharing) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance)

4. สรุปผลและเสนอแนะแนวทางในการบริหารความเสี่ยงในการส่งออกสินค้าของบริษัท เอปี้ซี จำกัด มหาชน

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบความเสี่ยงที่มีการประเมินค่าลำดับก่อนหลังของความเสี่ยง (Risk Priority Number) สูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ความเสี่ยงจากการที่เอกสารในการส่งออกสินค้ามีความผิดพลาด ลำดับที่สองคือ ความเสี่ยงจากการที่เอกสารไม่ครบตามที่ประเทศปลายทางกำหนด และลำดับที่สามคือ ความเสี่ยงจากการเสียหายของสินค้า โดยผู้ศึกษาได้ใช้หลักการบริหารความเสี่ยง (Risk management) มาบริหารจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าว โดยความเสี่ยงจากการที่เอกสารในการส่งออกสินค้ามีความผิดพลาด จะใช้การลด/ควบคุมความเสี่ยงโดยการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติเพื่อให้ปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน โดยในความเสี่ยงที่มีค่าคะแนนอยู่ในลำดับที่ 2 และ 3 ผู้วิจัยไม่สามารถนำมาบริหารความเสี่ยงได้ เนื่องจากเป็นปัจจัยภายนอกไม่สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้

อภิปรายผล

งานวิจัยนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเสี่ยงในการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชีย กรณีศึกษา บริษัท เอปี้ซี จำกัด มหาชน ผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีการวิเคราะห์ ความล้มเหลวและผลกระทบ (Failure Mode and Effect Analysis : FMEA) มาใช้ในการวิเคราะห์ ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชียหยุดชะงัก และบริหารความเสี่ยง

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลการส่งออกสินค้าทางเรือไปทวีปเอเชียหยุดชะงักมี 3 ปัจจัยที่สำคัญได้แก่ 1.ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากเอกสารมีความผิดพลาดมีความรุนแรงอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่า RPN เท่ากับ 218.20 , 2.ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากเอกสารไม่ครบตามที่ประเทศปลายทางกำหนด มีความรุนแรงอยู่ในระดับมากมีค่า RPN เท่ากับ 209.71 , 3.ปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากสินค้ามีความเสียหายมีความรุนแรงอยู่ในระดับมากมีค่า RPN เท่ากับ 121.40 แนวทางในการจัดการบริหารความเสี่ยง หลังจากนั้นนำปัจจัยเสี่ยงนั้นมา วิเคราะห์หาสาเหตุของความเสี่ยงเพื่อหาแนวทางบริหารความเสี่ยง ซึ่งจะได้แนวทางบริหารความเสี่ยงระยะสั้น และแนวทางบริหารความเสี่ยงระยะยาวโดยนำความเสี่ยงที่มีความรุนแรงในระดับมากที่สุดมาบริหารความเสี่ยงโดยการลด/ควบคุมความเสี่ยง โดยการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันความผิดพลาด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงพาณิชย์. (2562). สถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://tradereport.moc.go.th/> (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2562)
- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. (2561). ข้อมูลการส่งออกอาหารทะเลแช่แข็ง. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : https://www.ditp.go.th/ditp_web61/ (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2562)
- การค้าระหว่างประเทศ. (2559). การค้าระหว่างประเทศ. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://biz.govchannel.go.th/th/Home/Article/25> (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2562)
- องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ. (2562). การบริหารความเสี่ยง. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.thai-science-museum.com/risk/> (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2562)
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2560) การวิเคราะห์สาเหตุของลักษณะข้อบกพร่องและผลกระทบ Failure Mode and Effect Analysis (FMEA). เข้าถึงได้จาก : <http://www.mim.psu.ac.th/index.php/2> (วันที่ค้นข้อมูล : 12 กุมภาพันธ์ 2562)
- ดวงฤดี กิตติจารุคุลย์. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง กรณีศึกษา: บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเนชั่น. กรุงเทพฯ.
- ธนัญญา วสุศรี และ ฐริชยา สัจจาเพื่องกิจการ. (2555). การวิเคราะห์ความเสี่ยงโซ่อุปทานธุรกิจการผลิตผักกาดต้องบรรจุกระป๋อง. วารสารวิจัยและพัฒนา, 35(3), 311-321
- อดิศักดิ์ ไสวอมร. 2557. การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงของเครื่องเกี่ยวนวดข้าวโดยประยุกต์ใช้เทคนิค Failure Mode and Effect Analysis : FMEA. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปทุมธานี.
- ไพลิน แซ่อิว อรรถพล กาญจนพงษ์พร และ ธนวรรณ พงศ์ศรี. (2557). การประยุกต์ใช้เทคนิค FMEA ในกระบวนการเบิกจ่ายค่าชุดเซสซิงทางการแพทย์: กรณีศึกษาโรงพยาบาลป่าตอง จังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ.
- สุรเดช เลิศสมบูรณ์สุข และ ถิรนนท์ ทิวาราตรีวิทย์. (2558). การวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านต้นทุนการขนส่งสำหรับธุรกิจฟาร์มเห็ด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ.

ความรู้ความเข้าใจและการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Understanding and Utilizing Tax Benefits

of Start-up Business Entrepreneurs

จักรชัย พิณเสนาะ¹ และชนิดา ยารณะ²

Jackachai Pinsanoh and Chanida Yarana

Received: 13 May 2020; Revised: 28 May 2020; Accepted: 2 June 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความรู้ความเข้าใจและการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการกิจการธุรกิจสตาร์ทอัพที่ได้รับรองจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) โดยการศึกษาในครั้งนี้จะใช้วิธีวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมาทำการวิเคราะห์ ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ราย โดยทำการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ มีความรู้ความเข้าใจในสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสตาร์ทอัพและได้ใช้สิทธิประโยชน์ที่รัฐบาลออกให้ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นใหม่รายได้ที่ได้รับจึงยังไม่มากทำให้เข้าข่ายในเกณฑ์ที่ทางรัฐบาลได้กำหนดไว้จึงทำให้ได้รับการยกเว้นการเสียภาษี ที่มีกำหนดให้ถึง 5 รอบระยะเวลาบัญชี สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับรองให้เป็นสตาร์ทอัพแล้วจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)

คำสำคัญ : ความรู้ความเข้าใจ สิทธิประโยชน์ทางภาษี

¹ นิสิตปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร E-mail: dark_knight99@hotmail.com เบอร์โทร: 086-3334453

² ดร., อาจารย์ประจำภาควิชาบัญชี คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร เบอร์โทร: 085-0407089

Abstract

The purpose of this research is to study knowledge and understanding of the tax benefits for start-up business entrepreneurs. The samples used in this study were start-up business entrepreneurs who were certified by the National Science and Technology Development Agency (NSTDA). Qualitative research method is being used in in-depth interview. Five samples were selected by purposive sampling method. The research tool used was a semi-structured interview form. According to the study, it has been found that start-up business entrepreneurs have knowledge and understanding of tax benefits related to start-up businesses. The benefits that the government issued were utilized due to newly established business which found that the revenue received by start-up entrepreneurs was low resulting in exemption of taxes for 5 accounting periods for business entrepreneurs that have already been certified as start-up entrepreneurs from the National Science and Technology Development Agency (NSTDA)

Keywords: Understanding, Tax benefits, Start-up business

บทนำ

ปัจจุบันธุรกิจสตาร์ทอัพ เข้ามามีบทบาทในภูมิภาค ASEAN มากขึ้นเนื่องจากความเจริญในด้านเทคโนโลยีและปัจจัยต่าง ๆ ทั้งอัตราการใช้ Social Media ที่แพร่หลาย รวมถึงการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจ ASEAN (AEC) ส่งผลให้นักลงทุน ทั้งประเภท Venture (นักลงทุนที่เป็นสถาบัน) และ Angle Investors (นักลงทุนอิสระ) ทั้งจากสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา หรือแม้แต่ ญี่ปุ่น และ สิงคโปร์ ต่างให้ความสำคัญกับการลงทุน สตาร์ทอัพ ในภูมิภาคนี้จำนวนมาก โดยอ้างอิงจาก 500 สตาร์ทอัพส์ ซึ่งได้เคยกล่าวถึงแนวโน้มที่นักลงทุนจากทั่วโลก จะนำเงินลงทุนนับแสนล้านบาท เข้ามาลงทุนในภูมิภาค ASEAN ซึ่งนักวิเคราะห์ในประเทศไทยต่างเชื่อว่า จะมีเม็ดเงินเข้ามาลงทุนใน สตาร์ทอัพ ของไทยผ่าน Venture Capital ไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นล้านบาท (กระทรวงอุตสาหกรรม : 2559)

กระแสสตาร์ทอัพ ในประเทศไทยได้รับความสนใจมากขึ้นจากคนรุ่นใหม่ จากการสำรวจพบว่าคนไทยร้อยละ 71 มองว่า การก่อตั้งธุรกิจสตาร์ทอัพ เป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพที่น่าสนใจเนื่องจากสามารถเริ่มต้นได้โดยใช้เงินลงทุนไม่มาก เน้นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างโอกาสทางธุรกิจและสามารถสร้างรายได้อย่างรวดเร็ว รัฐบาลได้มีมติในที่ประชุมว่าด้วยเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้กับนักลงทุนที่ทำการลงทุนในธุรกิจสตาร์ทอัพ เพื่อส่งเสริมให้นักลงทุนเข้ามา

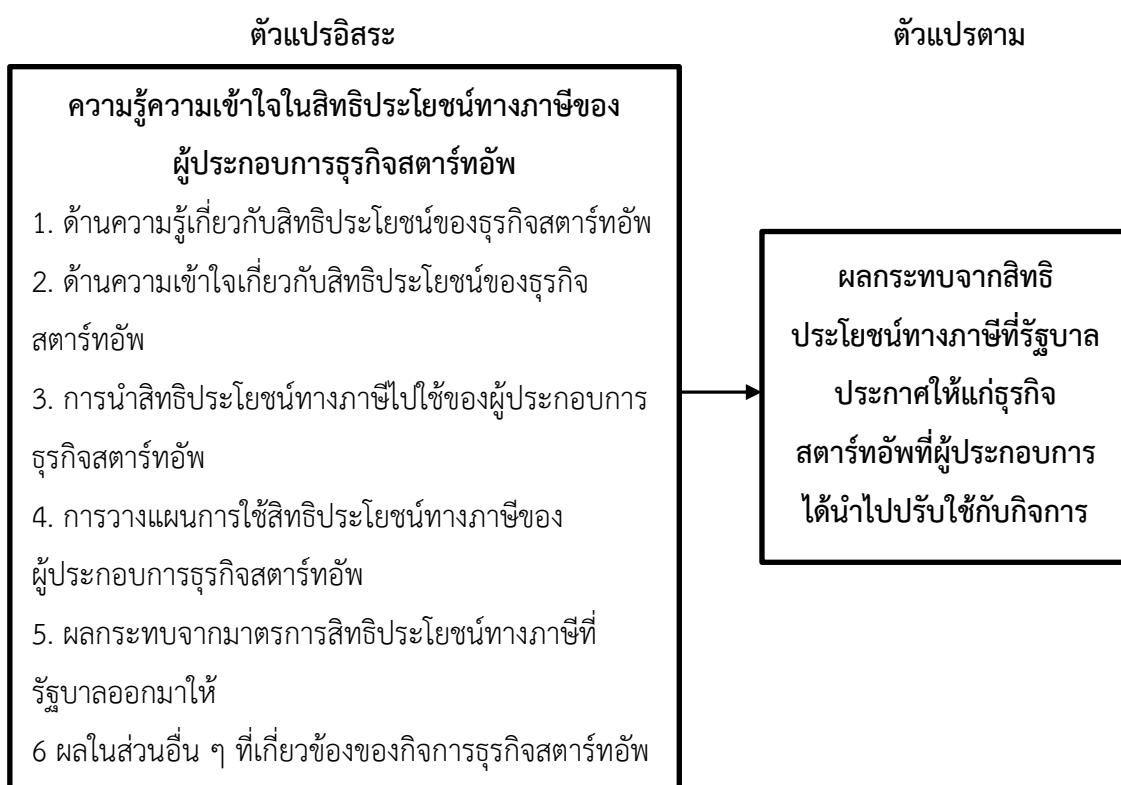
ลงทุนในธุรกิจสตาร์ทอัพ มากขึ้นทำให้ธุรกิจสามารถขับเคลื่อนธุรกิจ บ่มเพาะธุรกิจให้เข้มแข็ง และมีศักยภาพทั้งยังเป็นการเพิ่มแหล่งเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ เพื่อที่จะทำให้เกิดประโยชน์ที่สูงที่สุดในนโยบายที่รัฐบาลได้จัดสรรมาให้แก่ผู้ที่ประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ผู้ประกอบธุรกิจควรมีความรู้ความเข้าใจในสิทธิประโยชน์ของนโยบายที่ออกมาเพื่อธุรกิจสตาร์ทอัพ (ขันติ ลาภณัฐขันติ, 2561)

ดังนั้นเพื่อให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจและการนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีมาปรับใช้ในกิจการเพื่อให้เกิดผลในทางที่ดีกับกิจการของตนของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัย เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจและการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ” ขึ้น

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. ศึกษาความรู้ความเข้าใจในสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ
2. ศึกษาผลกระทบจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่รัฐบาลประกาศให้แก่ธุรกิจสตาร์ทอัพ ที่ผู้ประกอบการได้นำไปปรับใช้กับกิจการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) จำนวน 51 ราย (ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สวทช. ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2561)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพจะเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (หทัยชนก พรหมเจริญ, 2555) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกตัวอย่างที่ยินยอมให้สัมภาษณ์ โดยเริ่มจากการติดต่อสื่อสารไปทางกลุ่มตัวอย่างผ่านทาง Application Line เมื่อได้รับการตอบกลับโดยยินดีที่จะให้สัมภาษณ์ จะเป็นการเข้าไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยการสัมภาษณ์นั้นจะทำการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยกลุ่มเป้าหมายในการไปสัมภาษณ์ คือผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) รวมทั้งสิ้นทั้งหมด 5 ราย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการเจาะจง จำนวน 5 ราย โดยกลุ่มตัวอย่างจะเลือกจากผู้ติดต่อแบบสอบถามและยอมให้สัมภาษณ์ โดยจะมีการประสานขอความอนุเคราะห์ในการขอสัมภาษณ์ผ่านช่องทางสื่อสารต่างๆ เช่น E-mail Line และสื่ออื่นๆ เมื่อได้รับการตอบตกลงแล้ว จะทำการนัดสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์จะมีการจดบันทึก และการบันทึกเสียง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้รับการสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระจนกว่าผู้ให้สัมภาษณ์จะไม่มีสิ่งที่ยากจะกล่าวต่อไป จึงเป็นอันเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาสรุปสาระสำคัญเชิงพรรณนา แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เนื้อหา โดยนำมาจัดประเด็นรายละเอียด นำข้อความหรือประโยคที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันมาไว้กลุ่มเดียวกัน สร้างหัวข้อสรุปรายละเอียดข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์ ลักษณะการสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อความรู้ความเข้าใจและการใช้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีที่นำไปใช้ไปในธุรกิจของตนเองของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ผลกระทบจากการใช้สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

2.2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

2.2.2 การนำสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีไปใช้ของผู้ประกอบการเป็นอย่างไร

2.3.3 คำถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นคำถามที่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นหรือมุมมองเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจสิทธิประโยชน์ทางภาษี และเกณฑ์การเลือกใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการ

2.3 การหาคุณภาพแบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นต้องผ่านการหาคุณภาพ โดยการหาค่า IOC (Item-Objective Congruence Index: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์สำหรับการวิจัย จากการหาค่า IOC คือ ค่าความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ เพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด หรือเนื้อหาที่ต้องการวัด ใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ ดังนี้ 1) ผู้เชี่ยวชาญสังกัดกรมสรรพากร มีประสบการณ์ด้านภาษีตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และ 2) ผู้เชี่ยวชาญของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพที่ได้รับรองจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ 5 ราย เพื่อให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจและการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยการมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การถอดเทป การจัดเตรียมข้อมูล การให้รหัส และการวิเคราะห์ ความ เพื่อสรุปผลการวิจัย (โกศล จิตวิรัตน์, 2560)

ผลการวิจัย

ความรู้ความเข้าใจและการสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

1.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของธุรกิจสตาร์ทอัพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวว่าแหล่งความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของธุรกิจสตาร์ทอัพที่ผู้ประกอบการได้รับหรือได้เรียนรู้มานั้นส่วนใหญ่จะได้รับจาก หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เว็บไซต์ต่าง ๆ และ ตามเวทีงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสตาร์ทอัพที่มีการจัดขึ้นมา ตัวอย่างเช่น การให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการ รหัส M04 ที่กล่าวว่า “ส่วนใหญ่เมื่อมีการจัดงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสตาร์ทอัพที่ไหนก็จะไปร่วมงานเพื่อไปรับฟังการบรรยายต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความรู้และนำมาปรับใช้ในกิจการ”

1.2 ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของธุรกิจสตาร์ทอัพ

ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของธุรกิจสตาร์ทอัพที่ตนเองได้รับประโยชน์จากการที่รัฐบาลได้ออกนโยบายมาให้เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ เช่น การได้รับการยกเว้นการเสียภาษีเป็นระยะเวลา 5 รอบบัญชี เมื่อกิจการได้เข้าข้อกำหนดที่ทางรัฐบาลได้ออกนโยบายมาคือการได้รับการรับรองจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ และเป็นธุรกิจที่มีการจดทะเบียนจัดตั้งไม่เกิน 5 ล้านบาท และรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ๆ ไม่เกิน 30 ล้านบาท การจ้างสำนักงานทำบัญชีได้รับการ

ยกเว้นภาษีเป็นจำนวน 2 เท่า เป็นต้น ตัวอย่างเช่นการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการ รหัส M02 ที่กล่าวว่า “ทราบว่าเมื่อจดทะเบียนและได้รับรองจาก สวทช. ให้เป็นสตาร์ทอัพ จะได้รับยกเว้นภาษี 5 ปี” และ การให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการ รหัส M01 ที่กล่าวว่า “ทราบว่าได้รับการยกเว้นภาษี 5 ปี และมีการจ้างสำนักงานบัญชีเพื่อทำบัญชีได้รับการลดหย่อนในส่วนนี้เป็นจำนวน 2 เท่า”

1.3 การนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีไปใช้ของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจได้นำสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ทางรัฐบาลได้ออกนโยบายเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพมาใช้ ดังเช่นตัวอย่างการให้สัมภาษณ์ ของผู้ประกอบการ รหัส M01 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ได้ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของธุรกิจสตาร์ทอัพ เนื่องจากกิจการมีการจดทะเบียนธุรกิจไม่เกิน 5 ล้านบาท และ ยังได้มีการจ้างสำนักงานบัญชีในการจัดทำบัญชีของกิจการ ซึ่งได้ส่วนลดหย่อนทางภาษี 2 เท่า แต่ไม่ผลอะไรเนื่องจากกิจการเป็นกิจการใหม่ทำให้รายได้ยังไม่มากซึ่งตามกำหนดของนโยบายที่ทางรัฐบาลได้สนับสนุนให้แก่ธุรกิจสตาร์ทอัพ นั่นคือ เมื่อในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ๆ มีรายได้ ไม่เกิน 30 ล้านบาท จะได้รับการยกเว้นในการเสียภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ๆ” และผู้ประกอบการ รหัส M04 กล่าวว่า “ก็ได้วางแผนนำสิทธิประโยชน์ทางภาษีมาปรับใช้กับกิจการเพื่อลดค่าใช้จ่ายแต่ธุรกิจยังได้รับยกเว้นภาษีอยู่เพราะรายได้ไม่เกินกำหนด”

1.4 การวางแผนการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการวางแผนเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีก่อนการเสียภาษีเนื่องจากแต่ละธุรกิจยังอยู่ในช่วงเวลาที่ได้รับการยกเว้นภาษีตามที่ทางรัฐบาลได้มีนโยบายออกมาเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ตัวอย่างเช่นการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการ รหัส M02 ที่กล่าวว่า “ไม่ได้มีการวางแผนก่อนการเสียภาษีเนื่องจากธุรกิจไม่ได้มีการเสียภาษีอยู่แล้วเป็นระยะเวลา 5 รอบระยะเวลาบัญชีตามนโยบายที่รัฐบาลกำหนดไว้ว่าธุรกิจที่มีรายได้ไม่เกิน 30 ล้านบาทได้รับการยกเว้นภาษี เมื่อหลังจากครบตามกำหนดเวลาแล้วจึงค่อยทำการคิดวางแผนก่อนการเสียภาษี” และ ผู้ประกอบการ รหัส M03 ที่กล่าวว่า “ไม่ได้วางแผนภาษีเพราะว่ากิจการยังไม่เสียภาษีได้รับการยกเว้นอยู่”

1.5 ผลกระทบจากมาตรการสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่รัฐบาลออกมาให้

ผู้ให้สัมภาษณ์มองว่ามีผลเป็นไปในทางที่ดีตามการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการ รหัส M04 เนื่องจากทำให้ได้รับการยกเว้นจากการเสียภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีที่ยังอยู่ในเกณฑ์ตามกำหนดของรัฐบาลทำให้สามารถนำเงินส่วนนั้น ๆ ไปพัฒนาธุรกิจของตนให้มีประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้นมากกว่าเดิม และ M03 ที่กล่าวว่าทำให้รายชื้อของกิจการเข้าไปอยู่ในระบบทำให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้นและมากกว่าเดิม เนื่องจากนักลงทุนสามารถมองเห็นรายชื้อของกิจการ

สตาร์ทอัพได้จากในระบบของกิจการในยุค 4.0 จากทางเว็บไซต์ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

1.6 ผลในส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของกิจการธุรกิจสตาร์ทอัพ

จากการให้สัมภาษณ์ของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพส่วนใหญ่กล่าวว่า ในส่วนของ การที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพนั้น เช่นการเข้าถึงแหล่งเงินทุน หรือ การขอรับสิทธิต่าง ๆ เป็นไปในทางที่ลำบาก ยุ่งยาก เนื่องจากมีเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ซับซ้อน และ ขั้นตอนหรือข้อกำหนดต่าง ๆ อีกมากมาย อยากให้ทางรัฐบาลเข้ามาจัดสรรในส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้การเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ และ เอกสารประกอบในการใช้งานมีความง่ายขึ้นมากกว่าเดิมเพื่อให้เป็น แรงจูงใจสำหรับผู้ประกอบการในการเข้าเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพ ดังเช่นการให้สัมภาษณ์ของ ผู้ประกอบการ รหัส M01 ที่กล่าวว่า “การเข้าถึงแหล่งเงินทุนมีความยุ่งยาก เอกสารที่ซับซ้อน มอง ผลงานที่อลังการเกินไปซึ่งในประเทศไทยยังไม่พร้อมถึงขั้นนั้น” และ รหัส M04 ที่กล่าวว่า “การจะเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นมีความยุ่งยากซับซ้อนในเอกสารและการเข้าถึงไม่ได้ง่ายนัก”

อภิปรายผล

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์พบว่าธุรกิจสตาร์ทอัพส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก ซึ่งมีทุน จดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท และธุรกิจเหล่านี้ยังเป็นธุรกิจที่เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ไทยในปัจจุบัน ผู้ประกอบการมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องของสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ สตาร์ทอัพที่ทางรัฐบาลได้ออกนโยบายเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ซึ่งความรู้เกี่ยวกับ สตาร์ทอัพที่ผู้ประกอบการได้รับ ส่วนใหญ่จะมากจากการจัดงานวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ สตาร์ทอัพ หน่วยงานของรัฐ และ เว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการธุรกิจสตาร์ทอัพ และสิทธิประโยชน์ที่ เด่นชัดที่สุดที่ทางรัฐบาลออกให้เพื่อสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพนั้น ได้นำมาใช้คือรายได้ไม่เกิน 30 ล้านบาท ได้รับการยกเว้นภาษีเป็นเวลา 5 รอบระยะเวลาบัญชี กิจการ จึงไม่ได้มีการวางแผนภาษีเพิ่มเติม เนื่องจากกิจการเป็นกิจการใหม่ทำให้รายได้ที่ได้รับในแต่ละปี จึงไม่เกินตามกำหนดที่ทางรัฐบาลประกาศในสิทธิประโยชน์ทำให้กิจการไม่ต้องเสียภาษี และตัวผู้ ประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพมองว่าเป็นเรื่องดีที่ทางรัฐบาลประกาศสิทธิประโยชน์ทางภาษีมาให้ ทำให้ กิจการลดค่าใช้จ่ายทางด้านภาษีลงและนำเงินส่วนนี้ไปพัฒนากิจการของตนเองให้มีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น แต่สิ่งที่ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพอยากให้ปรับปรุงในเรื่องของการลดขั้นตอนและความยุ่งยาก ในการขอจดทะเบียนและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เช่นสถาบันการเงินของรัฐ หรือสถาบันที่ให้ การสนับสนุนกิจการประเภทสตาร์ทอัพ ที่ทางรัฐบาลส่งเสริมให้กับธุรกิจสตาร์ทอัพ เพื่อให้ง่ายต่อการ เข้าถึงและยังเป็นแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ หรือ ผู้ที่มีแนวความคิดและต้องการที่จะ เป็นธุรกิจสตาร์ทอัพ

การวางแผนภาษีสำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพในอนาคตนั้นจะเกิดประโยชน์ต่อธุรกิจได้หลายประการยกตัวอย่างเช่น ช่วยลดภาระจากการเสียภาษีของธุรกิจลง และยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในส่วนที่ไม่จำเป็นออกทำให้สามารถนำเงินที่เหลือจากส่วนนั้นมาต่อยอดหรือปรับธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยเสริมระบบการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพได้อีกทางด้วยเนื่องจากในการวางแผนภาษีนั้นจะต้องศึกษางานของธุรกิจให้ละเอียด จะช่วยให้เห็นปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในขั้นตอนของธุรกิจและสามารถปรับหรือแก้ไขได้ในคราวเดียวกัน (สัตยา ตันจันทร์พงศ์, 2557) ได้ศึกษาเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีอิทธิพลต่อการบริหารกำไร ผ่านการวางแผนภาษีของบริษัทพบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีอิทธิพลทางอ้อมในการบริหารกำไรผ่านการวางแผนภาษี

ข้อจำกัดของงานวิจัยนี้

ในการศึกษาครั้งนี้ไม่สามารถทราบข้อมูลที่ชัดเจนของธุรกิจสตาร์ทอัพได้เนื่องจากธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นธุรกิจที่เกิดขึ้นมาใหม่ มีการแข่งขันสูง ใช้แนวความคิดใหม่ๆที่ไม่เหมือนใครในการดำเนินกิจการ และบางอุตสาหกรรมมีจำนวนธุรกิจที่น้อยมาก ซึ่งบางข้อมูลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถนำมาเปิดเผยได้

งานวิจัยในอนาคต

ในอนาคตสามารถนำข้อมูลไปปรับใช้สำหรับผู้สนใจเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ หรืออาจจะนำไปปรับใช้ในการวางแผนสำหรับธุรกิจที่สนใจจะเข้าเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมประชาสัมพันธ์. (มิถุนายน 2559). การเพิ่มศักยภาพของสตาร์ทอัพ. **จดหมายข่าวจากรัฐบาลเพื่อประชาชน**. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2561, จาก [www.prd.go.th /download/article/article_20160527222254](http://www.prd.go.th/download/article/article_20160527222254).
- กรมสรรพากร. (สิงหาคม 2560). **สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามมาตรการภาษีของรัฐบาล**. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2561, จาก www.rd.go.th/publish/49125.0.html.
- กระทรวงอุตสาหกรรม. (พฤษภาคม 2559). **Startup**. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2561, จาก www.industry.go.th/industry/index.php/th/knowledge/item/10604-startup.
- ชัยวัฒน์ ไบไม้. (2560). **นิยามความสำคัญ และแนวทางการทำวิจัย. วารสารบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยแม่โจ้ 37(2)**.
- ณฤทธิ วรพงษ์ดี. (ตุลาคม 2561). **รู้จักธุรกิจสตาร์ทอัพ. วารสารเซตรู้จักธุรกิจสตาร์ทอัพ**. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2561, จาก www.set.or.th/education/th/enterprise/files/สตาร์ทอัพ_business_guide.

ทิปดี ทัพทกรณ์ และธีระวัฒน์ จันทิก. (2560). การสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในยุคไทยแลนด์ 4.0

วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 12(2).

ธนากรกรไทย. (มีนาคม 2560). ความแตกต่าง SME และ สตาร์ทอัพ. สารวิจัยธุรกิจ.

สืบค้นเมื่อ 12 กันยายน 2561, จาก www.ktb.co.th/Download/economyresources/EconomyResourcesDownload_424res0560.

พิศมัย หมอยาดี. (2557). **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล ในเขต**

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.

วิไล พิงผล และวิโรจน์ เจษฎาลักษณ์. (2561). คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่ส่งผลต่อ

การดำเนินธุรกิจผ่านความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ. **วารสารการจัดการ**
วิทยาลัยดุสิตธานี 12(2).

ศาสตรา สุดสวาท และภาวิน ศิริประภาณุกุล. (2561). รายงานจ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลแห่งประเทศไทย.

วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 36(2).

เจษฎา สุขทิศ. (กรกฎาคม 2561). 4ทักษะที่ผู้ประกอบการ Startup & SME ต้องมี. **กรุงเทพธุรกิจ**

สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2562, จาก www.bangkokbiznews.com/blog/detail/645143.

Joseph Rosenberg , Donald Marron. (2015). นโยบายภาษีและการลงทุนโดยการริเริ่ม

นวัตกรรมใหม่ๆ TAX POLICY CENTER.

แนวทางการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย/บทความวิชาการ วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น

วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น ยินดีรับบทความวิจัยและบทความวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ โดยบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาตีพิมพ์จะต้องไม่เป็น ผลงานวิจัย/วิชาการที่เคยได้รับการเผยแพร่ในวารสารใดมาก่อน หรือไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ ของวารสารอื่น บทความทุกบทความที่ตีพิมพ์ลงในวารสารฉบับนี้จะต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการแก้ไขต้นฉบับและการพิจารณาตีพิมพ์ตามลำดับก่อนหลัง โดยมี ข้อเสนอแนะดังนี้

ประเภทของบทความ

1. บทความวิจัย หมายถึง การนำเสนอผลงานวิจัยอย่างเป็นระบบ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย
2. บทความวิชาการ หมายถึง งานเขียนซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เป็นความรู้ใหม่ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ แนวทางการแก้ไขปัญหา มีการใช้แนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยจากแหล่งข้อมูล เช่น หนังสือ วารสาร อีเมลเน็ต ประกอบการวิเคราะห์วิจารณ์ เสนอแนวทางแก้ไข
3. บทวิจารณ์หนังสือ หมายถึง บทความที่วิพากษ์วิจารณ์ เนื้อหาสาระ คุณค่า และคุณภาพของ หนังสือ บทความ หรือผลงานศิลปะ อาทิ นิทรรศการ ทัศนศิลป์ และการแสดงละครหรือดนตรี โดยใช้หลักวิชาและดุลยพินิจอันเหมาะสม
4. บทความปริทัศน์ หมายถึง งานวิชาการที่ประเมินสถานะล่าสุดทางวิชาการ (State of the Art) เฉพาะทางที่มีการศึกษาค้นคว้า มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ทั้งทางกว้าง และทางลึก อย่างทันสมัย โดยให้ข้อพิพาทที่ชี้ให้เห็นแนวโน้มที่ควรศึกษาและพัฒนาต่อไป

การเตรียมต้นฉบับ

ชื่อเรื่อง	ควรสั้นกะทัดรัดได้ใจความ ครอบคลุม ตรงกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา
ชื่อผู้เขียน	พิมพ์ชื่อโดยไม่ใช้คำย่อ มีสถานที่ทำงาน หน่วยงานที่สังกัด อีเมล หมายเลขโทรศัพท์ โดยอ้างอิงเชิงบรรณทนายหน้าแรก
บทคัดย่อ	เป็นร้อยแก้ว เขียนเฉพาะเนื้อหาที่สําคัญ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย (อย่างย่อ) และต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
คำสำคัญ	ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3-5 คำ ใช้ตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บทความที่เป็นภาษาอังกฤษ มีเฉพาะคำสำคัญภาษาอังกฤษ
บทนำ	อธิบายถึงความเป็นมาและความสําคัญที่ทําศึกษา วิจัย ค้นคว้า ของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ สมมติฐานและขอบเขตของการวิจัย
เนื้อเรื่อง	กรณีบทความที่เป็นภาษาไทยควรใช้ภาษาไทยให้มากที่สุด ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กะทัดรัดและชัดเจน การใช้คำย่อต้องมีคำสมบูรณไว้ในครั้งแรกก่อน
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	ระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย
กรอบแนวคิดในการวิจัย	กลุ่มตัวอย่าง ขอบเขตด้านตัวแปร เป็นการอธิบายว่าศึกษาประเด็นใดบ้าง ผู้ให้ข้อมูลเป็นใคร ใช้ตัวแปรอะไรให้การศึกษา
วิธีดำเนินการวิจัย	อธิบายขั้นตอนการวิจัย โดยกล่าวถึงแหล่งข้อมูล วิธีการรวบรวมข้อมูล วิธีการใช้เครื่องมือในการศึกษาหรือการวิจัย และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย
สรุปผลการวิจัย	อธิบายสิ่งที่ได้จากการศึกษา ไม่ควรซ้ำกับการแสดงผล แต่เป็นการสรุปประเด็น และสําคัญของการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

อภิปรายผล	อธิบายถึงผลที่ได้รับจากการศึกษาหรือการวิจัย ว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ ควรอ้างถึงทฤษฎี หรือผลการศึกษาของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องประกอบการอธิบาย
ข้อเสนอแนะ	อธิบายถึงการนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ประโยชน์ ปัญหาที่พบในการศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาครั้งต่อไป
เอกสารอ้างอิง	ให้เขียนเอกสารอ้างอิง ใช้ระบบนาม-ปี และหน้า (APA Style) ตามรูปแบบที่กำหนด

การเขียนเอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงใช้รูปแบบของ American Psychological Association (APA)

การอ้างอิงในบทความ กรณีที่ผู้เขียนต้องการการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเรื่องให้ใช้วิธีการอ้างอิงในส่วนเนื้อเรื่องแบบนาม-ปี (author-date in-text citation)

การอ้างอิงท้ายบทความ เป็นการรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนบทความได้ใช้อ้างอิงในการเขียนบทความ และจัดเรียงรายการตามลำดับตัวอักษรชื่อผู้แต่ง ตัวอย่างเช่น

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อหนังสือ**. (พิมพ์ครั้งที่). เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อบรรณานุกรม, **ชื่อหนังสือ**. (เลขหน้าบทความ).

เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. **ชื่อวารสาร**. ปีที่พิมพ์ (ฉบับที่) เลขหน้าบทความ.

ชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์. (ปีที่วิจัยสำเร็จ). **ชื่อวิทยานิพนธ์**. วิทยานิพนธ์ปริญญา (ระดับ)

ชื่อสาขาวิชา สังกัดของสาขาวิชา ชื่อมหาวิทยาลัย.

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่). **ชื่อเรื่อง**. สืบค้นเมื่อ [วัน เดือน ปี] จาก แหล่งสารสนเทศ. [หรือ URL]

การอ้างอิงในเนื้อหา

รูปแบบการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา มี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. (ผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์, เลขหน้า) ไว้ท้ายข้อความที่อ้างอิง เช่น (ชนะดา วีระพันธ์, 2555, 55-56)

(Peter & Waterman, 1982, pp. 498-499) (Michalska J., 2008, p. 85)

กรณีที่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีที่พิมพ์ไว้ในวงเล็บเดียวกัน เช่น

(ศิริโรจน์ วงศ์กระจ่าง, 2554)

2. ผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์, เลขหน้า) กรณีมีการระบุชื่อผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว ไม่ต้องระบุไว้ในวงเล็บท้ายข้อความที่อ้างอิง เช่น ธนกฤต วันดีเมธ (2554, น.90) ได้ศึกษาถึง.....
Robert E. Hegel (1997, p.14) studied.....
กรณีที่ไม่มีปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีที่พิมพ์ไว้ในวงเล็บ เช่น
(ศิริโรจน์ วงศ์กระจ่าง, 2554)

3. ปีที่พิมพ์ ผู้แต่ง (เลขหน้า) กรณีมีการระบุปีที่พิมพ์และผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว (ปีที่พิมพ์และผู้แต่ง สามารถสลับที่กันได้) ให้ระบุเฉพาะเลขหน้าที่อ้างอิงถึงในวงเล็บเท่านั้นเช่น ในปี 2557 ศุภชัย ยาวะประภาส ได้กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ความสามารถที่แสดงออกถึงพฤติกรรมการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา จนทำให้การปฏิบัติงานบริหารงานบุคคลบรรลุผลเหนือกว่าระดับปกติ (น.9)

การส่งต้นฉบับ

1. บทความมีความยาวไม่เกิน 15 หน้า กระดาษขนาด A4 ทั้งนี้รวมรูปภาพ ตาราง และเอกสารอ้างอิง
2. การตั้งค่าหน้ากระดาษ ให้กำหนดขอบบน 1.5 นิ้ว ขอบล่าง 1 นิ้ว ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา 1 นิ้ว
3. แบบตัวอักษรใช้ TH SarabunPSK โดยกำหนดขนาด ดังนี้
 - 3.1 ชื่อบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาด 18 point ตัวหนา กึ่งกลางหน้ากระดาษ
 - 3.2 ชื่อ-สกุลผู้เขียน ทุกท่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาด 12 point ตัวหนา ซิดซ้าย
 - 3.3 สถานที่ทำงาน หน่วยงานที่สังกัด อีเมล หมายเลขโทรศัพท์ ขนาด 12 point อ้างอิงเชิงอรรถ
 - 3.4 บทคัดย่อ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ควรสั้นตรงประเด็น และเป็นการสรุปผลงานอย่างรัดกุม ครอบคลุมสาระสำคัญของการวิจัย ความยาวไม่เกิน 400 ตัวอักษร
 - 3.5 คำสำคัญ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เป็นการกำหนดสาระสำคัญที่สามารถนำไปใช้เป็นคำสืบค้นในระบบฐานข้อมูล ไม่ควรยาวมากเกินไป และไม่ควรมากเกิน 3-5 คำ
 - 3.6 บทนำ (ความเป็นมา ความสำคัญ และมูลเหตุที่นำไปสู่การวิจัย)
 - 3.7 วัตถุประสงค์ (มูลเหตุของการศึกษาวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับชื่อเรื่องที่ศึกษาวิจัย)
 - 3.8 เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) เป็นการอ้างอิงแนวคิด ทฤษฎี หรือบทความที่เกี่ยวข้อง หากเป็นงานวิจัยเฉพาะทางควรมีส่วนนี้ เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐานให้คนทั่วไปสามารถเข้าใจได้

3.9 วิธีดำเนินการวิจัย เป็นการอธิบายวิธีการดำเนินการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ควรเสนอรูปแบบและแสดงขั้นตอนอย่างกระชับ และชัดเจน

3.10 สรุปผลการวิจัย ควรนำเสนอผลอย่างชัดเจน น่าสนใจ ตรงประเด็น เป็นผลที่ค้นพบ โดยลำดับตามหัวข้อที่ศึกษา

3.11 อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ อภิปรายสิ่งที่ได้จากการวิจัย การนำไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะต่างๆ

3.12 เอกสารอ้างอิง ใช้ระบบนาม-ปี และหน้า (APA Style) ระบุแหล่งอ้างอิงเท่าที่ปรากฏในบทความ

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน เมษายน - มิถุนายน 2563

วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น

Academy Journal of Northern

ISSN : 2651 - 1509

ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
888 หมู่ที่ 2 ตำบลหนองบัวใต้ อำเภอมือง จังหวัดตาก 63000

055-517488 ต่อ 808

E-mail. research.northern@gmail.com